

העוולם הזה

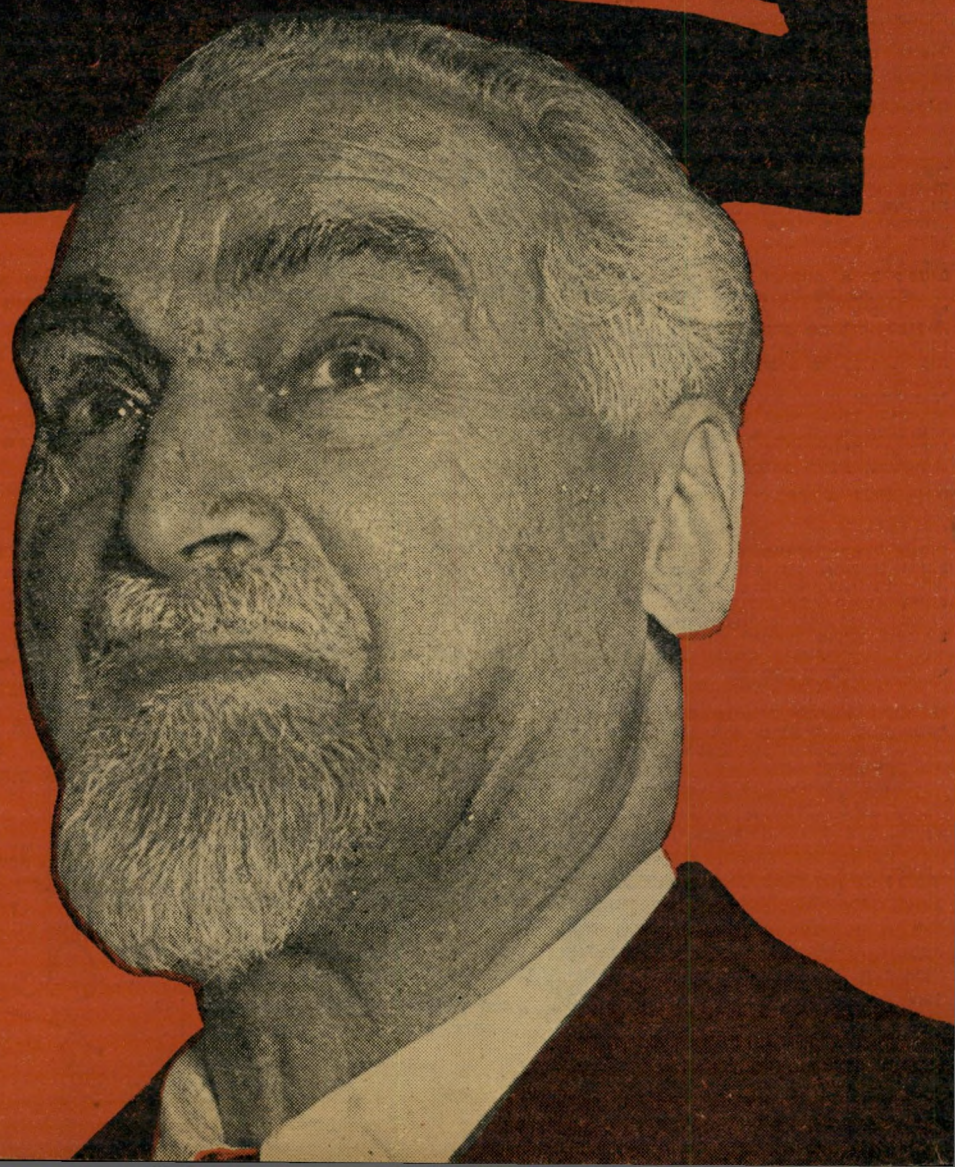
הרשימה השחורה של המטיילים לחוץ-לארץ
על תשבון משלם המסים הישראלי והתורם היהודי

הם מטויילים —

אתה משלם!

אלוף המיילים:

יהודי-מעובד נדוק

העולם הזה

העורך הראשי: אורי אבנרי
ראש המערכת: שלום כהן
עורכי-משנה: רוב איתן, אורי סלע

עורך תבנית: עורך צור
סלבי קשה

כתב בכיר: אריה טרו

חברי המערכת: ישראל ביכר, ניצה נבון, שייצ גלור, לילי גלילי, רודי הורוביץ, רותי ורר, רוני ווהר, אברהם חרסון, אומקר סאבור, אלכס מסיס, אביבה ססו, עמוס קינו, שלום קרו.

רחוב גליקסון 8, תל-אביב, 1970 26785, ת. ד. 136. טלן למברקים: 'עולמפרט'. המוציא לאור: העולם הזה בע"מ. דפוס: משה שהם בע"מ, ת"א, סל. 62239. ההפצה: דוד סופר ובניו, תל-אביב.

המערכת איננה אחראית לתוכן המודעות.

העתון הנקרא ביותר במדינה

2,166,791

שחורים מהעבודה. דני הודעו. גייגני הסי עין מחסנית וצחק לעומתו: 'מה אתה שר תקצ' דפוק כמה כדורים, ממורים כאלוא'.

לפתע עזב דני בחלום מימי ילדותו. באביו הוקר ואמו, שהרשעים התעללו בה בהיותה ערומה. ראה בעיני רוחו את אביו מופל לארץ בידי הגוים והם יורקים בפניו.

אך הנה נבהל. יריה נפלטה לו והיא פגעה במפקדו. הלז התחיל לצווח מכאב ודני נבהל. כעבור זמן השתחקו היריות. לצדי הדרכים התגוללו גופות מתות ודני המום לגמרי צעד ברגליו כושלות לעבר העמדה.

★ ★ ★

המורה כהן לא הסתפקה במיצע חריפתי זה, ביצעה שורה ארוכה של פעולות. בהינה שאין יחס הוגן ללא יחס של כבוד, סתה מתוכנית הלימודים המקובלת, הקי ישה זמן רב ללימוד תפוחי-הזהר שהיא האימפריה הערבית. (כתובת התלמידה רותי: 'הסברנו בכיתה את הסיבות לפריחת האימפריה המוסלמית בעבר, ונתמחם של ה' ערבים לתרבות האנושית, וכן את הסיבות לנחשלותם של הערבים בימינו'.)

תלמידי הכיתה ערכו סיוורים בכפרים ערביים בסביבתם. בכפר שפרעם חזו בק' בלתי-הפנים המסורתית היפה של המוכתר הערבי. בכפר ווביידיאת ראו את חיי הילדים הערביים, ההולכים יחפים קלומטרים רבים לצריף הרועץ המשמש להם בית-ספר. הי לדים התרגשו והחליטו להשתתף בסכום כסף מקופת-הקבוצה שלהם בהגדלה ש' סידור המורים הערביים לשם תיקון הצריף. הם גם שלחו תפוחי-אדמה לזריעה בנינת בית-הספר.

הילדים עצמם המשיכו בפעולה. הם ערכו בקבוצתם משפט בקשר לרצח שבויים, התי כחזו על רגשותיהם כלפי אורחים ערבים ועל התנהגות חבריהם המבוגרים בצבא. הם מתחו אפילו ביקורת על חינוכם עד כה. כתב התלמיד אבנרי: 'בשעה שלוש-שניים אחרים, רחוקים מאתנו, כגון המפכת סין או סבלות הכרשים בארצות-הברית, מקדישים זמן רב יותר, (הרי) על נושא הערבים, הקרובים לנו יותר, ושאתם מצחים אנו לחיות, מוקדם מעט זמן, וגם זה נעשה בריפרוף'.

מודה התלמידה לבנה: 'ילדי הכפר השכן באו אלינו. שרנו איתם ואף שחקנו, ובכל זאת לא היינו שלמים לגמרי עם עצמנו. לא היה זה יחס כבין שחיים הרגשנו רות ואף ריחוק ולא שרנו לגמרי מתוך שמחת הפגישה, אלא משום שאנו מרגישים חובה לעצמנו ומרגישים שכך צריך לנהוג'.

מוסיף התלמיד שמעון: 'לא כל אחד מבין באופן חיובי את הבעיה, אלא מקבל את הדברים כאילו חייב אתה לאהוב את אויבך הערבי באשר הוא ערבי...'.

אך יתכן כי המחמאת העליונה למורת מופת כהן כלולה בפיסקה תמימה מרשימתה של התלמידה רותי: 'הערבים הם בעצם אנשים כמונו'.

שלום כהן

שש בש
מה כמה שבועות אני עוקב אחרי מאבק הכנורה של העולם הזה עם הש. ב. ואדוניו. זהו הקרב הנושן של דוד נגד נולית ושל נ'ורני הקרוש נגד הדרקון...
א. ג. תל-אביב
עובד בנים חוטאים! אסור לאדם לאבד את עצמו לדעת, לפי חוקי רת ישראל, וזהו בריוק מה שאתם עושים בצאתכם לברכם נגד הכוח הכל-יכול של שרות הבטחון... איזה פרחים אתם רוצים שאשלח להלוייתכם? ראו בן פ, תל-אביב
ציפורנים אדומות, בבקשה.

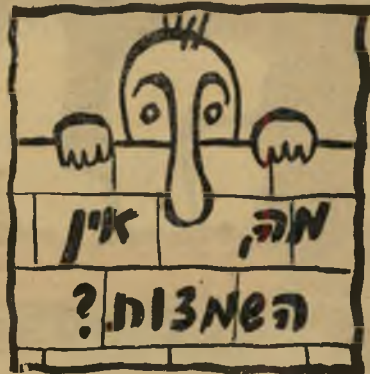
מה כמה שנים אני מרמה את מס ה' הכנסה. עד עכשיו עשיתי את זה במצפון רע, כדי לקיים את מספחתי. עכשיו אני עושה זאת במצפון טוב. לדעתי, כל הנותן כסף לקיום ארגון כלתי חוקי, הכולש אחרי אורחים כדי לאסוף נדום חומר להשפעת הופך את עצמו שורה לפשע...
לאמלש'מסיס, תל-אביב

המלחמה הקרה (בינתיים) המתנהלת מה שבועות בין הש. ב. לבניכם מוכירה לי משום מה, משחק מרחי בשש בש... פתח תקוה זרז עינת, בבקשה.

לפי עניות דעתי זה כבר עובר כל גבול. עם תמונת השער של בג'וריון (העולם הזה 1028) עברתם על המותר, האם אתם חושבים שמונות וכתובות מעין אלה תע' זורנה? שיתם בזה מעשה עוול הפונע בכל איש בישראל, זה נקרא לירוק לעצמנו בפנים ולהשפיל את עצמנו ואת כבודנו עד עפר.

נחמיה וינבלום, גבעתיים
לא העולם הזה הוא שבחר את טנגון ה' ויכות. במונח 'מסך השקויים' השתמש לרא' שונה מר בג'וריון בבסאנון הפרטי נגד העולם הזה.

ביוכוח על הש. ב. כבונכם כינה שונא ההצהרות המושבע על שבועותכם בשם עתון 'העולם הזה'... אין לי שמץ של ספק שפילום אלה נאמרו על ידו מתוך חרה שלשפות שלטוני, באשר הוא רואה ככם את אחד הכלים הענקיים החתורים נגד שלטון תבוסני זה, אכול השחיתות והרקבון.

המשיכו בקו למרות ההתקפות עליכם. זכרו, שההתקפות לא רק שאין בהן כדי להוריד מערככם, אלא שהן מהוות סימן מובי חכם כן יחלש המשפר.
ע. גלבוץ, תל-אביב

אם כי איני נורם הרבה חומר הנדפס בעולם הזה, אפרתי לא אחת כי דרושים לנו עתונים שאינם מסתים ואינם מטשטשים עולות ומרגינים מסוג לזמן את השלטון כדי להעפירו על אחריות תפקידי. מספר דרכי בעסק וכאשר מסא' — איני מסוץ נגד ביקורת השלטון, מסודרת המדינה וה' התרבות. אני עצמי הנני מבקר מושבע ולוחם לחופש הבקורת בתוך מסגרת השל' פון, ובמידה שניתן לי פרסמתי עשרות מאות רשימות ביקורת בשפתים שונים — לדעת רבים, אף יותר מדי... מסגרת מכוונת נגד צורת הבקורת שלכם, לא נגד ה'מה' אלא נגד ה'אוי'. נליונכם האחרון היה המחריד ביותר בצורתו, בכותרתו נגד ראש הממשלה. לא כל כך פסני שהוא נערץ על העם וחיווה על קודש לעיני האומה, אלא משום שהוא ראש ממשלה ואנו חייבים בכבודו.

הביקורת ראושה לנו כסם חיים, אך דרך הביקורת צריכה להיות הוגנת, תרבותית ובעלת רמה.
א. מש, עפולה
ב'מידה שאדם מודד, מודדני לו' — צורות הלחימה שבחר לו המשטר בזמן האחרון לחיטול והשתקת מתנגדיו, הן הקובעות את ה'איז' לגילוי מהותו האמיתית.

מר צ'אר
כשראיתי את השער בקיוססים זה הזכיר לי משהו. אני מתכוון לציונים שהיו נהוגים בצבא הבריטי, בו שרתי גם אני. כשרצו החיילים הבריטיים להשיג תלונה, הם היו מצוירים רמות של אדם המצוין מעל ה'מופה', בתוספת שלוש מילים כגון: 'מה, אין ביהז' או 'מה, אין חופשיות' הרמות הייתה תמיד אותה הרמות, האם גם צייר השערים שלכם היה בצבא הבריטי? דויד לויט, רמת-גן

לא, אבל הצבא הבריטי היה אצלו, הפגיש אותו עם מיטטר צ'אר, דמות ידועה ב' פולקלור הבריטי (ראה ציור).

ישו בקריית שמונה
יהודים אשר הרעב החמיר דוחף אותם לזרועות הצלב מרמים את עצמם וסופס סירוף הרעת. משום שהצלב אינו מסום לתענוגות בשרים אלא להיפך. אנשי קריית שמונה (העולם הזה 1027) לא התנצרו, אלא התיהרו במלוא טובו המילה.

משה עמנואל בן מאיר, חיפה

הכדאיניק
הסניגוריה של דוד שורין (העולם הזה 1027) על מפ'ים ועל הכדאיניקים שלה, בקשר להתנהגותם במשפלה ביחס לדוד סרינת אייזנהואר, מוכיר לי את אותו אציל נדיב-הלב, ששילש בבוקר לירה שלימה לקופסתו של סקצן נדבות ברחוב, ובאותו יום לפנות ערב התנכב אליו בלאט, סתב יום הקופסה עם הלירה וכל המטבעות שחקצו קיבוץ כל היום.

כשנשאל לפרט התנהגותו השיב אותו נדיב, 'מטבעי הנני בעל לב רחום ותנו' ובחוקלי במסכן איני יכול לעבור על פניו מבלי להעניק לו נדבה הגונה. עברב סחתי מסנו את כל רכושו, כי זוהי פרנסתי'.

ש. לוטטנברג, בני-ברק

הרב מרמאר
בקשר לרשימתכם על מותו של הרב זכריה רמארי (העולם הזה 1027), אביה של הזמרת שושנה רמארי, הייתי רוצה להוסיף עוד סיפור אחד המעיד על אפיו של אדם גדול זה. בתחילת שנות הארבעים יצא ארצו חוק האוסר על שחיטה פרטית. בבית שכניו של הרב רמארי הייתה לירה וכלעי השמחה בקשו לשחוט את נדים היחיד. הם פנו אל רמארי, שהיה שוב' פוסטר. חזקו ידע על החוק, אולם לבו לא מלאו לסרב. הוא שחט את הנדי, קצם על כך בבית-המשפט בסכום של 25 ל"י. את המעשה הביאו לידיעת השלטונות שכנים שעדים הייתה צרה בו. רמארי שילם את הקנס סכיסו, לא הת' לזנו על בעלי השמחה ולא מסר למען מי שחט את הגדי.

ש. כהן, ראשון-לציון

גם הים הוא לחם
השבוע נתקלתי שוב בבעיה הישנה — הים. האם הים הוא רכוש פרטי או צבורי? המדובר הוא בחוף 'אכדיה', שם נרדש הקהל שלם עכור השימוש בחוף 150 פרסה. את הכסף נובה מועצת הרצליה. מעשה זה הוכח באופן משפטי ככלתי חוקי (הריבירה בבתי-דין). עד מתי אפשר יהיה להרביח אח החוק כפרהכיה. ועוד עליירי נוף צבורי? מ. וסרהולץ, תל-אביב

הפרעה מכוונת
לפני שבוע הוסכם בין קבוצת הכדורגל שלנו לבין קבוצת המועל מנדליהעמק. הי שונכת במרחק ארבעה קילומטרים בלבד מאתנו, על קיום תחרות נומליו, לאחר שקבוצת המועל שיתקה על מנרשנו שבוע קודם לכן. אולם משפנינו למושל הצבאי בנצרת לקבלת רישון תנועה, הוא סרב, ללא מתן הסברים כלשהם. בצורה זו פגע מאתנו מלחינות להוסנת שכנינו, הנועד הספורטאי של מנדליהעמק. איסור זה על קבוצתנו לפגוש קבוצת ספורטאים יהודיים אינו רק הפרעה מכוונת נגד חופש התנועה שלנו, אלא גם מכשול ממשי כורך ההתקרבות עם אחינו הספורטאים היהודיים.

מועדון הכדורגל, יפה, נצרה

אופני הרב
הופתעתי כשקראתי בכתבה 'שלוש שני קות על הנבול' (העולם הזה 1024) את ה' קטע על הרב שלום קורן סניגרת. אין זה נכון כי הרב קורן אינו מן המרדוקים. הרב לא החלים אף פעם לוותר על מנחם הקבוצת של החתו על-ידי הכלה. רק בא' שר ההורים ו/או בני הוגן אינם מפעים בכסם זה, אין הוא עומד על כך. כמו כן מעולם לא רכב הרב קורן על אופני יחף וכל הקטע על הלונת הרב מסבירה, כביכול, אין בו שחר. אדרבא, יחסיו של הרב קורן עם רבני כנרת הם יחסים של כבוד וריעות והבנה הדדית.
דואב לבי על כלשונכם, כיוון שהרשמי שכתבתם ביטש דווקא לספר בשבת הרב, ה' ספרד את עול הדת טרם ירכיבו על צוארי שלטתו. אני אחראי לאינפורמציה זו, כיוון שאני בנו בכורו של הרב ויודע אורחותיו.

יצחק א. דגני, נורת

נכון הדבר שאחר תקופה מסוישת של רבי' כה על חסור ואחרי שהישוב בעמק הירדן התרחב, רכש לו הרב זוג אופניים ורכב עליהם. אולם אף פעם לא ראינוהו יחף. הרב קורן חביב על בני עמק הירדן, דווקא שלטורת הספרות הפליאה על דיני אופניו עם המסורת הוא יודע להתהלך בדרך נועם עם הציבור החפשי בעמק הירדן.

שמריהו בהרון, דגניה א'

האינפורמציה שנמסרה לכתבתם בקשר ל' רב שלום קורן היא מוטעית. יש להצטער צער רב על העוול שננגר לרב. המזכירות, תל-ציון
כל הכבוד לרב קורן, הסוכר כיד גם ה' חוץ גבולות עמק-הירדן כאדם בעל השכלה עשירה והליכות נעימות. בפרסמו את הסי' פור על רבני כנרת שהתווננו על רכיבת האופניים של הרב קורן, לא התכוון העולם הזה בשום פנים לפגוע בכבוד הרב, אלא לפרסו כחקרית משעשעת, המדגימה על קצה המזלג את הבדלי המ שנים בין רבני חסור הישן לבין רבנים מתקדמים יותר. יתכן שהרב לא היה יחף, אולם סיפור זה הוא למרות כל ההכחות, מעשה שהיה.

אללה ירחמו

שתי מלים מהלכות אימים בארץ מזה שלושה חדשים.
שתי מלים ערביות:

الله يرحم

„אללה ירחמו“. אללה ירחם עליהם. ברוך דיין אמת.
הן היו הנפץ שהפעיל את הפצצה, אשר הרגה 47 נפשות
בכפר-קאסם. הדי ההתפוצצות הנוראה עודם מהדהדים
כמעט בכל יום בעתוני-הבוקר. הם נשמעים כצחוק
האכזרי של רוחות רעות.

ליד כפר-קאסם, בין קוצים ושדות-טרשים, צץ בן לילה
בית-קברות חדש. בשורות ארוכות ובלתי-ישרות
משתרעים הקברות — פשוטים, ארעיים, מכוסים בשכבת
מלט, אשר יד בלתי-מאומנת חרטת בה את השמות.
הנה הם מוטלים, הארבעים-ושבעה: גברים ונשים,

בית היוצר

היה זה מחזה מרהיב, לב, שנערך השבוע במאות כיתות בכל רחבי הארץ. ילדים בחולצות לבנות הציגו הצגות נאיביות ש' חוברו עלי ידי המורות, כשהם רועדים מרוב התרגשות נוכח עלייתם מכיתה א' לכיתה ב'. הורים, שלא כולם יכלו להסיר חיר את דמעותיהם, התרגשו לא פחות. לעומת פרייבוכרים זה של מערכת החינוך, בלטה החודש התוצרת המוגמרת בכמה במות שעוררו למחשבה נוגה. אחרי שכונפיה השמיניות מצאה לה מחקים רבים ברחבי הארץ, בגל של עבריות צעירה, ואחרי שמשפט כפרקסס הדגים פרי אחר של שיטת החינוך (ראה הנידון), הופיעו לעיני השופטים בתל אביב תלמידה של שבער של מערכת החינוך בדמות אנשי מחתרת, מלשינים ופרובוקטורים, כולם כאחד ללא אידואל, ללא מטרה בחיים, ללא כיוון של הגשמה.

כל תופעה שלילית זכתה להגבה משלה — פוליטית, כלכלית, צבאית. אולם בלב אנשים רציניים, התגבשה יותר ויותר ההכרה ש' משהו עמוק יותר טעון טיפול דחוף: בית הספר הישראלי עצמו.

כל עובד בישראל קינא השבוע במורים, שיצאו לחופשה נכספת של חודשיים. אולם המורים עצמם ייטיבו לעשות, אם יצלו את הומן — נוסף על קורסיה השתלמות ובלוייה הנופש שהם רואים להם — גם להתייחסות עם שאלה אישית אחת: "לקראת מה אני מחנך את תלמידי?"

הממשלה

הסימפוזיון הבלתי גמור

הקואליציה הממשלתית הנוכחית נולדה על גל של שמאל. רק אחרי שביגי חילק את כל התקנים החשובים לאנשי מפא"י, מפ"ם ואחדות העבודה, הגיע לחלוקת השאריות לאחים הצעירים של הממשלה.

לפרוגרסיבים נמסר תיקי המשפטים, שהפך מזמן לאחוזתם הפרטית. לדתיים נשאר רק שלושה פירוטים: תיק הדתות, תיק הסעד ו' תיק הדואר. הראשון שייך להם ממילא, האחרון הוא כמעט סרעיקר, מאחר שלשר' מדחי לחיי תחת ידי השליט האמיתי: המנהל הכללי חיים בן מנחם. איש מפא"י צרוף.

כל זה לא מצא חן בעיני משה שפירא, מנהיגם הערבי של הדתיים. עוד לפני ה' בחירות לכנסת, אחרי התפטרותו של ישראל רוקח, הובטח לו תיק שרהפנים לצמיתות. לאחר ההכרעה, כנען שפירא, הסביר ל' חסידיו את הקרבן בצורך השעה ההמורה, הדורשת ליכוד לאומי מול הסכנות הצבאיות.

אדיבות במלכודת. ביתניים ורמו מים רבים במיצר טיראן ובתעלת סואן. עניני הבטחון נרגעו, והשרים הותיים נזכרו בעול שנגעה להם בשם הליכוד האומי. הם נזכרו גם בארבע דרישות המינימום שהציגו עם כינון הממשלה, ושנתקבלו עק' רנית עלי ידי ביגי. הדרישות:

- חקיקת חוק ארצי לביעור החזיר.
- הכנסת כמה שניונים בחוק החינוך.
- חקיקת חוק שבת בנוגע לעבודה ב' חרשת ולתחבורה.
- חקיקת חוק למועצות הדתיות.

הדרשה הראשונה בוצעה, השניה היתה סרת חשיבות. נשאר שתי הנותרות: כש' שלחו הדתיים מכתב רשמי לראש הממשלה והזמנו באדיבות לשיבה גדולה, הופתעו לשמוע מפי אנשי מפא"י הצעה נדיבה: שינסחו בעצמם שתי הצעות חוק הנראות להם.

הדתיים הבינו מיד שנפלו בפה. הם לא יכלו להציע חוק שכתב בתחבורה, ועוד פחות מזה חוק למועצות הדתיות.

בומרנג. הסיבות לכך היו פשוטות, ידועות היטב לביגי. הדתיים הבטיחו שלא לעורר שום דרישות לגבי הפסקת תחבורת השבת בחיפה. כי אילו הוציעו הם עצמם את החוק שיתיר את חילול השבת החיפאי, היו נראים כבוגדים בעיני בוחריהם.

לגבי המועצות הדתיות היה המצב קשה עוד יותר. כיום אין כל חוק המסדיר את בחירתם של מוסדות אלה. בהעדר חוק, עושים בהם עסקי הטועל המזוהי כבשלהם. אילו נקבעה צורת הבחירות בחוק רשמי, היו רבים מהם מאביים את משרותיהם. לא היה להם שום חשק לכך.

ברגע שהדתיים הבינו שהטילו בומרנג העלול לקטול אותם, החליטו להתכופף. שוב

העדות הראשונה במשפט חרותי מגלה שיטה חדשה

ש.ב.: שקרן בשכר

פרובוקטור זרניצקי נשבע על התנ"ך * פרוצדור החשד

שיב ורומק נפגשו עם חרותי בישיבה של הנהגת המחתרת, ש' מנקט אים להרוג אפים, שחרותי נתן לו להפיץ מאות כרוזים. גם האשל ות האחרונות לגבי דמותו של העד זרניצקי ותסקידו במשפט זה נמוגו כשהגיע לשיאו: חרותי אמר לו, העיד זרניצקי, ש'יש הסכם עם עורך העולם הזה לעמוד בקשר עם חרותי כדי לספק חומר על אישי המדינה. בין השאר: להכין רשימה של 300 איש ולעקב אחריהם, כשהיי אנשים וכסף. מי האנשים אשר עורך העולם הזה הבטיח לעזור בחיסולם הסביר זרניצקי: אותם האנשים הרוצים להחזיר את הפליטים למדינת ישראל ולמסור שטחים משטוחיה לידי הערבים. מאחר שיום לפני כן לא הזכירה התובעת כלל את עורך העולם הזה כאחד האשמים במחתרת היוזנית, היה קל לשער שזו היתה הפתעה שנשמרה עלידה בכהנה לצורך סנסציה חזקה יותר — וכי סנסציה זו לא תהיה האחרונה בשורת ההשמצות הזווניות בחסות ממשלת ישראל.

דור ההמשך

שצעק השמש: בית המשפט! ושלושת השופטים החתיקים כמו ממקומות-הם אחרי דחית המשפט לשבועיים. כבר היה דבר אחי ברור: משפט חרותי יהיה משפט סנסציוני נוסף במדינה.

כוננת התביעה הסתמנה בביורר: לסבך במשפט מכסימום של אנשים, לזרוע האשמות ימינה ושמאלה, להשיב בצורה זו על החששות הכבדים שנתעוררו בציבור לגבי הקשר בין השב. לבין פרשת רצח קסטנר.

לא פחות ברורה היתה כוננת הסניגוריה. בעוד שבחקירה המוקדמת בבית המשפט השלום התעספה בשתיקה כדי שלא לג' לות את קלפיה, תהיה הפעם תוקפנית ולוחמת, כשהיא מופיעה בהרכב מא ש' יצוק אדרת, חיים גרוסמן ויהודה גולדנברג. העד זרניצקי, שניתנו לו שבועיים של נופש לפני חקירת שתי וערב, יכול לצפות לכמה ימים חמים מאד על דוכן העדים. שם יסביר, מן הסתם, מה עשה בחצי תריסר מחתרות שונות, ומה היה חקו האישי בנרימת מעשי-טרור שהרעיש את הארץ. גם הציבור יכול לצפות לקראת חקירה זו, כי היא תגלה את דמותו של הצעיר העברי הטיפוסי המיוצר בבית האולפן של קבוצת היד-השחורה.

מולו: שופטים רווח, ברוזאי ואבישר. * דבר שלא הפריע אותנו שבוע לשלוחה אחרת של מנגנון החושך לגלות בתרועות-חצוצרה, בבטאון-רופש שלהם, כי עורך העולם הזה הוא קומוניסט וותיק, הזומם להחזיר את הפליטים לארץ ולחזור תחת כוננת המדינה במלחמתה נגד הערבים.

כל המספר לשון הרע, וכל המקבל לשון הרע, וכל המעיד עדות-שקר בחברו, ראוי להשליכו לכלבים (פסחים, דף ק"ח, א').

כל היוצרים הבוויים בעולם, אין יצור בוזי יותר מן הפרו' בוקטור. הפולקלור של כל העמים יצר ספרות עשירה על דמותו של הטיפוס המוכן להביא את חברו לידי עבירה כדי להפילו בפה, להעיד עדות-שקר תמורת תשלום. השבוע נסתבר כי ממשלת-ישראל החליטה לטפח דגם מקורי של טיפוס זה, להפכו לעמוד התחך של שלטונה. עוד לפני שבועיים עמד דויד בן-גוריון בכנסת, חזאר בצבעים לזהטים את טוהר המוסר של הש.ב. הכפוף למרותו. מנגנון-החושך הו' פיע לעיני האזרחים כשהוא נושא את פניו עטורי-הרעמה של המנהיג הדגול.

השבוע הופיע אותו מנגנון, כשהוא נושא פנים חרות לגמרי. היו אלה פניו הסרות-ההבעה וקהות-העיניים של דניאל זרניצקי, פרובוקטור מקצועי וסוכן שכיר של הש.ב. לפי עדות עצמו, אשר השופט אסר לפרסם את תמונתו.

הצר השלישי: האשמת

עוד כרגעים הראשונים של משפט היועץ המשפטי נגד יעקוב חרותי, באשמת ניהול מחתרת והפצת כרוזים המבויים שופט, היה ברור כי משפט זה יהיה מפנה בנוהל המשפטי של מדינת-ישראל.

עד כה היו למשפט פילי שני צדדים: התובע והנאשם. עתה נולד צד שלישי, שמן הראוי לקרוא לו בתואר "נאשמת". הנאשמת הוא האיש הנאשם מבלי להיות מובא למשפט, המושמץ מבלי יכולת להופיע ולהתגונן. באוזני הקהל המשתאה, שלא מילא את האולם המרווח של בית-המשפט המחוזי בתל-אביב, הדגימה התובעת מרים בן-פורת את השיטה החדשה. מפיה של התובעת התגלגלה רשימה ארוכה של אישים ביניהם הנביא ישעיהו, המפורז אורי צבי גרינברג, קריינית ל"ח" האגרות גאולה כהן, ד"ר ישראל אלדד (שיב), ראובן ("רומק") גרינברג, ד"ר יהושע יבין. קבעה בן-פורת בשקט סטואי: "חוקיות של אנשים ששתפו פעולה (עם המחתרת)... מזמן לזמן... תובאנה ראיות מספיקות כדי לקבוע את הקשר ביניהם, ואבקש לראות כל מה שעשה כל אחד מהם כאילו עשה הנאשם."

תוכן הדברים היה ברור: התביעה תנהל את תביעתה לא נגד הנאשם עצמו, אלא נגד שורה של אישים אחרים, השנואים על דויד בן-גוריון. מבלי להביא אותם כלל לדיון, מבלי לתת להם כל אפשרות להתגונן מפני ההשמצות שחוטטנה בפניהם מעל לבמה המחוסנת של בית-המשפט, ושנגדן אין אפשרות להגיש תביעה על הוצאת דיבה.

היה זה נוהל מדהים. עוד לפני שלושה חודשים קבע השופט זאב צלטנר, בהחלטה עקרונית לטובת עמוס בן-גוריון: אין להכניס למשפט אנשים שאינם צדדים בו, ושעל כן אין להם אפשרות להתגונן באופן חוקי. החלטה זו לא הפריעה לתביעה.

הפאשיסט הקומוניסטי

עבור יום אחד בלבד נסתבר נגד מי מופנית ההתקפה, וגם מה צורתן של "ראיות מספיקות". על דוכן העדים הופיע צעיר בחולצה לבנה ומכסיים כחולים, מסר את עדותו בקול השקט של אדם היועד בדיוק מה עליו להגיד, תוך עיון בתיק ישן של השב. "לשם ריענון הזכרון". דניאל זרניצקי היה חופשי מאד בהאשמותיו. הוא ידע כי

לא היה להם שום ענין בסיום מעשי של הסימפוזיונים המתנהלים עלי ידי ביגי. להי' פך, הם היו מעוניינים כי סימפוזיונים אלה יימשכו בלי קץ. וכששני הצדדים מעוניינים בכך, יכולים סימפוזיונים כאלה להימשך עד ליום הרין האחרון.

מפלגות

מכבש מול בולדוזר

ישראל רוקח זכה פעם לתואר "בולדוזר". השבוע, שנפתחה ועדת הסתדרות הצינונים הכלליים, נסתבר כי במחסן הכלים המסלגתי נמצא מכשיר נוסף: מכשיר-קטור משוכלל, הוגז בידי יוסף סרלין. אולם הבולדוזר ו' המכבש פעלו בכיוונים הפוכים, אם כי באותו כביש.

עד הרגע האחרון לא האמינו רבים כי נמצא בידי סרלין כוח-מחץ מגובש. אחרי שיבת-הסתיחה החגיגית, כאשר נתכנסו ל'

מעלה מ-100 צירים באחד מאולמי בית ציוני אמריקה המקורר והקשיבו לנאום לר' הט של סרלין נגד סרץ ברנשטיין, רצוף ביטויים שהצ' יעו אותם עד כה רק למנ' היגי מפא"י, עוד התנחמו יריבויו: "סרלין משחק על בלוף!" כבר אז היו בידי סרלין החתימות של רוב צירי הועידה, שהצטרפו לסיעה, אולם המנהיגים החתיקים קיוו שגוש זה יתפורר בשעת המבחן.

המבחן הראשון בא כבר למחרת היום. על סדר היום הועמדה הצעה של אנשי סיי עת-הרפורמה שתבעו לזון ב"ריכוז לאומי" (איחוד עם תנועת חרות). מיד החל המכבש הגדול פועל: הצעה מוגרה ברוב מכריע, הצעת יוסף ספיר (להעביר את הענין לועדה) נתקבלה.

חיבוק המתאבקים. באותו ערב הפ' גין המכבש את מלוא יעילותו. סיעת-סרלין הציעה למנות ועדת-מינויים של תשעה חברים, מהם שבעה סרליניסטים, להרכבת מוסדות המפלגה. עוד לפני שהועידה תפסה בדיוק

מה קרה, הועמדה ההצעה להצבעה, זכתה אוטומטית לרוב גדול. זה היה הרגע המכריע. אחד מאנשי-הרר' פורמה הצעירים קפץ ממקומו, ורש הצבעה חשאית. כנשוכי-נחש קפצו לעומתו אנשי סרלין. למשך שניה אחת היה הכל מונח על כפות המאזניים.

או הוכיח הבולדוזר הקשיש שעוד כוחו בכרגו. ישראל רוקח קם ממקומו, קרא: "מה זה?" אויביו היסטו. ההצעה הקודמת נשכחה, במקומה מונחה ועדה פאריטיטית של סרלי-ניסטים ואויביהם.

מאותו רגע היה ברור כי שוב לא יהיו בויעדה לא סרליניסטים ולא ברנשטינפלאות. הכוחות לא היו אמנם שקלים, אך הפער ביניהם לא היה די גדול כדי להבטיח גצחון אמיתי לצד החוק. הרוב של סרלין לא היה מסוגל לבצע שינוי בתקנון כרצונו (דבר שהצריך רוב של שני שלישים), לא רצה גם

בילוי בפאריס? טיסה לניו־יורק? מילא יהיה מוכן להקריב עצמו למען הכלל?

הם מטיילים על השבונך!

לפעמים, נמשכת הנסיעה רק יום או יומים, אך לפעמים היא מתמשכת על פני ששה שבועות שבועות שלמים. לא תמיד קובעת את אורך הנסיעה דוקא חשיבותה הלאומית של המטרה אשר למענה יצא הרב לחוץ־לארץ. הנסיעות הארוכות מתקיימות בעיקר בקיץ. או אורב נורוק לחפש ולמצוא גם שבוע ימים של חופש על מנת לנוח בחישי, מקום המרפא המפורסם בצרפת, או לבלות ימים אחדים על חוף הריביירה. בין נסיעה לנסיעה נוהג הח"כ הזקן להופיע בכנסת ולנאום נאומים פאטטיים ומלצים. כי האיש שדרש לעצמו בכל הזדמנות את תואר הכבוד "זקן הפר" למנט העברי", שוכח שבצמם מגיע לו תואר אחר לגמרי: "אלוף הנסיעות בעולם".

נורוק הוא אדם אמיד. למרות זאת, הוא אינו מוציא מכיסו הפרטי אפילו פרוטה אחת לנסיעותיו. את הוצאותיו המרובות, בכל בירות העולם, דואגים לכסות המוסדות ה"רבים בשמם הוא מופיע, כדי לייצג את שם ישראל בכבוד בין העמים.

הסתר הפורה

אין כל אפשרות לברר בדיקנות
את מספר הנסיעות שנסעו הפקידים הממשלתיים מן הארץ במשך השנה שעברה, למשל. אך ברור כי מספר זה מגיע ל-800 לפחות וכי לא כל הנסיעות הללו הן כה צנועות. מהיכן נוטלים כל אותם הנוסעים את הכסף? עניין זה מסבירה חנה אבר'תוב, יושבת־ראש החינוך ורבת־הנסיעות של הוועדה הבינלאומית לנסיעות פקידים לחוץ־לארץ: "כל קשר בין החקיצים המיועד מראש לנסיעות לחוץ־לארץ במשרדי הממשלה, לבין הסכום המוצא למעשה על נסיעות אלה, הוא מקרי בהחלט. כל המשוררים נוהגים לנצל לצורכי נסיעות סעיפי תקציב אחרים לגמרי, שבהם לא נזכר כלל עניין הנסיעות".

מצב נוח זה מנוצל, למשל, מדי שנה בשנה, על־ידי המפקח הכללי של משרתת ישראל יחזקאל סהר, הנוהג לייצג את ישראל בכבוד גדול בכל ועידה שנתית של המשטרה הבינלאומית — האינטרפול. ישראל היא אולי המדינה היחידה בעולם המיוצגת בוועידות אלה בכבוד כה גדול — על־ידי מפקדה העליון. מדינות אחרות בעולם מתייחסות לחיעדה זו כאל ועידה מקצועית. נציגיהן הם ראשי מחלקת החקירות של המשטרה או קציני־בולשת. לא כן מדינת ישראל. סהר, החרד לכבוד המדינה, מעדיף שלא לסמוך על שום טייל אחר מלבדו עצמו. מדי שנה הוא יוצא לדרך, מבלה חודש ימים בחוץ־לארץ וחוזר אֶרֶץ־כּוּן בריא ורענן, כדי שיוכל תמיד לבוא במרץ אל דוכן העדים ולהגיד שם כי אינו יודע דבר על עבודתה של המשטרה שהוא מפקדה.

ואת כל אלה, נאלץ סהר לעשות במסגרת תקציב הנסיעות לחוץ־לארץ של המשטרה, הכולל סכום של 7800 ל"י, אשר צריך להספיק, לדברי הסהר הרשמי של תקציב הזמונה, למסעם של חמישה קצינים לאירופה וקצין אחד לארצות־הברית, בענייני חקירות כלכליות ופוליטיות המסתעפות אל מעבר לים, כגון חקירת תיק אייטוֹ בברמניה.

מי שחשב כי נסיעתו של סהר מקפחת את בעלי הדרגות הגבוהות האחרים, אינו אלא טועה. במשך השנים האחרונות הספיקו גם כל שאר שלושת סגניו של סהר, ראש אגף המנהלה יקותיאל קרן, ראש אגף החקירות אברהם זלינגר וראש אגף הארגון עמוס בן־גוריון, לבקר ארוכות בחוץ־לארץ ב"ענייני אגפיהם".

הכלל הפרט — במטום

הר אינו מוחזיק את ההזדמנות למוג את הנעים עם המועיל. בדרכו האשית והממושכת לחיעדה הבינלאומית, הוא נוהג להתעכב בנופים היפים ביותר ולהשתהות

כמעט כל צעיר ישראלי נושא בנפשו תסביך־אשמה, כי כמעט כל צעיר ישראלי משתוקק לנסוע פעם לטיול קצר או ארוך מעבר־לים. לשם כך מוכנים רבים מהם לעבוד קשה, לחסוך כסף, לעשות מאמצים רבים, ובלבד להגשים את חלומם הנכסף.

אולם אין הם יכולים להגשימו מבלי להתהלך אחר כך במצפון לא־נקי. במדינת ישראל נהשב רצון הטיול בחוץ־לארץ כמעט לבגידה לאומית. ראשי המדינה אינם מחמיצים אף הזדמנות קלה אחת כדי להטיף מוסר לוהט לאלה המבקשים לראות לא רק את הנגב, אלא גם את פאריס.

ומכיון שהמוסר כשלעצמו אינו מועיל, ננקטים גם אמצעים ממשיים יותר: כל אותם משרדי הממשלה, בהם חייב אורח ישראלי לסדר טיורים הקשורים בנסיעה לחוץ־לארץ, תוכננו כמו במכוון להחת תופת זעירה בפני עצמה. הם שוכנו בחדרים צרים ומוזוהמים, בהם עובדים פקידים שהפכו בחלקם מריינפס וחסידי־איכות, כתוצאה מלחץ העבודה.

נקבעו בהם סדרים המחייבים את הנוקקים להם להתיסר בריצות הלך ושוב בשעות הפחות־נוחות של היום, או להזדקק לספסרים שמלאכתם בכך, ולקנות מידהם מספרי־תור בכסף מלא. בקיצור, האורח הרוצה לטייל בחוץ־לארץ על חשבונם של המטייל, אלא על חשבונה של האומה, דרך־ייסורים גופנית ונפשית, כשהעין הוועמת של ממשלת ישראל, והמצפון הרשמי של האומה, מלחח אותו במבט רח־יתוכחה.

אולם יש דרך אחת לטייל בחוץ־לארץ כאוות־הנפש, ללא הגבלות וללא קשיים, כשבמקום מבטה של עין הועמת מלווה את המטייל מטב חייכני ומעודד של אתה עין עצמה. דרך זאת היא פשוטה מאד: לערוך את הטיול לא על חשבונם של המטייל, אלא על חשבונה של האומה, דרך תקציבית הממשלתיים, הסוכנותיים או הציבוריים האחרים.

לטיול עצמו אין קוראים במקרה זה בשם המפורש, אלא מתאימים לו את השם "השתלמות", ראו "ייצוג ישראל", ראו "מסע קניות", ראו "פעולה למען המגביה".

ברגע בו מתנוסס על הטיול שם חגיגי כזה, הופכת הפעולה כולה לחגיגת וחלוצית, בתוספת לחשבון בנק פתוח במטבע זה, ואכן, רבבות ישראלים למדו שיטה נוחה ויעילה זאת. מאז ואילך — הם מטיילים להתנאות על חשבון משלם המסים, בכל רחבי העולם.

היהודי המעופף

רוב מורכי נורוק, למשל, הוא חסיד גדול של שיטה זאת. כל מ שמודמן לעתים קרובות לשידה התעופה בלוד, לא יתכן כמעט שלא ימצא שם את הוב נורוק כשהוא יורד מאחד המטוסים, עם שני תיקי עור גדולים בידי, או עמד בתור ליד אחד מאשנבי חברות התעופה, מתכונן לצאת לחוץ־לארץ.

כי הגבר הקשיש החייכני, בעל הפה הרחב, הוא אהות הדמויות הישראליות המעופפות ביותר בעולם. נורוק רואה את עצמו כציני הרצלאי ובנאומו הוא נוהג להבל פאתוס ציוני באוקטבות גבוהות וגד "אנשי ה" אחירי" חסרי הבסיס המוצק. נורוק עצמו הוא אחד המועמדים הטבעיים והבטוחים ביותר לתואר הכבוד "היהודי המעופף".

למרות שהתפקידים שהרב נורוק ממלא במוסדות הצינוניים והלאומיים הם תפקידים קטנים לכאורה, הרי כולם עד אחד תשורים קשר אמיץ ובל ינתק בצרכי נסיעות דחופות ותכופות אל מחוץ למדינת ישראל. חולי־שותיו וכשרונותיו ידועים היטב לחברי מפלגתו, המפלגה הלאומית הדתית. משום כך, הוא מוצע תמיד דווקא לתפקידים חשיר־בים במוסדות הצינוניים מהדרגה השניה ו" השלישית כמו הנהלת הקונגרס היהודי ה" עולמי, הדירקטוריון של קרן היסוד או ה" הלת יד ושם. ודוקא תפקידים אלה הם הנותנים לנורוק את האפשרויות הבלתי מוגבלות לטייל בעולם על חשבון משרותיו הלאומיות.

הנהלת הקונגרס היהודי העולמי מתכנסת לעתים קרובות בלונדון, פאריס או ציריך. פעם בשנה מתקיימת הישיבה גם בינורק. בין ישיבה לישיבה מקיימת גם קרן היסוד את ישיבותיה וגם הנהלת יד ושם זקוקה לשליח אחראי במדינת העולם. מתפללי בית־הכנסת הגדול בתל־אביב, שנורוק נוהג להתפלל בו בשבתות, אינם יודעים לפעמים שבין תפילת שבת אחת לשניה, הספיק חברים התפילה לבקר בפאריס, לשבת בישיבת הנהלת הקונגרס היהודי ה" עולמי בלונדון ולגבות כספי צדקה בציריך.

כמה עולה לכלל תענוגו של הפרט —

מחירה המינימלית והצנוע ביותר של נסיעה ממוצעת של פקיד מדינה או איש המוסדות הלאומיים, לפאריס וחזרה, לאחר ששהה בפאריס או באחת מבירות אירופה האחרות שלושה שבועות. היא 1314 ל"י, לפי הפירוט הבא:	
במטום "אליעל" לפאריס וחזרה	626.100 ל"י
יום כמלון בינוני בפאריס, כולל שלש ארוזות 28 ל"י × 21 יום נסיעות בפאריס, הוצאות שונות, ייצוג, כיבוד וכו'	588.000 ל"י
	100.000 ל"י
	1314.100 ל"י
מחיר נסיעה מינימלית כזו לניו־יורק או לאחת מארצות דרום־אמריקה יהיה 2576 ל"י, לפי פירוט זה:	
במטום "אליעל" לניו־יורק וחזרה	1620.000 ל"י
21 יום כמלון ניו־יורקי ממוצע, כולל שלש ארוזות, לפי 36 ל"י ליום נסיעות בניו־יורק, הוצאות שונות, ייצוג, כיבוד וכו'	756.000 ל"י
	200.000 ל"י
	2576.000 ל"י

המספר המשוער — והקרוב ביותר למציאות — של הנוסעים על חשבון המדינה והמוסדות לחוץ־לארץ, בשנה אחת, הוא 800. אם יוכפל מספר זה בהוצאה ממוצעת מינימלית של 3000 ל"י על כל נוסע, יתברר שלפחות 2.400.000 ל"י מוצאים בשנה אחת מכיסי משלם המיסים לצרכי נסיעות. במילים אחרות: לאחר שיהולק סכום זה בין 436.524 משלמי המיסים במדינה, יצא כי כל משלם מיסים שילם בשנה שעברה קצת למעלה מחמש וחצי לירות, כתרומתו להוצאות הנסיעה של אותם טיילים.

הכלל והפרט

ת ה"כ ד"ר מ. נורוק חזר אחר פעם ו' במטום "אל על" מסופק להלח"ה יום נסע היהודי העולמי בלונדון.

ר ראש המחלקה לאינדו מקצועי של ה" הסתדרות מ" א. כפר חור ביום ו' בדרך האוויר, מ'נבחה, שם השתתף ב' יערת ארגון העבודה הבינלאומי. כי נחירות לוועד המנהל של הארגון נבחר פר א. כפר חבור ואילו הנציג המצרי נכשל.

י פר רוד אשר, סוכיר שני בציירות ישראל ברומא. הניע ביום ו' במטום אל על. לתפוש צערה בארץ, לפני צא' תל לדיו דה'ניירו לשמש כאותו תפ' סיר כצירות ישראל ככרויפ.

ש פר שלמה מוריאל, פונסול ליבריה בישראל, תור סנסיעתו לנבחה.

ס פר ניס בילי מוכיר כללי של ה" תנועה הקואופרטיבית ככרויפית הניע על על צאת ספר מוקדש לפעולותיו ומסעותיו בתפוצות, נערכה אור ליום ו' ככית ציוני אמריקה בת"א.

ע נב' מ. בן־יורת, חברת מועצת עזריה ת"א ויו"ר הועדה לנוער וספורט. חורה מסיו"ר למורי בארצות הברית.

הכרי להח"ה
מוספניון
בכ"ו

- איך מערימים על החוק -

תקציב המדינה לשנת הכספים 1957/58 הוא צנוע מאד בסעיפי הנסיעה לחוץ-לארץ של המשרדים השונים. אולם, למרות שסך הכל של סעיפים אלה אינו עולה על 272 אלף ו-900 לירות, מסתכמת ההוצאה המועשית במיליונים אחדים. ההוצאות, מעל לתקציב הרשמי, מכוסות על-ידי סעיפי תקציב אחרים. למשל: משרד העבודה מקציב שני מיליון ל"י לבניית גשרים על פני הנהרות בארץ. מתקציב זה יכול המשרד להוריד כמה עשרות אלפי ל"י ולרשמן בהוצאותיו כסיוור מהנדסי הגשר בארצות הסקאנדינאביות לצרכי הסתכלות.

הועדה הבינמשרדית, בראשה עומדת מנהלת הלשכה לסטאטיסטיקה הגברת חנה אבן-טוב, אינה שולטת על תקציבי המשרדים בנושא זה. האינפורמציה היחידה המגיעה ליועיתה, היא זו המסופקת לה על-ידי אגף התקציבים והקובעת אם למשרד זה או אחר יש עדיין תקציב הוצאה רשמי — לממן את נסיעות פקידיו לחוץ-לארץ.

החלוקה הרשמית של סעיפי הנסיעה לחו"ל, למשרדים השונים:

4000	משרד ראש הממשלה
42000	האוצר
5000	משרד הבריאות
1500	משרד הדתות
77000	משרד החוץ
1000	משרד החינוך
21000	משרד החקלאות
38500	משרד המסחר והתעשייה
9400	משרד המשפטים
1500	משרד המשפטים
14000	משרד הסעד
10800	משרד העבודה
7000	משרד הפיתוח
1200	משרד הפנים
7000	משרד הרוואר
32000	משרד התחבורה

272900 ל"י

סיכום שטחי של רשימות היוצאים לחוץ-לארץ מעיד על לפחות 800 פקידים ממשלתיים והמוסדות הלאומיים, היוצאים מדי שנה בשנה באמתלאות שונות לסוירים בארצות חוץ. הוצאה ממוצעת של כל נוסע כזה היא 2000 ל"י. יוצרת סכום של שני מיליונים ל"י לפחות, המוצאים מתקציב המדינה ומכיסו משלם המיסים במטבע קשה.

מרבית זמנו בעיסוקים, שאינם דחוקים לטובת בני העיר תל-אביב. חברו, אברהם בוואר, סגן ראש העיר מטעם הפועל המזרחי וראש מחלקת התברואה, יצא ללמוד את שיטת הורקת פחי האשפה בציריך ואילו חברת המועצה והקואליציה מרים בן-פורת, לקחה ממספי משלם המסים התל-אביבי על מנת ללמוד "שיטות חדשות בבני ילדים".

לא רק תל-אביב מממנת את נסיעות ראשיה. גם גרשון אגרון, ראש עיריית ירושלים, אינו מחמיץ שום הזדמנות לייצג בכבוד את עיר הקודש בוועידות בינלאומיות. אפילו רחמים כלנר, סגנו החדש, יצא לא מכבר ללונדון בשליחות כל שהיא.

עובדה ראויה לציון: אחת הטענות המרכזיות של ראשי הערים, שרצו לנסוע להאג, היתה כי כל ראשי הערים הערביות הגדולות ישתתפו בוועידה. למעשה המציאות הזוהרת אחרת: מכל מדינות ערב, היה נזכר בוועידה רק ראש עיריית קהיר.

★ ★ ★

לא תחסום שור בטומו

לשיא הניחוח הגיע ייצוגה של ישראל בוועידת הרדיו האסיאתית העומדת להיפתח בטוקיו. בחודש הבא, לא פחות מאשר מנהל קול ישראל צבי זינדר בכבודו ובעצמו יצא השבוע ליפן, כדי לדון ב"בעיות שיתוף פעולה הדוק יותר בין שירותי הרדיו באסיה", לבקר אחר-כך בתחנות השידור בפיליפינים, בסיאם ובבורמה.

זהו, אגב, מסעו השלישי של מר זינדר השנה. לפני מבצע סוגי, יצא מנהל שירות השידור למסע השתלמות באירופה, אך חזר ימים אחדים לאחר ראשית המבצע, בהרגישו בצדק כי ברגע כזה צריך הוא להיות במקום. מיד עם סיום המבצע, לא חיתר מר זינדר על המשך השתלמותו ויצא שוב. עתה הוא יוצא בשלישית להדק את שיתוף-הפעולה. כידוע לכל מאזין, הרי הדבר היחיד החסר כיום לקול ישראל, שתקציבו הועזם אילץ אותו לקבץ את שעות השידור ולתכנן שידורים מסחרמים, הוא לימוד שיטות השידור היפניות.

כל מחוליה-השדים הזה של טיסות ומסעים בכל רחבי-העולם, להגאת הנוסעים ועל חשבון הציבור, מתנהל ללא הפרעה — על אף העובדה כי הממשלה הקימה עוד בשנה הראשונה לקום המדינה ועדה בינמשרדית מיוחדת, שתפקידה לפקח על בולמוס הנסיעות ולחסום את השור בטומו. חבריה של ועדה זאת עושים את המוטל עליהם ככל יכולתם, אך לא אשמתם היא שהועדה זו חסרה לעתים קרובות סמכויות ממשיות למנוע טיולים על חשבון הציבור.

להלכה, אין אדם יכול לקבל הקצבה של מטבע-חוץ לנסיעה לחוץ-לארץ, אם לא אישרה הוועדה את נסיעתו. הסדר זה חל לא רק על פקידים ממשלתיים, אלא גם על אנשים המבקשים לייצג את ישראל בוועידות בינלאומיות מקצועיות.

למעשה, יש אלה דרכים ואחת להתחמק מענינה הבחונות של הוועדה זו. די לו לפקיד ממשלתי לקבל היתר למסע של שלושה ימים, כדי שיוכל להאריכו למחצית השנה, על-ידי הסדר עם משרדו, המגלה בדרך כלל ליברליות רחבה. ראשי העיריות, למשל, זכו לכך שעניינם לא נידון כלל בוועדה זו. פקידים הסוכנות משוחררים אפילו מהגבלה תיאורטית זו. הם נוסעים ללא כל פיקוח, כי למען ציון לא ישתתו.

★ ★ ★

מדינה אי-יעד!

רשימת המטיילים על חשבון האוצר היא ארוכה ורחבה, אך ניתן לדלות מתוכה כמה וכמה פנינים. סיד אפלבוים, למשל, משמש כמנהל יחסי-הציבור של מלחה הפיתוח (המשך בעמוד 13)

מעט כדי להתבונן בהם בהרוחה. בשנה שעברה, למשל, ביקר תחילה באיסטנבול ואחר כך בלונדון, בדרוכו אל ומן הוועידה בציריך. סהר טען אחר-כך כי מסעים אלה היו על חשבונו. אך גם לטענות כאלה יש תשובה מוכנה בפי הוועדה הממשלתית לנסיעות. לאחר כמה מקרים בלתי-יעימים, בהם מיוגו שליחים ממשלתיים את הנעים עם המועיל באופן מופקס ביותר, קבעה הוועדה כלל בלי-עבור כי אין פקיד ממשלתי ראשי לנסוע נסיעה הנערכת בחלקה למטרות רשמיות ועל חשבון הכלל, ובחלקה למטרות פרטיות על חשבונו הפרטי. פקיד הטוען כי יש לו צורך בנסיעה פרטית, מתבקש לחזור במחילה מכבודו ממסעו הרשמי, ולצאת אחר-כך בנפרד למסע הפרטי. כן ראשי פקיד לצאת למסע פרטי ולמלא בהזדמנות זאת תפקיד רשמי, מבלי שיקבל הקצבת מטבע למסע זה מתקציב משרדו.

אך הוועדה אין כל כלים ממשיים לכפות את מרותה על טיילים חתיקים מסוגו של סהר. ההחלטות היפות נשארות על הגייר, ואילו סהר נשאר על המוטס או האונייה, כרצונו. ייצוג ישראל בוועידה הבינלאומית אינו סובל בגלל שגזענותיה הפרטיים של איוו הועדה.

★ ★ ★

ועידת תופסי הכלבים

פנין ייצוג ישראל בוועידות בינלאומיות הוא עניין גדול לכשעצמו. גניח לרגע כי במוסד בינלאומי כלשהו הוחלט לקיים השנה בטיאול, בירת קוריאה, כינוס בינלאומי של תופסי-כלבים, לשם תיאום עולמי ושיפור רמת המקצוע.

שמע הוועידה מגיע אל תופסי-הכלבים ה"ראשי בעיריית תל-אביב, והוא מזדרז לפנות אל המחלקה למוסדות בינלאומיים במשרד החוץ ולדרוש כי ישלחוהו לטיאול. רמת המקצוע, הוא מסביר, אסור לה לקפוא על שמריה במדינתנו הצעירה.

אם ניומק זה אינו מספיק, ישנו אחר, חזק יותר: בוועידה זאת עומדים להשתתף 27 תופסי-כלבים ממדינות-ערב, ואין ספק כי הם ינסו להעביר החלטה בגנות כלבי-ישראל. בינתיים, עם התקרב מועד הוועידה, מסתבך העניין: מתברר, כי תופסי-כלבים זה הוא ציוני כללי, וייצוגו בוועידה לא ייתכן אם לא יישלחו אתו יחד גם שלושה תופסי-כלבים ממפא"י, אחד מאחדות-העבודה ואחד ממפ"ם.

ברגע האחרון טוען משרד-המשפטים כי קיפחוהו, מכיוון שבשורותיו ישנם 15 מטפלים מקצועיים בכלבי-גיושו, ואין ספק כי מקצוע זה קרוב למדי למקצוע תפיסת הכלבים. תוך דיונים הודיים, מורכבת ל"שביעת רצון כל הצדדים משלחת בת שמונה חברים (ובראשה ניצג משרד-החוץ), המתאימה פחות או יותר גם לדרישות המפתח המפלגתי.

המשלחת יוצאת לדרכה, חוזרת לאחר חודשיים כשראשה מסביר לעיתונאים בהתלהבות שהמוזימה לגנות את כלבי-ישראל בהצעה שהוגשה מטעם גוש תופסי-הכלבים האסיאתי-אפריקאי הוכשלה (אף על פי שזכתה בתמיכת המשלחת הסובייטית) וכי ישראל נבחרה לאקסקוטיבה של הפדרציה הבינלאומית לתפיסת-כלבים. לא מן הנמנע כי הקונגרס הבא של תופסי-הכלבים יתכנס בירושלים.

מעשה מובטחות לו, לראש המשלחת, אך בע נסיעות לשנה לחוץ-לארץ — לשיבות האקסקוטיבה.

★ ★ ★

אירוניה עירונית

מי שסבור, כי תיאור זה אינו אלא כבדיה, אות הוא כי אינו נוהג לעיין באותיות הוערות של מדורי הכלל והפרט בעתונות. במדורים אלה ניתן לגלות, למשל, כי אהרון בקר, איש האיגוד ה"מקצועי, יצא לשיבת הועידת איגוד מנהלי העבודה בשווייץ ישב ביישיבה זאת שלושה שבועות. לאחר חודשיים חזר אחרו בקר ונסע לוועידת איגוד העבודה הבינלאומי בשווייץ.

המשלחת גם ששת ראשי העיריות והמועצות המקומיות בישראל, לוועידה המוניציפאלית בהאג, אשר זכתה לפירסום רב בשעה ששר-הפנים ישראל בריהודה הביע בקול רם את התנגדותו הנמרצת לציאתה.

אבא חושי, ראש עיריית חיפה, שגם הוא היה צריך לנסוע, ויתר על הנסיעה כמתאה על גודל המשלחת — מעשה יפה לכל הדעות.

בצורה אירונית ביותר, סיימה המשלחת העירונית את מאבקה ויצאה לדרכה, בדיוק בשבוע בו הונח על שולחן הכנסת דו"ח מבקר המדינה על הרשויות המקומיות, המונה פגמים וליקיים וסחם בזבזות ושחיתות על כל צעד ושעל. אלא שהאזורים חיים לבנון, תל-אביב, גרשון אגרון (ירושלים), פנחס רשיש (פתח-תקוה), אברהם קריניצי (רמת-גן), בן-ציון מ"כאלי (הרצליה) ומרדכי סורקיס (כפר-סבא), לא היו פנויים ללמוד משהו מדו"ח זה.

במקום זה, הזדרזו להאג ללמוד את נושאי הוועידה שהיו: (1) התפשטותם של שיכונים עירוניים על חשבון ארמות חקלאיות ו(2) צפיפות התחבורה בערים. לא הפריעה להם לצאת לדרך גם עדותו המפורשת של ראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח: "בוועידות אלה אין עושים שום דבר אחר מאשר אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ ומסיבות קוקטייל. אני יודע זאת כי השתתפתי בכמה מהן".

אחרו תיאור נכון, כמובן, גם לגבי כל שאר הוועידות מסוג זה, שאינן למעשה אלא תוצאה של הסכם אילם בין כל הנוגעים בדבר בעולם, להבטיח לעצמם חופשה נעימה על חשבון ארצותיהם.

תפקידם הראשון של ראשי הערים הוא לנהל את עירם. מי שבחר בתפקיד זה והבוחרים בחרו בו לאותו תפקיד, יודע כי במשך שנות כהונתו לא יוכל לעזוב את שולחן עבודתו מלא הבעיות לטיפול. אולם ראשי הערים במדינת ישראל, סגניהם ועוזריהם חושבים אחרת. כך, למשל, בילה השנה ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון את מרבית חציה-השנה הראשון מזוץ לתל-אביב, בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בדרום-אפריקה ובוועידת ראשי הערים בהאג.

סגן אחר של ראש עיריית תל-אביב, הרב יהודה מאיר אברמוביץ, הוא מומחה בשטח איסוף הכספים לטובת רשת החינוך העצמאי של מפלגתו, אגודת ישראל. גם הוא בילה את

חיים לבנון, ראש עיריית תל-אביב, בשדה התעופה לוד, בלוויית אשתו. נסיעת ראשי ערים ומועצות לחו"ל היא תופעה שכוחה.

איש הסוכנות, שלמה זלמן שרנאי (שמאל), בשעה שהוא מתכונן לעלות למיטתו, באחת מיציאותיו התכופות לחוץ-לארץ.

המשלחת גם ששת ראשי העיריות והמועצות המקומיות בישראל, לוועידה המוניציפאלית בהאג, אשר זכתה לפירסום רב בשעה ששר-הפנים ישראל בריהודה הביע בקול רם את התנגדותו הנמרצת לציאתה.

אבא חושי, ראש עיריית חיפה, שגם הוא היה צריך לנסוע, ויתר על הנסיעה כמתאה על גודל המשלחת — מעשה יפה לכל הדעות.

בצורה אירונית ביותר, סיימה המשלחת העירונית את מאבקה ויצאה לדרכה, בדיוק בשבוע בו הונח על שולחן הכנסת דו"ח מבקר המדינה על הרשויות המקומיות, המונה פגמים וליקיים וסחם בזבזות ושחיתות על כל צעד ושעל. אלא שהאזורים חיים לבנון, תל-אביב, גרשון אגרון (ירושלים), פנחס רשיש (פתח-תקוה), אברהם קריניצי (רמת-גן), בן-ציון מ"כאלי (הרצליה) ומרדכי סורקיס (כפר-סבא), לא היו פנויים ללמוד משהו מדו"ח זה.

במקום זה, הזדרזו להאג ללמוד את נושאי הוועידה שהיו: (1) התפשטותם של שיכונים עירוניים על חשבון ארמות חקלאיות ו(2) צפיפות התחבורה בערים. לא הפריעה להם לצאת לדרך גם עדותו המפורשת של ראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח: "בוועידות אלה אין עושים שום דבר אחר מאשר אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ ומסיבות קוקטייל. אני יודע זאת כי השתתפתי בכמה מהן".

אחרו תיאור נכון, כמובן, גם לגבי כל שאר הוועידות מסוג זה, שאינן למעשה אלא תוצאה של הסכם אילם בין כל הנוגעים בדבר בעולם, להבטיח לעצמם חופשה נעימה על חשבון ארצותיהם.

תפקידם הראשון של ראשי הערים הוא לנהל את עירם. מי שבחר בתפקיד זה והבוחרים בחרו בו לאותו תפקיד, יודע כי במשך שנות כהונתו לא יוכל לעזוב את שולחן עבודתו מלא הבעיות לטיפול. אולם ראשי הערים במדינת ישראל, סגניהם ועוזריהם חושבים אחרת. כך, למשל, בילה השנה ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון את מרבית חציה-השנה הראשון מזוץ לתל-אביב, בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בדרום-אפריקה ובוועידת ראשי הערים בהאג.

סגן אחר של ראש עיריית תל-אביב, הרב יהודה מאיר אברמוביץ, הוא מומחה בשטח איסוף הכספים לטובת רשת החינוך העצמאי של מפלגתו, אגודת ישראל. גם הוא בילה את

המשלחת יוצאת לדרכה, חוזרת לאחר חודשיים כשראשה מסביר לעיתונאים בהתלהבות שהמוזימה לגנות את כלבי-ישראל בהצעה שהוגשה מטעם גוש תופסי-הכלבים האסיאתי-אפריקאי הוכשלה (אף על פי שזכתה בתמיכת המשלחת הסובייטית) וכי ישראל נבחרה לאקסקוטיבה של הפדרציה הבינלאומית לתפיסת-כלבים. לא מן הנמנע כי הקונגרס הבא של תופסי-הכלבים יתכנס בירושלים.

מעשה מובטחות לו, לראש המשלחת, אך בע נסיעות לשנה לחוץ-לארץ — לשיבות האקסקוטיבה.

★ ★ ★

אירוניה עירונית

מי שסבור, כי תיאור זה אינו אלא כבדיה, אות הוא כי אינו נוהג לעיין באותיות הוערות של מדורי הכלל והפרט בעתונות. במדורים אלה ניתן לגלות, למשל, כי אהרון בקר, איש האיגוד ה"מקצועי, יצא לשיבת הועידת איגוד מנהלי העבודה בשווייץ ישב ביישיבה זאת שלושה שבועות. לאחר חודשיים חזר אחרו בקר ונסע לוועידת איגוד העבודה הבינלאומי בשווייץ.

המשלחת גם ששת ראשי העיריות והמועצות המקומיות בישראל, לוועידה המוניציפאלית בהאג, אשר זכתה לפירסום רב בשעה ששר-הפנים ישראל בריהודה הביע בקול רם את התנגדותו הנמרצת לציאתה.

אבא חושי, ראש עיריית חיפה, שגם הוא היה צריך לנסוע, ויתר על הנסיעה כמתאה על גודל המשלחת — מעשה יפה לכל הדעות.

בצורה אירונית ביותר, סיימה המשלחת העירונית את מאבקה ויצאה לדרכה, בדיוק בשבוע בו הונח על שולחן הכנסת דו"ח מבקר המדינה על הרשויות המקומיות, המונה פגמים וליקיים וסחם בזבזות ושחיתות על כל צעד ושעל. אלא שהאזורים חיים לבנון, תל-אביב, גרשון אגרון (ירושלים), פנחס רשיש (פתח-תקוה), אברהם קריניצי (רמת-גן), בן-ציון מ"כאלי (הרצליה) ומרדכי סורקיס (כפר-סבא), לא היו פנויים ללמוד משהו מדו"ח זה.

במקום זה, הזדרזו להאג ללמוד את נושאי הוועידה שהיו: (1) התפשטותם של שיכונים עירוניים על חשבון ארמות חקלאיות ו(2) צפיפות התחבורה בערים. לא הפריעה להם לצאת לדרך גם עדותו המפורשת של ראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח: "בוועידות אלה אין עושים שום דבר אחר מאשר אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ ומסיבות קוקטייל. אני יודע זאת כי השתתפתי בכמה מהן".

אחרו תיאור נכון, כמובן, גם לגבי כל שאר הוועידות מסוג זה, שאינן למעשה אלא תוצאה של הסכם אילם בין כל הנוגעים בדבר בעולם, להבטיח לעצמם חופשה נעימה על חשבון ארצותיהם.

תפקידם הראשון של ראשי הערים הוא לנהל את עירם. מי שבחר בתפקיד זה והבוחרים בחרו בו לאותו תפקיד, יודע כי במשך שנות כהונתו לא יוכל לעזוב את שולחן עבודתו מלא הבעיות לטיפול. אולם ראשי הערים במדינת ישראל, סגניהם ועוזריהם חושבים אחרת. כך, למשל, בילה השנה ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון את מרבית חציה-השנה הראשון מזוץ לתל-אביב, בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בדרום-אפריקה ובוועידת ראשי הערים בהאג.

סגן אחר של ראש עיריית תל-אביב, הרב יהודה מאיר אברמוביץ, הוא מומחה בשטח איסוף הכספים לטובת רשת החינוך העצמאי של מפלגתו, אגודת ישראל. גם הוא בילה את

המשלחת יוצאת לדרכה, חוזרת לאחר חודשיים כשראשה מסביר לעיתונאים בהתלהבות שהמוזימה לגנות את כלבי-ישראל בהצעה שהוגשה מטעם גוש תופסי-הכלבים האסיאתי-אפריקאי הוכשלה (אף על פי שזכתה בתמיכת המשלחת הסובייטית) וכי ישראל נבחרה לאקסקוטיבה של הפדרציה הבינלאומית לתפיסת-כלבים. לא מן הנמנע כי הקונגרס הבא של תופסי-הכלבים יתכנס בירושלים.

מעשה מובטחות לו, לראש המשלחת, אך בע נסיעות לשנה לחוץ-לארץ — לשיבות האקסקוטיבה.

★ ★ ★

אירוניה עירונית

מי שסבור, כי תיאור זה אינו אלא כבדיה, אות הוא כי אינו נוהג לעיין באותיות הוערות של מדורי הכלל והפרט בעתונות. במדורים אלה ניתן לגלות, למשל, כי אהרון בקר, איש האיגוד ה"מקצועי, יצא לשיבת הועידת איגוד מנהלי העבודה בשווייץ ישב ביישיבה זאת שלושה שבועות. לאחר חודשיים חזר אחרו בקר ונסע לוועידת איגוד העבודה הבינלאומי בשווייץ.

המשלחת גם ששת ראשי העיריות והמועצות המקומיות בישראל, לוועידה המוניציפאלית בהאג, אשר זכתה לפירסום רב בשעה ששר-הפנים ישראל בריהודה הביע בקול רם את התנגדותו הנמרצת לציאתה.

אבא חושי, ראש עיריית חיפה, שגם הוא היה צריך לנסוע, ויתר על הנסיעה כמתאה על גודל המשלחת — מעשה יפה לכל הדעות.

בצורה אירונית ביותר, סיימה המשלחת העירונית את מאבקה ויצאה לדרכה, בדיוק בשבוע בו הונח על שולחן הכנסת דו"ח מבקר המדינה על הרשויות המקומיות, המונה פגמים וליקיים וסחם בזבזות ושחיתות על כל צעד ושעל. אלא שהאזורים חיים לבנון, תל-אביב, גרשון אגרון (ירושלים), פנחס רשיש (פתח-תקוה), אברהם קריניצי (רמת-גן), בן-ציון מ"כאלי (הרצליה) ומרדכי סורקיס (כפר-סבא), לא היו פנויים ללמוד משהו מדו"ח זה.

במקום זה, הזדרזו להאג ללמוד את נושאי הוועידה שהיו: (1) התפשטותם של שיכונים עירוניים על חשבון ארמות חקלאיות ו(2) צפיפות התחבורה בערים. לא הפריעה להם לצאת לדרך גם עדותו המפורשת של ראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח: "בוועידות אלה אין עושים שום דבר אחר מאשר אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ ומסיבות קוקטייל. אני יודע זאת כי השתתפתי בכמה מהן".

אחרו תיאור נכון, כמובן, גם לגבי כל שאר הוועידות מסוג זה, שאינן למעשה אלא תוצאה של הסכם אילם בין כל הנוגעים בדבר בעולם, להבטיח לעצמם חופשה נעימה על חשבון ארצותיהם.

תפקידם הראשון של ראשי הערים הוא לנהל את עירם. מי שבחר בתפקיד זה והבוחרים בחרו בו לאותו תפקיד, יודע כי במשך שנות כהונתו לא יוכל לעזוב את שולחן עבודתו מלא הבעיות לטיפול. אולם ראשי הערים במדינת ישראל, סגניהם ועוזריהם חושבים אחרת. כך, למשל, בילה השנה ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון את מרבית חציה-השנה הראשון מזוץ לתל-אביב, בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בדרום-אפריקה ובוועידת ראשי הערים בהאג.

סגן אחר של ראש עיריית תל-אביב, הרב יהודה מאיר אברמוביץ, הוא מומחה בשטח איסוף הכספים לטובת רשת החינוך העצמאי של מפלגתו, אגודת ישראל. גם הוא בילה את

המשלחת יוצאת לדרכה, חוזרת לאחר חודשיים כשראשה מסביר לעיתונאים בהתלהבות שהמוזימה לגנות את כלבי-ישראל בהצעה שהוגשה מטעם גוש תופסי-הכלבים האסיאתי-אפריקאי הוכשלה (אף על פי שזכתה בתמיכת המשלחת הסובייטית) וכי ישראל נבחרה לאקסקוטיבה של הפדרציה הבינלאומית לתפיסת-כלבים. לא מן הנמנע כי הקונגרס הבא של תופסי-הכלבים יתכנס בירושלים.

מעשה מובטחות לו, לראש המשלחת, אך בע נסיעות לשנה לחוץ-לארץ — לשיבות האקסקוטיבה.

★ ★ ★

אירוניה עירונית

מי שסבור, כי תיאור זה אינו אלא כבדיה, אות הוא כי אינו נוהג לעיין באותיות הוערות של מדורי הכלל והפרט בעתונות. במדורים אלה ניתן לגלות, למשל, כי אהרון בקר, איש האיגוד ה"מקצועי, יצא לשיבת הועידת איגוד מנהלי העבודה בשווייץ ישב ביישיבה זאת שלושה שבועות. לאחר חודשיים חזר אחרו בקר ונסע לוועידת איגוד העבודה הבינלאומי בשווייץ.

המשלחת גם ששת ראשי העיריות והמועצות המקומיות בישראל, לוועידה המוניציפאלית בהאג, אשר זכתה לפירסום רב בשעה ששר-הפנים ישראל בריהודה הביע בקול רם את התנגדותו הנמרצת לציאתה.

אבא חושי, ראש עיריית חיפה, שגם הוא היה צריך לנסוע, ויתר על הנסיעה כמתאה על גודל המשלחת — מעשה יפה לכל הדעות.

בצורה אירונית ביותר, סיימה המשלחת העירונית את מאבקה ויצאה לדרכה, בדיוק בשבוע בו הונח על שולחן הכנסת דו"ח מבקר המדינה על הרשויות המקומיות, המונה פגמים וליקיים וסחם בזבזות ושחיתות על כל צעד ושעל. אלא שהאזורים חיים לבנון, תל-אביב, גרשון אגרון (ירושלים), פנחס רשיש (פתח-תקוה), אברהם קריניצי (רמת-גן), בן-ציון מ"כאלי (הרצליה) ומרדכי סורקיס (כפר-סבא), לא היו פנויים ללמוד משהו מדו"ח זה.

במקום זה, הזדרזו להאג ללמוד את נושאי הוועידה שהיו: (1) התפשטותם של שיכונים עירוניים על חשבון ארמות חקלאיות ו(2) צפיפות התחבורה בערים. לא הפריעה להם לצאת לדרך גם עדותו המפורשת של ראש עיריית תל-אביב לשעבר, ישראל רוקח: "בוועידות אלה אין עושים שום דבר אחר מאשר אכילת סנדוויצ'ים, שתית מיץ ומסיבות קוקטייל. אני יודע זאת כי השתתפתי בכמה מהן".

אחרו תיאור נכון, כמובן, גם לגבי כל שאר הוועידות מסוג זה, שאינן למעשה אלא תוצאה של הסכם אילם בין כל הנוגעים בדבר בעולם, להבטיח לעצמם חופשה נעימה על חשבון ארצותיהם.

תפקידם הראשון של ראשי הערים הוא לנהל את עירם. מי שבחר בתפקיד זה והבוחרים בחרו בו לאותו תפקיד, יודע כי במשך שנות כהונתו לא יוכל לעזוב את שולחן עבודתו מלא הבעיות לטיפול. אולם ראשי הערים במדינת ישראל, סגניהם ועוזריהם חושבים אחרת. כך, למשל, בילה השנה ראש עיריית תל-אביב חיים לבנון את מרבית חציה-השנה הראשון מזוץ לתל-אביב, בשליחות המגבית היהודית המאוחדת בדרום-אפריקה ובוועידת ראשי הערים בהאג.

סגן אחר של ראש עיריית תל-אביב, הרב יהודה מאיר אברמוביץ, הוא מומחה בשטח איסוף הכספים לטובת רשת החינוך העצמאי של מפלגתו, אגודת ישראל. גם הוא בילה את

במדינה

(המשך מעמוד 5)

שונים של המדיניות החדשה, שתוכננה במחלקה הערבית הפרטית של ביגיי ויר עציו, ושכונתה בשם "יהוד הגליל". בממשלה, נתקלה המדיניות החדשה בהתנגדות מפנים ובהסכמתם האילמת של אנשי אחדות העבודה. צעירי ביגיי, שהוצבו בעמדות המפתח של הממונה על מחוז הצפון והממשל הצבאי בנצרת, החלו לבצעה ללא החלטה רשמית של הממשלה כולה. פלחי כאוכב אלה האגיא החליטו להתנגד בכוח. השבוע יצאו אל השדות, ניסו לעכב את הטרקטורים הכבדים בגופות נשותיהם וילדיהם. המשטרה שנקראה למקום השתמשה בכוח, ירתה באחרי, חיפתה על עבודת החוברים החוקיים החדשים. אולם פלחי כאוכב לא היו סיכויים לנצח. בית המשפט העליון, מפלטם האחרון, פסק כבר לא פעם כי אין ביכולתו לבטל את החלטות השרים.

המשק

בית הלל

התקפת הלל של הלל דן, שעות מעטות אחרי פגישה סוערת עם לוי אשכול, פנחס ספיר וחבריו בטולל-בונה, היתה מקרה מצער. אולם ליועדיו היה יותר מזה: נקודת השיא במאבק שהכריע את גורלו של הענק הכלכלי השולט במשק הארץ. במשך שנים היה הלל דן (57), גבר נמוך קומה ושחרחר בעל הבעת-פנים מוגנולית (על אף מוצאי הליטאי), כמעט ויקטטור של המשק ההיסטורית. אחרי שהצליח להתגבר על מתחרהו, ח"כ דוד הכהן, ור לשגרור לקאריירה דיפלומטית, הפך שליט כליכול: הבוס של טולל-בונה, הבוס של חברת השילומים, ולמעשה הבוס של התכנון התעשייתי במשק. תחת ידיו של הלל טולל-בונה את זרועותיו לכל הכיוונים. הוא הקים את קרית-הפלדה, רכש עשרות מפעלים בשטחים אחרים. לבסוף שלח את ידו לרכוש גם בנק — בנק סחר חוץ.

מגרדי השחקים. אולם ההסתדרות לא חיה על טולל-בונה בלבד. תחת כנפיה שוכן גם בנק הפועלים, שראה בעין רעה מאד את הפעלתו של בנק הסתדרותי מתחרה. הוא פנה למוזכיר הכללי של ההסתדרות, פנחס לבון.

לפתע נתברר כי אנשים רבים ראו בעין וועמת את הפיכת בית-הלל למגרדי-שחקים. נוצרה קואליציה רחבה של אנשי-משק מפא"י, שהיה להם אינטרס משותף: לעצור את הלל דן. בין אלה בלט פנחס ספיר, שר המסחר והתעשייה, הקשור עם מגרדי השחקים הכלכלי השני של ההסתדרות: חברת מקורות, החולשת על אימפריה מסור עפת של מים ונפט.

בניגוד לטולל-בונה, המשגשג מפני שכמעט ואינו משלם מס-הכנסה, הרי מקורות משגשגת מפני שהיא מקבלת תמיכה ממשלתית ישירה. ההתחרות בין שני הענקים הגיעה למדרים רציניים. כשעברה הלחשה בצמרת

לגרום לפרישת המעוט הגדול (כ-40%) מן המפלגה, היה צורך בפשרה.

המשך היה כמעט טכני. אחרי כמה שעות של מתן-מוסקס שכרשטיין יישאר יושב-ראש המפלגה, בעל זכות-ויטו כלפי יושב-ראש הנהלה, תפקיד השמור ליוסף ספיר. כמו מתאבקים חבוקים שאינם יכולים להיפרד מבלי ליפול, נשארו הגדולים — ברני שטיין, רוקח, ספיר, סרלין — בראש המפלגה. הטיפוס החדש. יתכן כי חשוב מן ה-

מישחק שמאחורי הקלעים היה דוחק המישחק שלפני הקלעים. במשך שלושה ימים ישבו 600 ציונים-כלליים מן הבוקר עד השעות המוקדמות של הבוקר הבא בישיבות. הם לא היו בני-משקים שהובאו בסיטונות, גם לא עולים חדשים מובטלים ממעברות, אלא אנשים מבוססים, בעלי עמדות בעשרות ערים ומושבות בארץ. הם התייחסו אל מפלגתם כאלו הם גילו משמעת בסייעותיהם. מי שקיווה כי הציונים-הכלליים התפוררו, נאלץ לקחת תמונה זו בחשבון. אף כי אין למפלגה מנהיגים מזהירים, ועוד פחות מזה מצע פוליטי, הרי יש לה דבר חשוב לא פחות: אחיה איתנה בחוגי המעמד הבינוני, ה"מערך בעיות כלכליות.

יתכן כי הצ"כ לא יוכלו להחזיק בכל כסאותיהם בכנסת בשעה שהארץ מוצפת עולים חדשים, המורידים את ערכו של הקול היחיד. אולם שם ירידה דרמטית לא תהיה: המפלגה תהיה בעלת נציגות גדולה בכנסת הרביעית והחמישית.

האיש ששולט במכשיר זה יהיה עתה, בלי ספק, יוסף סרלין. לעומת טיפוס מוכירי האגודות-המקצועיות של מפא"י או טיפוס שליחיה-המשקים של מפ"ם, הוא מהווה סר פוס חדש: פוליטיקאי לפי המתכונת האמריקאית, המלכד סביבו סיעה באמצעות חלוקת יתרונות מפלגתיים. לפי כל הסימנים ימשיך המכבש הגדול ליישר את הכביש לפני בעליו, כשחומר-הדלק המתניע את מנועו הוא האיניטרס הכלכלי.

קרקעות

ירשי האפנדים

במשך תשע השנים האחרונות עבדו פלחי כאוכב אבו אלה-אגיא, כפר קטן בבקעת עמק בית נטופה, את אדמת האפנדים היעצמאות. שברחו ללבנון בתחילת מלחמת פורעים לקופת משרד החקלאות, שקיבל את אדמות הנפקדים מרשות הפיתוח.

בשנה העשירית קיבלו הפלחים הודעות חדשות: משרד החקלאות, נאמר בהודעות, החליט לא להחזיר להם את האדמות לשנה נוספת. את מקום הפלחים תפשה קבוצת קציני צבא משוחררים, ברובם אנשי הממשל הצבאי לשעבר.

מדיניות חדשה. מאחורי הודעות הירשי-האפנדים, לא הסתתרה הפליה מקרית או סתם קשיחות לב. היו אלה גילוייה הראי

היא סופרת-
אנינת רגש,
וזיקתה חזקה
ליופי ולכל
שמחות החיים

מרבן מאליו:
נלסון היא מעשנות!

מיוחד לשיכונים:

מגרשים ברחובות
תל-אביב, טלפון 24749

לערבים קרירים
ישראל
לימים קרירים
אירופה
אפודות
זקטים
חליפות
נירסי

Aled
ORIGINAL

אוסקו
תל-אביב
רחוב אלנובי 94

המנוי -

- אל
- נא
- תזכה
- לביקור
- הגובה
- בביתך;
- העבר
- נא
- את
- דמי
- המנוי
- בהמחאה
- או
- במזומן
- לעתון

ספיר-סרלין בפעולה
הבולדור אמר: "מה זה?"

תצפית

(כל הזכויות שמורות)

● בקרוב תשמע על מלווה חדש מיוחד של ארצות-הברית לישראל, בכך של 100 מיליון דולאר בקירוב. תהיה זאת תוצאה מפעולתו של שריהאוצר לוי אשכול במסעו האחרון, בו הצליח לשכנע את משרד-החוץ האמריקאי לאשר מלווה מיוחד זה מן הבאנק לייבוא ולייצוא שיקל את מצב הקופה השוטף של האוצר.

● התמוטטות מוסרית מזהללת של המשטרה צפויה בחודשים הקרובים. גם מבלי להביא בחשבון את פסקהדין האפשרי במשפט עמוס בן-גוריון, שינתן עוד החודש, צפויים גילויים רבים על פרשיות שחיתות חדשות ונרחבות, הקשורות עם המטה הארצי של המשטרה ועם כמה מן המסות המחזויים. אחד העיתונים החשובים בישראל, שהצטרף בשעתו למסע ההגנה על המשטרה וראשיה וחזר בו עם סיום משפט עמוס בן-גוריון, עומד לפרסם סידרת כתבות מאשימות בעניין זה.

● דוד בן-גוריון עתיד לפתוח בהתקפת-שלום תעמולתית חדשה על מדינות ערב, בצורתן של הצהרות בהן יקבע כי הסיכסוך היהודי-ערבי מעכב את פיתוח האיזור כולו, והופך אותו למוקד בין הגושים העולמיים. הצהרות אלה לא יכללו, כמו תמיד, שום הצעות ממשיכות לגבי ה'.

בעיות השנויות במחלוקת בין ישראל לערבים, ועיקר מטהן יהיה לקדם אפשרות של התקפת שלום תעמולתית מן הצד הערבי, שתהיה כרוכה בביצוע תביעות להחזרת הפליטים וקיצוץ ה' גבולות.

● משלחות מדעיות וציביות רבות מישראל לבמה מארצות-הדמוקרטיה העממית, ובראשן פולין, ייצאו עוד הקיץ, במסגרת נסיון מהודש להדק את הקשרים המדיניים עם ארצות אלה. הממשלה, ההסתדרות ומפלגות שונות, בעיקר מפלגות הפועלים, יהיו מיוצגים במשלחות אלה, יחד עם נציגי האוניברסיטה, ומכון וייצמן למדע.

● משרד החוץ יחדש את המאמצים לקשור קשרים עם מדינות אסיה, על אף האכזבות שהנחילו נסיונות אלה בעבר הרחוק והקרוב. משרד החוץ מעונין עתה בתוכניות לארגן ביקורם של אישים ישראליים מן הדרג הגבוה ביותר בכמה מדינות אסיה.

● הקלה ניכרת באבטלה תייר נרב על ידי התחלת ביצוען של תוכניות הבנייה להקמת דיור לעולים. בישיבתה האחרונה, החליטה הממשלה על הקמת 50 אלף יחידות-דיור בשלב ראשון.

● ממות בחירות שיתחילו בעבודתם יאורגנו כבר בשבועות הקרובים על ידי רוב המפלגות הישראליות. כמו כן, יוחלט במפלגות אלה על תקציבי הבחירות ויוחל בניגוד הכספים למטרה זאת, הלכת למעשה. תהיה זאת הפעם הראשונה בישראל שהכנת הבחירות תתחיל יותר משנתיים לפני מועד הבחירות עצמן. התהליך המזור נגמר על ידי מפלגת חירות, אשר הקימה מטה בחירות מתוך תקווה כי תצליח בצורה זו או אחרת להניע את הכנסת להחליט על התפזרות ועל קביעת בחירות במועד מוקדם יותר מתום כהונתה הצפויה. יתר המפלגות ראו הכרח לעצמן ללכת בעקבותיה.

● מהפכה כסדר הלימוד צפויה בשנת הלימודים הקרובה, אחרי ששרי-החינוך זלמן ארן החליט להטיל את כל כובד משקלו למען ביצוע המבנה החדש של מערכת החינוך. אם יוקם מבנה חדש זה, הרי בתום כמה י' יצטרך כבר התלמיד לבחור לעצמו מגמה מקצועית בה ימשיך ללמוד גם בבית-הספר התיכון, אשר יקלוט תלמידים כבר מכיתה ז'. בהתאם למבנה זה, יחול גם שינוי מהותי שלם בכל מערכת השעות ותוכניות הלימודים.

● יצירה מוזיקאלית ראשונה עם מלים בשפה הגרמנית תשודר בקרוב ב"קול ישראל", כנסיון לבצע מהפכה שקטה כחרם המוטל מזה 17 שנה על השפה הגרמנית בשידורים העבריים ברדיו. היצירה שנבחרה לשמש ספירת מבחן היא משירי הלך הנודד מאת גוסטב מאהלר, שהוא קומפוזיטור יהודי שהמיר את דתו, עם מלים של היינריך היינה, אף הוא משורר יהודי מומר. את היצירה תבצע הזמרת זיני טוראל, כפי שהוקלטה בקונצרט התזמורת הפילהארמונית הישראלית.

● הסוכר הישראלי יגאל מוסינזון עומד לצאת בימים הקרובים לרומא, להתימת חיזה עם אחת מהבירות הסרטים האמריקאיות על ייצור פרט ישראלי. הדמות המרכזית בסרט, שינסה להוכיח לעולם כי גזע חדש של יהודים חקלאים ולוחמים גדל בארץ, תהיה דמותו של הרמטכ"ל משה דיין. קרוב לוודאי שתפקיד זה ימלא למרלון ברנדו.

● אחת הפרמנות הגדולות בענף הבניה עומדת לפני פשיטת-רגל. למרות השיגוג הכללי בענף זה, נתונה חברה וחתיקה זו במשבר קשה ביותר.

טיפוסים כאלה לא לשקר ולגנוב בקלות כזו, בלי בושח, נימק השופט את פסק דינו, בנימה מרוצה.

היו לו סיבות מספיקות להעריך את חומרת העבירה: שלוש פעמים נפל הוא עצמו קרבן לעזרות-בית, שניצלו את האימון שנתן בהן, גנבו חפצים מתוך ביתו.

יכוח ספרותי

לשטר שרשם את עדותו של גסים ארוסי היו גסיות ספרותיות חזקות. כל משפט שיצא מפי החשוד כפריצה עבר סיגנון קדנני, לפני שרשם על גליון העדות. ארוסי התרגו, נטל את הנזיר מידי השוטר, קרע אותו לגזרים. כאשר הובא בפני בית-המשפט, נמצא ארוסי אשם בביצוע הפריצה, נידון ל-17 חודשי מאסר. אולם ארוסי לא קיבל את פסקהדין בשקט. הוא ביקש להופיע שנית בפני השופט, להוכיח כי תהליך הסיגנון

ההסתדרות שיש לעצור בעד הלל דן, לפני שיהיה חזק מדי ויכריע בבוא היום את הכף במאבק על השלטון במפא"י, היתה החזית שלמה.

שטחיה-הפקר. יהלום חותך יהלום, והלה מכה את הלל. אויבי הלל דן לא נאלצו להרבות בחיפושים אחרי אדם שכדאי למסור לו את ירושת הלל דן: הלל כהן, גם הוא ממנהלי סולל-בונה.

בשיא המערכה הופל הלל דן, לשעבר תלמיד רפואה, למשכב על-ידי התקפת-הלל, דבר שהקל מאד על אויביו. בעודו רתוק לדירתו בחיפה, פירסם דבר מאמר ארוך, בו מנה את כל חטאיו, גילה שדן אינו אלא ילד-טיפוחיו של שטחיה-הפקר המשקי. אבל המאמר לא ציין במה ייבדל הלל כהן מהלל דן. בינתיים פוטר מהנהלת חברת העובדים, נשאר רק פורמלית בהנהלת סולל-בונה.

סולל-בונה נשאר בית-הלל. רק שם המשפחה השתנה.

תל-אביב

מגילת העצמאות והחזיר

אורחי תל-אביב, הצורכים מדי חודש 800 טון בשר חזירי, הסתגלו במהרה לחוק ה' עירוני החדש, האוסר גידול חזיר ומכירתו בתחומי העיר. הם המשיכו לקנות את הבשר האסור כמימים ימימה. רק המחיר היה גבוה יותר.

אולם תושב אחד לא השלים עם המצב החדש. היה זה מישל קוסטה מנשה, נוצרי תושב יפו. למנשה היה רשיון לגידול חזיר ומכירתו, בעל תוקף עד סוף שנת 1957. החוק החדש נטל מרשיון זה את תוקפו, אך מאחר שקהל לקוחותיו של מישל מורכב כמעט כולו מדיפלומטים ועובדי נציגויות זרות, אנשי כנסיה ותושבים נוצרים, סירב הוא לראות את עצמו מחויב לקבל את החוק היהודי הדתי.

כשם שיהודי הגולה היו מגישים תעצומות ותלונות לפריצים נוצריים, על פגיעה ב' חוקי הכשרות וחופש הדת שלהם, ניגש עתה מישל ללחום בעד חופש הדת הנוצרית מפני חוקי הכשרות היהודיים. הוא גייס את תמיכת ראשי הכנסיות, יצא לקרב משפטי על החזיר.

באמצעות עורך-הדין עזריאל ברק פנה אל ראש עיריית תל-אביב, משרד החוץ ומשרד הפנים, היה זה רק צעד ראשון. אחריו מתכוונן ברק לפנות אל בית-המשפט העליון, להביא לעזרתו לא פחות ולא יותר מאשר את מגילת העצמאות של מדינת ישראל.

במנילה זו נאמר בפירוש כי מדינת ישראל תבטיח חופש דת לכל אזרחיה והיא עומדת, לדעת ברק, מעל להוראות העיריות או הכנסת.

צבא

שעות, חזור

בצה"ל אין מענישים חייל. אם נרדם, למשל, חייל בממירה, אין הוא מקבל כעונש תזמורת שמירה נוספת. ייתכן אמנם כי אותו חייל ייאלץ לשמור שנית, לילה לאחר המקרה המצער, אך לא יהיה זה עונש, כי אם פשוט "תירגול-נוסף", לפי הגדרת חזרת השמות והמונחים הצבאית. השבוע, לאחר בירורים ודיונים ממושכים של חזרה זו, יצא מהתקן הביטוי "תירגול-נוסף", וכל חייל שיבצע מעתה משהו שלא כשורה לא ייאלץ לתרגל זאת פעם נוספת, אלא סתם יוכה ל"אומץ-חזור".

משפט

נסיון אישי

מזה זמן רב הטרידה את שופט-השלום יהודה טרייבניטש התל-אביבי העובדה ש' מספר עזרות-הבית, שהיבאו בפניו על גניבה מבית מעבידיהן, גדל והלך. על כן, כאשר הובאה לפניו השבוע יהודית פרבי, לא היה השופט במצב רוח סלחני. אסתר לא הכחישה כי גנבה מבתי מעבידיה ציור שמן יקר וחולצת משי הדשה. היא רק טענה כי עשתה זאת עקב מצבה הקשה: "אין לי הורים, בעלי מכה אותי" התאוננה. אך התביעה הוכיחה כי לאסתר פרגי הורים חיים, כי בעלה מסור לה. לא היתה כל מסיבה מקילה למעשה.

פסקהדין היה חמור במיוחד: תודש מא' סר עבור החלוצה; 150 ל"י או שלושה חודשי מאסר עבור הציור. "צריך ללמד

בראנדו ודיין

הולידו מעלה את היהודי החדש

שנערך על-ידי השוטר סילף את תוכן עדותו, גרם להרשעתו.

כאשר הובא בשנית בפני השופט, היה ארוסי מוכן להשמיע נאום ספרותי גוקב על השאלה: האם מותר לשוטר לסגנון את דבריו העד? אלא, שלהפתעתו, הסתבר כי רשות הדיבור ניתנה דהקא לתובע, שהאשים אותו בהשמדת ניירות רשמיים, בזה שקרע את עדותו המסוגגנת.

כעבור שעה קלה יצא ארוסי ברכו חזרה אל בית-הסוהר. אלא שעתה רכצו עליו 18 חודשי מאסר במקום 17.

מדע

חלב נחשים

לגבי גנבה אמיתית, ירושלמית בת שמונה, הנהשים הם ירודים טובים. באותה טבעיות שילדות אהרות ניגשית לקופסת הממתקים במטבח ומוציאות ממנה סוכריה, יכולה גנבה והובת-השיער לגשת לכלוב הנחשים בכיתה, להוציא ממנו נחש חי ומתפתל, לכרוך אותו סביב צווארה ולשחק אתו כאילו היה חתול-תול נחמד.

עוד בהיותה בת שנתיים ידעה גנבה שאין לה מה לפחד מנחשים. הוריה עזבו אותה ב' בית והלכו לראות סרט. על מגת שלא תשי תעמם התינוקת, השאירו לה נחש זיתני, לא ארוסי. כאשר שבו ההורים לביתם, מצאו את הנחש מוטל מת. "הא נשך אותי", הס' בירה גנבה בתמימות. "אז נשכתי אותו ב' חזרה".

הפוס מת. את השגעון לנחשים ירשה גנבה מאביה פנחס, איש המחלקה הוואלד' גית של האוניברסיטה העברית בירושלים. תחת פיקוחו של ד"ר ארזן ש'ליב, אחת הד' מויות הפופולריות בירושלים, עוקב פנחס אמיתי (29) בהכנת נסיון נגד הכשת נחשים ארסיים.

עד לפני חודשים אחדים, נשלח רעל ה' נחשים הארסיים מישראל למכון פטרס בפא'

(המשך בעמוד 16)

בניגוד לשאר המועמדים להשתתפות בסרטי כרמן פילם, תמר סלע היא היחידה הטוענת כי המישחק וההופעה בסרטים אינם חלוט חייבה. טוענת היא: "אני מכירה את עצמי היטב. שחקנית גדולה לא אהיה ומאחר ושחקנית קטנה אין ברצוני להיות, אני רואה בשיחק רק תחביב." תמר בת ה-19 שהיא זור שלישי בארץ, תושבת תל אביב, חושבת על עתידה בהוראת נקצועות הציור והמלאכה. כרגע היא עובדת סקט במקצוע די מעניין: לבורגנית במעבדה של משרד הבטחון. היא הגיעה לחברת כרמן אך ורק כדי למצוא עיסוק לשעות הפנאי, נראית כיוצאת דופן בישאר המשתתפים החולמים על כוכבות

גם בעת עבודתו כטרקטוריסט, מאז עלה ארצה מלבנון, חלם תמיד בני בכור (22) על הופעה בתפקידים דראמטיים בסרטים. הוא הספיק להיות חבר בארבעה קיבוצים, עובד כיום כטרקטוריסט בלוד. מספר בני: "במשקים הייתי תמיד חבר בחוגים דרמטיים. כשקראתי על ייצור סרט חדש, הרגשתי שהגיע הזמן להגשים את שאיפותי בשטח הימישחק. את התפקיד שלי בתסריט (שבוטל בינתיים), אני לומד ומשנן לאחר יום עבודה מפרך. החברים בעבודה וכל קרובי מעודדים אותי ומקווים לכרטיסי חיוס להצגת הבכורה שלי." בני מאמין בעתידה של תעשיית הסרטים בישראל ויחד עם הצלחתה — בהצלחתו הוא.

לפרסום רב בעתונות זכתה לפני כחצי שנה שרה עמרס (28), בעת שחזרה מעבר הירדן, אחרי ששהתה שם מאז קום המדינה. שרה הגיעה לירדן לאחר שנישאה לקצין פולני, עבדה שם בהצגה את עצמה כרוסייה נוצריה, כי מוכירתו של העתון האופוזיציוני אל צריה, הכירה אישית את סולימן אל נבולטי, ישבה מספר שנים בכלא. שרה ילידת אפגניסטאן, נמשכה למישחק מילדות, למדה באלט אצל רינה ניקובה. בהצגה עצמה כמועמדת למישחק בסרטיים, קיוותה כי תמצא את עתידה בתעשייה זו. היא מקווה שתוכל לשחק בבוא היום את עצמה בסרט שהיה מבוסס על תולדות חייה הטוערים.

גיימס דין הישראלי, כך מכונה אריה (קוקה) גוס' מארק (20), שהיה צריך למלא את תפקיד אדי בתסריט הי ראשון. גוס'מארק הוא חייל בצה"ל, חשמלאי, בעל וותק של עשר שנים בהופעות במה בבתי-ספר בתנועות נוער ובצבא.

"מקרה מוזר בקי"

עך בעיני. אתה אדם טוב אדי השחיתות.

אדי: נחמה, שקלת היטב דברים מעולם לא חשבתי שאני מושחת, אי מדוע אין לי זכות לאהוב אותך? נחמה: לא אדי חבל על המילים שלום לך.

מחצינות הבאות מתחורר שליבה דוקא אחרי דני, אולם אדי אינו זאת. בסצנה מספר 11 מתנהל ביני אדי: לא ידעת כמה שאוהב אדינין מבינה.

נחמה: אף!!! שוב התחלת. יותר לא נדבר על אהבה שאינה אדי: לא קיימת!!! כך את הרי את כולך מסוגרת מאהבה, את לא אהבת את דני, את פשוט אשלי. איך הוא רוקד ואיך הוא מדבר זה רחוק מדי...

נחמה: אך, אהבה, אתה מדבר על מתקן מכונה, אתה לא מבין שבינינו אהבה, בינינו יכולה להיות יידידות, עבר משותף...

אולם כפי שמסתבר מסצנה מספר מועיל.

קטע מס' 13: בית הכנסת ונחמה מתחננים, נשמע פרק חזונו נחמה יוצאים, אדי עומד בסינה ומי יודע מה לעשות, היה רוצה ללכת אבנחמה ודני יוצאים מאושרים ונוסעים בין הקטעים 22-13 פורצת מלון האמית' המזועזע רואים בקטע הבא:

קטע מס' 22: בתעלה. דני עובר לידם ונעצר ליד אדי.

הקצין: קח את הכיתה שלך ו... מספר 3...

אדי: כן המפקד, (לכיוון הכיתה) מתחיל הרקוד...

הפצצות נופלות לכל צד וצד, מעל לראשם, הטנק עובר לידם, לכיתה שלו לצאת, ביחד איתו יוצא בקרבת הכביש פצצה נופלת לידם וידורו חוזרים אליו והופכים אותו דני (חלש): אדי... אדי... אדי... אדי ידעתי שקראו לך להתייצב... נחמה לא יודעת על זה... אך עשיתי את זה... אולי מפני... שסלח לי אדי... שמור על נחמה. אדי: שתוק... כל דברייך בשש דני: אני לא אהבתי את נחמה, רשלה... וידעתי שאם אני לא... א אני הולך למות.

אדי: לא אתה תחמה. דני: סלח לי אדי... (ראשו נופל) אדי קורא לחובש וסותב את דני

סרט או לא סרט, רציני או לא רציני - אלפי צעירים מוכנים לשחק ולשלוט

כוכבים נולדים ברחבי יפן

שי מונה הצעירים והצעירות, ש' תמונותיהם מופיעות בעמוד זה, הם צעירים רגילים. יתכן ויש להם כשרון למישחק ויתכן שלא. יתכן שכל אחד מהם מסוגל להיות כוכב סרטים. אולם לעת עתה מלכות אותם רק השאיפה להופיע בסרטים. לפני כשלושה חודשים הם קראו מודעה בעיתונים, אשר בישרה להם כי דרושים שח' קנים להופעה בסרט ישראלי. להם לא היה חשוב באיזה סרט יופיעו ומי ייצר את הסרט. הם מיהרו למשרדי חברת כרמן פילם, שאיש לא שמע את שמעה קודם לכן, נדחקו במשרדים ברחוב יפו 18 בתל-אביב, גרשמו כמועמדים.

השמונה לא היו בודדים: לא פחות מ' שלושת אלפים איש ואשה נענו למודעה, הביעו את חפצם להופיע בסרט. היו בהם גברים מעל לגיל 60, עקרות בית, תושבי אילת וההתיישבות העובדת, ילדים בגיל בית ספר ונוער מכל הגילים. כולם ראו בהיענות למודעה מצעדי הגשמת חלום חיייהם, חלום למענו היו מוכנים להקריב הכל.

רק כארבע מאות מתוך שלושת אלפים הגרשמים הגיעו ליד מבחני-בר ממש. בעד התענוג שילמו שלוש לירות כל אחד. איש מהם לא ראה את צילומי המבחן. כשלוש מאות מהם לא ראו גם את שלוש הלירות. רק הודיעו להם שנכשלו במבחן-הבר. ששים המאושרים, להם הודיעו שהצליחו במבחן, נדרשו למלא שאלון מקורי שכלל, בין השאר, את השאלות: "האם יש לך פה

גדול? פה רחב? שפתיים מלאות? האם אתה (ה) טיפוס מיני כללי או סוציאלי? האם יש לך חוזה קטן/בינוני/גדול? (מחק את המיור (ה) האם מתאימים לך עגילים או לא? האם אתה) מוכן להשקיע כסף בקרן לעידוד סרט ישראלי?"

לעידוד איזה סרט נועדה הקרן, לא פורט בשאלון. אולם זה לא היה חשוב; המועמ' דים היו מוכנים לכל.

גם כשנדרשו לאחר מכן לכתוב את תולדות חייהם המפורטים, כולל הדגשה ו' פירוט של ניסיונות אינטימיים ביותר, הם עשו זאת במהירות, היו מכנים לחשוף אפילו פרטי יחסים אינטימיים. זה היה דרוש בשביל הסרט. הבמאי, המפיק ומנהל חברת ישראל כרמן פילם הודיע להם כי הפרטים דרושים כדי לדעת מה ניסיונם ב' חיים ולהתאים להם תפקידים בהתאם לכן. לאחר זאת הוסבר להם כי על מנת להיות כוכבים, יהיה עליהם לעבור קורס של שלוש שה חודשים, בפיקוחו הישיר של הבמאי, המפיק, התסריטאי ומנהל של חברת כרמן. תמורת הקורס יהיה עליהם לשלם 50 ל"י כל אחד. לחיילים התיה הנחה. ששים המאושרים היו מוכנים גם לזה.

מה לא עושים?
יש משישים המוכים בשגעון הכוכ' בות לא טרח לברר מי זאת ומה זאת חברת כרמן פילם, מי האנשים המסתתרים (החשך בעמוד 12)

ימנע בוודאי בעתיד נסיונות רציניים

כשלונו נוסף בייצור סרט ישראלי

לפי חשבון פשוט ביותר היתה תזמורת של תריסר מנגנים דורשת סכום של ארבעת אלפים לירות בקירוב, תמורת שירותיה. הקוסם הכלכלי גרר שוב מצא פתרון: הוא ארגן תזמורת משלו, סידר אותה במקום עבודה קבוע, תמורת התחייבות לנגן את מנגינות הסרט ללא כל תשלום.

גלר לא רק שחשך לעצמו הוצאות ייצור, הוא אף חיפש דרכים להכניס כספים מהי סרט עוד בטרם נוצר זה האחרון. מאחר שידע את הליטות הרבה של סוחרי תל-אביב לפרסומת, שיגר מכתבים לבתי מסחר שונים בעיר, הודיע להם על כוונתו להסריט סרט, הציע לצלם את סרטו על רקע בתי המסחר השונים. עבור שירות זה דרש גלר סכומים לא גבוהים במיוחד. הוא עצמו טוען שמספר בתי עסק בתל-אביב נענו ב-רצון להצעתו.

★ ★ ★

המשתתפים פקחו עיניים

לאחר שכל ההכנות המוקדמות ליצירת הסרט נעשו כסכום ההכנסות עולה על סכום ההוצאות, נותרה הבעיה של הפקת הסרט עצמו. לגלר לא היה הצידוק להסרטה, לא עמד לרשותו גם צוות סכני. לעומת זאת ניצב בהדר יוסף, ליד תל-אביב, אולפן הסרטה העומד ריק מזה שני תיים. אולפן זה, הכולל ציוד מעבדה משוכי-לל, נקרא בשם סודאי מורבאי סטודיו פינס, שייך לקבוצת בעלי הון עולי עיראק. ב-ראשם עומד אלברט סודאי.

האיש היודע הכל הוא אלי גלר, מנהל כרמן פילם, שהציג את עצמו כבמאי תסריטאי, מנהל ייצור ובעל הון. התברר שאין לו כל ניסיון בשטחים הקשורים במקצוע ההסרטה וכי אין ביזו ההון הדרוש להפקה, עליו הצהיר.

גלר נתן לו שמות של אנשים שונים. אחד מהם, לפחות, לא הכיר אותו.

★ ★ ★

מניין הכסף?

קשה לדעת אם גלר הצליח סוף סוף לגייס בעלי הון, שישקיעו כספים ב-ייצור סרט. הוא טוען שהצליח לגייס

ליד בית קולנוע. לאביו היה בית קולנוע וחברה להפצת סרטים בשם כרמן. כמו-כן, לדבריו, השתתף בהפקת סרטים באיטליה עבור חברת טיטאנוס, שהיא חברת הפצה ולא חברת הפקה. כל הוכחות ממשיות לדבריו לא היו. להיפך, אנשי מקצוע ש-שוחחו עמו עמדו מיד על העובדה שיש לו מושג קלוש ביותר בשטח זה.

מאחורי שם זה, מה ניסיונם ומהי מידת יכולתם להפיק סרט. "תוך חודש וחצי נסיים את הסרט הראשון. הוא יוצג בקולנוע אופיר מיד לאחר מלחמה ושלום", אמר להם במאי-מפיק-תסריטאי-מנהל החברה. הם היו מלאי התלהבות גם כשהוסבר להם ש-כדי להסוך בהוצאות ולייצר סרט זול, הם לא יקבלו שום תמורה עבור הופעתם ב-סרט הראשון וכי בסרטים הבאים יקבלו משהו רק באם תהינה הכנסות. הם הסי-כיומו בהתלהבות לחתום על חושים עם החברה. מה לא עושים כדי להופיע בסרט? כעבור מספר שבועות החל חלק מהם, אלה שנמצאו יפים ומוכשרים, לעבוד על התסריט לסרט הראשון. היה זה סרט בשם סקרה מור בקולנוסטר ה-27. התסריט (ראה מסגרת עמוד 10), היה מוזר מתחילתו ועד סופו. היה זה סיפור ילדותי כתוב בעברית משובשת, מלא כולו סצינות של ריקודי רוקנרול וצהי ציה ציה, בתוספת מספר סצינות אהבה מפוקפקות. המאושרים היו מוכנים גם לכך. קשה לתאר דבר שהיו דורשים מהם עבור הופעה בסרט ושהם לא היו מסכימים לו.

כל אותו זמן לא היה לאנשים מושג מי זאת חברת כרמן ומי הם אנשיה. האיש עמו עבדו ועמו באו במגע היה תמיד אותו אדם. היה זה הבמאי-מפיק-תסריטאי-מנהל, צעיר בן 27, לבוש תמיד בהידור ובעל נטיה קלה להשמנה. שמו אלי גלר. אלי גלר הגיע ארצה לפני שש שנים. הכשרתו בשטח הקולנוע היא מעורפלת מאוד. לפי דבריו גולר בבוקרסט, רומניה,

הם יהיו הקרבנות. עשרות הצעירים, הנראים בתמונה מאזינים להסבריו של גלר, הם בני שכבות ועדות שונות. חלק מהם עזב את עבודתו ואת בתי הוריו כדי להופיע בסרט. באם לא יגיע הסרט לסינום, או יכשל, יהיו הם הקרבנות הראשונים, לא יקבלו כל תמורה.

חלומות נוצצים. צעירות אלה, שצולמו בששת אחד השעורים הניתנים בידי אלי גלר עצמו, רוקמות חלומות על קריירה קולנועית. הן מוכנות לוותר על הכל למען הופיע בסרט. כשתתפכחנה, הן עלולות להתאכזב. לתעשית הסרטים הישראלית ייגרם נזק רב הרבה יותר.

מאו עליה ארצה, רכש גלר בית קולנוע קטן בחדרה, עשה מאמצים רבים להתחיל לייצר סרטים בארץ. במשך שש שנים לא הצליח לגייס כל הון לתכניותיו. אולם לפני כארבעה חודשים ייסד איך שהוא את חב' רת ישראל כרמן פילם. הוא הצליח לשכנע את אלמנת סוכן הביטוח שמעון אמזלך להיכנס בתור שותפת לחברה, בכך שהבטיח לה חלק ברווחי החברה. תמורת זאת קיבל את משרדי בעלה המנוח ברחוב יפו-תל-אביב.

הון בסכום של 250 אלף לירות וכי לייצור סרטו הראשון דרושים לו 60 אלף ל"י בלבד. אין כל הוכחות לכך. גם גלר עצמו אינו מוכן להביא הוכחות.

עם כסף או בלי כסף ניגש גלר במרץ רב לתכנון הפקת סרטו הראשון. קודם כל היה דרוש לו תסריט. הוא נמצא בנקל. לי-גלר היה ידיד טוב, אדם מחוסר עבודה, יוצא רומניה אף הוא — זאב ("זיל") פורשטיין. זילו בן ה-32, צמוק הפנים, בעל עיניים כחולות מימיות ונעליים בשחור לבן, עלה ארצה לפני תשע שנים, השתתף במלחמת העצמאות ובקרבות סיני. בין מלחמה למלחמה הספיק לשהות זמן רב בצרפת.

זילו היה כנראה כשרון ספרותי בלתי מנוצל מילדות. הוא טוען שעוד ברומניה חיבר פואמות ברומנית, שלא ראו אור מעולם. בקרבות סיני שמע זילו מאחו מ-ידידיו סיפור מעניין, הרחיבו וכתב ממנו סיפור. אלי גלר עצמו הפך את הסיפור ל-תסריט.

הבעיה השנייה שהתעוררה היתה בעית מוזיקת הליון לסרט. גם כאן לא נתקל גלר במכשול רציני. מאחר ורוב המוזיקה מור-כתב ממנגינות בוגי בוגי ורוק ג'ורל, הזמין גלר את בובי פנחסי לכתוב מנגינות ב-קצבים אלה. הוא הבטיח לו אלף ל"י תמורת מוזיקה זו: 300 עד גמר הסרט והשאר לאחר הפקתו.

לחברה החדשה שייסד גלר היו מטרות צנועות מאוד. הוא מנת אותן בחזון שהפיץ בין מוסדות שונים: ייצור סרטי עלילה. ייצור סרטי פירסומת ותעמולה, ייצור סרטי מלחמה, ייצור סרטים חינוכיים, הקמת סטודיו להקשרת הנוער העברי לענף הקולנוע, איחוד ואירגון כל עובדי מקצוע ההסרטה בישראל.

בערך באותה תקופה בה ייסד את החברה, ניסה אלי גלר לעניין בעלי הון שונים להשקיע כספים למטרת ייצור סרטים. באמצעות דודו התקשר עם כמה מהם. כך הציע, למשל, למר לבנון, מנהל חברת הביטוח מנורה ומי שהיה ידוע כמלך בתי הקולנוע בצבא הבריטי, להשקיע כספים במפעל לבנון דחה אותו, היסנה אותו ל-"ד"ר יחזקאל גלילי, בעל הון ובעל חברת הביטוח מגן. גלילי ביקש מגלר המלצות.

הקרבן הראשון. שרה מנקר, בת 18 וחצי, סרבה להופיע בתמונת אהבה מפוקפקת בסרט, נאלצה לוותר על חלום הכוכבות.

ההסבר לא סיפק ביותר את המשתתפים. לאט לאט הם החלו לפקוד את עיניהם, הרגישו שמשוה אינו כשרה בכל העסק. אלי הכטיה להם כי אחר המורים בקורס ההכנה יהיה מבקר הסרטים עזריה רפפורט כמה מהמשתתפים שהכירו את עזריה פנו אליו, הופתעו לשמוע שאינו יודע כלל על העניין. עבודתו של אלי גלר החלה לקבל פרסום בעתונות. היה זה פרסום קטלני ביותר. קרבנותיו הראשונים היו כמה מהמועדים למשחק בסרט.

צריך לחשוף הזה

רה מנקה היא צעירה ישראלית טפוטיה, נאת מראה. שרה בת 18 וחצי היא לילדת הארץ, בוגרת במסגרת ההצלה וסמינר למורות. כיום היא היילת בעצמה כשרונות דרמטיים, החלה לרקום חלומות על הופעה בתיאטרון. היא שיחקה בתיאטרון בתנו לנער בהדרכתו של ארי סקי, הופיעה בחוגים דרמטיים שונים. אולם חלומותיה של שרה לא עלו בקנה אחד עם העתיד שהועידו לה הוריה. אביה, פקיד במל תל-אביב, התנגד בתוקף לנטיית הדרמטיות של בתו. שרה ניסתה להתגבר על התנגדות זו בדרכים שונות. לאחר גיוסה לצה"ל, התקשרה עם החוג הדרמטי של בית ארצי אמריקה, בו היא מופיעה בתפקיד אנטיגונה באנטיגונה לסופוקלס.

אחו מאשי החוג, שמשע על כותן פילם הביא את שרה והציגה בפני גלר. סיפרה שרה על מהלך הפגישות ביניהם: "שוחחתי עמו והוא עשה עלי רושם של אדם רציני. שוחחנו הרבה. הוא ביקש ממני לכתוב את כל תולדותי חיי ולא להסתיר שום פרט, אפילו האינטימי ביותר. לאחר מכן נערך לי מבחן וקבלתי הודעה הביתה שהצלחתי אולם כשקיבלתי את התסריט והתחלתי לעיין בו, התחלתי לפקפק בכל העסק. היי בתסריט הרבה דברים שלא יוכלתי להשלים עמם. ביחוד בקטע, בו צריכה להיגבר לחשוף את שדיה, קטע של חוסר טעם. גלר אמר לי שאין מה להתייבש, כי זאת המציאות וזה ההבדל בין סרטים הרי ליברליים וצדקתיים. וזהו מה שעושה סרט לסרט קופה."

מבין כמה מועמדות בחר אותי גלר למלא את תפקיד נחמה. התוהתי עמו גזאים שיכניס שינויים בתסריט, ביחוד בקטע המדובר. הוא ניסה לשכנע אותי, אמר ש'נדון בעניין כשנגיע לקטע. התחלתי לפחד ידעתי ששאירו את הקטע הזה ויזינו לי בעיות. כשראו הורי את התסריט הם הת' נדדו לכך שאופיע בתפקיד נחמה. הורי לחצו עלי ואני עזבתי את החברה. עכשיו אני מתכוננת להופיע במחזה הפוגימה הפרגונית באהל. על סרטים בכלל לא אחשוב יותר." שרה מנקר את היתה המאוכזבת היחידה. כמה פרשו עוד כמה להשקיע מחברתו של גלר. אלי גלר החל להבין שאינו צועד בדרך הנכונה. הוא הודיע שיכניס שינויים בתסריט, מסר לאחר מכן שהוא מבטל אותו לגמרי ויתחיל לעבוד על התסריט חדש.

השכוע שלח גלר הודעה לעתונות כי הוא עומד לרכוש את זכויות ההסרטה של ספורו של אהרון מגד, מקרה מוזר, והוא עומר למסרו לביום לבמאי מוכר.

אין מקום לחובכים

תכן ואלי גלר הוא מארגן מוכשר ואיש עסקים, יתכן והוא מסוגל להתחיל בייצור הסרט החדש ולהצליח במקום בו נכשלו בעלי מקצוע מוכשרים יותר, בעזרת כספים רבים יותר. אם ייצר גלר סרט גרוע ובעלי ההון יפסידו את הכספים שהשקיעו בעסק, הרי זה ענינם בלבד. אם לא יביא גלר את סרטו לידי סיום ויגרם אכזבה חיים לכל עשרות האנשים התמימים המאמינים בו, שוב יהיה זה ענינם בלבד. אולם בשני המקרים תהיה הנפגעת העיקרית תעשיית הסרטים הישראלית. המתקיימת בקושי רב. העובדה היא שלמרות כל ה' מאמצים והגסיונות שנעשו ומאות אלפי ה' לירות שהושקעו, אין תעשיית סרטים יש' ראלית ראוייה לשמה, וכל כשלונו נוסף מונע נסיונות אחרים בשטח זה, רציניים ובעלי סיכויים רבים יותר.

אילו היתה ישראל תעשיית סרטים מבו' ססת, לא היתה לה סכנה בנסיונות של חובכים. אך במצבה של תעשייה זו כיום, עלולים נזקיו של נסיון זה להיות גדולים בהרבה מהתועלת שבו.

(המשך מעמוד 7)

בירושלים. תפקידו, כמובן, הוא לקבל תיי' רים ולהראות להם מה געשה בכספם כאן, בישראל. אך מר אפרכיים העדיף להוציא חלק מכסף זה בצורה של מסע נרחב ב' ארצות-הברית (מולדתו) ובקנדה, מקומות בהם קיימים בשפע משרדים נרחבים ליחסי ציבור של המלחה.

לדיון בעצרת האו"ם בספטמבר לא הסתפק משרד-החוץ בשיגורו של איש וועדת שביחת' הגנשק, יוסף תקוע. נוסף עליו גם מר א. אילן, שיצא לאותו דיון בלחית אשתו וילדיו.

כדי לברר "אפשרות ניצול של המצאות ופטנטים" יצא המנהל הכללי של משרד' הפיתוח מנחם באדר למסע ברומא, שנמשך שלושה שבועות. לא חתום הגדיל לעשות שרה-פיתוח עצמו, מרכזי בנטוב, שנסע כדי להיות נוכח ב"יום ישראל" בתערוכת מילא' נו, ושהה במקום שלושה שבועות. היה זה יום ארוך כמעט כמו הימים הצפוני.

כדי לשכלל את בתי-הסוהר בישראל, יצא אברהם דשא, סגן נציב בתי-הסוהר, למסע השתלמות של ארבעה חודשים באנגליה ובשוודיה. באותו זמן יצא גם נציב בתי- הסוהר עצמו, ד"ר צבי הרמון, ל"שיבת' התועה בענייני עבריינים מטעם האו"ם" בניו- יורק.

הגינות העשור למדינה נפתחו עליידי האנשים הממונים על כך בצורה המתאימה ביותר לאופי המדינה: יום לאחר שנתמנה כאחראי לחגיגות אלה, יצא מנהל יד חיים וייצמן מאיר הייסגאל למסע ממושך ב' אירופה ובארצות-הברית. יחד אתו יצא גם סגן מנהל משרד ראש הממשלה, העוסק גם בענייני חברת התיירות הממשלתית, ללונדון באותו עניין.

הסוכנות היהודית מארץ-ישראל

מעי הסוכנות היהודית לארץ-ישראל הם רבים ועצומים כמסעי בנימין השלישי. נכון יותר היה, אילו ההליפה את שמה ונקראה "הסוכנות היהודית מארץ-ישראל", בהתאם למגמת פניהם של אנשיה.

בעונת הקיץ, בה כידוע, אין האקלים הישראלי נוח ביותר, מתרבים מאד תפקידי הסוכנות בחוף-לארץ. עוד טרם יצא לזרכו אליהו דובקין, וכבר הלך בעיקבותיו יוב יוסף הגובר, ועוד טרם נעלמה באוקס מטפתו המנפנפת של דוב יוסף, וכבר עלה למטוס גם ליאור דולצין, ומובן מאילו גם ברוך דובדבני לא ישב בקיץ בחיבוק ידיים, בשעה שגונב הסוכנות הקודם, גיורא יוספטל, יוצא לדרך, ואחריו גם מאיר גרוסמן.

התפקידים הם, כאמור, שונים ושונים: פעילות במלחה, סיור עניינים שוטפים ושאר ירקות — והכל במיטב המלונות ובמיטב המסעדות, על חשבון כספיו הדלים של עם עני בו שואלים את עצמם יום יום 60 אלף מובטלים מאין יקחו פת לחם לילדיהם ליום המחרת?

בין עסקי המפלגות המסדרים לעתים קרוב' בות מאד עניינים בחוף-לארץ, בולטים יותר מכולם מנהיגי הדתיים הרב שלמה לורנץ, הרב מנחם גליקמן פרוש ובנימין מינץ. הרב פרוש, למשל, עוד לא הספיק כמעט לחזור בחודש יוני 1956 ממסעו לבריטניה וארצות-הברית, וכבר מיהר שוב אל המטוס בדרכו לאירופה בחודש ספטמבר. לאחר שבע חוד, ובסוף אותה חודש נסע שוב לארצות-הברית ולדרום אמריקה. בדצמבר כבר מיהר לחינה להציל את נשמותיהם של פליטי הונגריה ובינאר חזר לארץ, כדי לרכוש בג' כרטיסי-טיסה לארצות-הברית בשליחות מפלגתו.

אך את המקום הראשון בין הנוסעים על חשבון הסוכנות היהודית תופש, בצדק, יושבי-ראש ההנהלה, מר זלמן שזר בכבודו ובעצמו. יושבי-הראש הנכבד של המוסד היהודי העולמי מכיר כבר את רוב שדות התעופה בעולם ממש כמו את ביתו. העובדה שכל שאר חברי ההנהלה ונשיאה נתום גולדמן, נמצאים כל הזמן מחוץ למשרדים בירושלים אינה מפריעה לו לנסוע בכל שני וחמישי מילוד לאי-שם וחזרה.

ובאמת — למה לא? כמה הוא נופל מ' אחרים?

התנועה הציונית נמצאת בתנועה מתמדת — באוויר, בים וביבשה. היא הדבר הדומה ביותר ל"פרפטואום מובילה", לתנועה ה' מתמדת, שהומצאה סוף סוף עליידי הגאון האנושי.

"מדי שבוע בשבוע", כותבת לי ח' יילת צעירה בשם הגת, "האמא שלי — ואני — חוטפות את העולם הזה מידי אבא, בכבודה בטרם קיץ, ועוד לפני ש' נראה אפילו מה צורה לעטיפה הצבעו' נית, אנו פותחות ומחפשות את מדורך המרתק. ובכן, איפוא, מלמעלה מזדקרת תמונתך, ובתהליך ארוך-טווח, מדי שבוע בשבוע, הולך ומשטש דיוקנך בתצלום החייכני ומעריך את זון מדורך. היות ומדורך באמת קוצר הצלחות מסחררות, תסטיס ודאי המערכת לחידוש הגלופה של תצלומך. הם פשוט רוצים להשחיר את פני ברביס."

גדול ויפה הוא העולם

אני בטוחה שתיהנו מקריאת מכתבה של (1029/1), בדיוק כמוני:

"נהגית אני תמיד מקריאת מדורך, אם כי לא תמיד מתוכנם של המכתבים ה' מובאים בו, תוכן המעיד לעתים על נוער חסר תוכן — כמו מהוספותיך רבות-החן והאירוניה."

"פונה אני עתה אליך תוך תקווה ש' תואילי לקשגני עם רעים לעט, עמם אוכל קיים התכתבות מעניינת."

"וקוקה אני עתה להתכתבות כזו... אני נערה בת עשרים, העובדת באחד המושבים החדשים בחבל לכיש כמדריכה סוציאלית. אין כאן צוות, ולאחר יום עבודה גדוש, בו עלי לנהוג ולדבר כמד' ריכה, כמהה אני לאפשרות של פורקן בשיחת חבר לחבר, שיחה שאינה מוג' בלח בנושאיה, סתם כך, ועל הכל. מאחר שרתוקה אני למקום עבודתי ימים כלי' לות, כולל שבתות וחגים, חשה אני כי צורך לנהל שיחה כזו ולו תהיה בכתב."

"מה הן תכונותי? מה הן התכונות שדורשת אני מחברי לעט? ובכן: אין בדעתי לפרט אף אחת מתכונותי הפני' סיות, כיוון שאלה אינן עתידות להש' פיע בדרך כלשהי על מכתבי או על תוכנם. כמו כן איני מעוניינת באדם שיכתוב אלי עקב התאימן לטעמו. תפצה אני באדם שיכתוב אלי תוך שימצאו חן בעיניו צדדים אחרים, פנימיים, ש' באישיותי."

"ובכן, שטחי התעניינותי: אמנות — ציור, פיסול, מוסיקה; ספרות-כללית, עברית חדשה ועתיקה; שירה, פילוסו' פיה — אבל בעיות הלקוחות מהחיים עצמם ולא פלפולים מתמטיים; פטי' כולוגיה. בקיצור, נטיה מודגשת למק' צועות הומניים."

"איני דורשת שחברי לעט יתעניין דווקא בשטחי התעניינותי אני. יהיה זה, אולי, מעניין ללמוד שטחי עניין חדשים. ואולם, וזה תנאי ראשון שדו' רשת אני מחברי לעט, יהיה זה אדם בעל עניין באדם באשר הוא אדם, באשר הוא מסוגל להמריא ברוחו אלי על, לרדת תהומות, או להיאחז בקטגוריות חיי היומיום ויפיים המיוחד."

"אין השכלתו של חברי לעט משנה לי במאומה — משם כך גם לא ציינתי (את) השכלתי. חושבת אני שאת ה' תכונות המנויות לעיל — אוכל למצוא באדם אשר יהיה אדם ללא תלות ברמת השכלתו, אדם בעל העזה למחשבה מקורית ומעמיקה."

מי אחת לחוד

שלושת הנחלאים (1029/2) שיש לי העונג להציגם כאן לפניכן, לא חשו את עצמם בודדים כל כך במחנה הצבאי שלהם, עד לאותו יום בו חולק הדואר והתברר להם, פעם נוספת, שבשבילים לא הגיע מאום. הם החליטו לשנות את המצב. כיוון שהם תל-אביבים ביסודם ונמצאים לעתים מזומנות בעיר, רוצים הם להתוודע אל שלוש נערות בנות 16-18, בעלות חוש הומור והיבה ל' — באוויר, בים וביבשה. היא הדבר הדומה ביותר ל"פרפטואום מובילה", לתנועה ה' מתמדת, שהומצאה סוף סוף עליידי הגאון האנושי.

טיולים. הם בטוחים כי יוכלו לעניין אותן בצייזאת על המלחמה האחרונה. ואם תרצינה להיות אינטלקטואליות יו' תר — יוכלו גם למצוא את דרכם איכ' שהו בספרות, תיאטרון וספורט.

אלא מאי? רצונם בתמונה כבר במכתב הראשון. לא של כולן יחד. כל אחת לחוד.

לפני ואחרי

(1029/3) איננה מכבדת את העולם הזה, אך היא קוראת אותו מדי שבוע. זכמובן, אחרי שקיולים, פיקפוקים, הי' סוסים וחששות, וכן הלאה, החליטה לכתוב אלי.

יש לה, בעצם, משאלה קטנה מאד. כל מה שהיא רוצה הוא להתכתב, והיא מהגישה זאת בקו מתחת למילה, עם צעיר שהחומר האפור נמצא בקדקדו בכמות

הטיפוס שלי

מאלי מלמד, ליאופולדב'ל, קוננו ה' בלגית: "מקורי, לא? זה מה שאת אר' הבת. בקיצור, מיליון פרנק אם את מוצאת לי אותה. בודאי לא תאמיני לי שמצאתי אותה. גם כאן מוצאים תמונות של בחורות ברחוב."

המספיקה. אם כך, מדוע איכפת לך, למשל, שלא ירכיב משקפיים?

"הנושאים להתכתבות", אומרת היא, "הם די באנאליים. מספיק לקרוא את ה' מכתב שלפני ואחרי כדי לתהות על קנקנם — תיאטרון, ספרים, צ'פלין, בראנו וכוומה."

היא בת 17.

לא על מגש, האושר

מן הדרום (1029/4): בוד אני יושב בדרום החם סופת חול נושבת והגרזן נסתם תשעה חודשי נחיל-בנקס רשומים ועשרים ואחד לתורם מחכים הימים קצת וזחלים ואני מתכה למכתב. לישב בדרום זה מאד חלוצי בשבתך במכונית הטסה כצבי ואת האת להרים לפעמים מכלים זה מוציא. לראות את הדואר הנע הולך לו ובא ככיפה אדומה פורק המטען וטוען המטען ולך, אין אגרת קטנה כל זאת, ידידי קצת מעינים את הרוח ואת המרגש שם מבפנים נעשה לעתים אף חלש כי האושר לא בא על מגש ואת המפרש, הו, צריך להרים את הרוח תמציא נערה לבבית שלא תחסוך הפרוטה הבול, הטייתה ותשגר כך, מעט מכתבים.

גרמניה עדיפה

הכל היה מוכן לפתיחתו החגיגית של פסטיבאל הסרט הצרפתי בישראל, אשר עמד להיערך בסוף שבוע זה. הסרטים אשר עמדו להיות מוצגים במסגרת הפסטיבאל הגיעו לארץ, חילקו לבתי הקולנוע השונים. נשלחו אף הזמנות לאישים ולקבוצות הפנים ומוספי יום הששי של העתיד. גים היומיים הופיעו בתכנית מפורטת של מהלך הפסטיבאל, בצירוף תמונות הכוכבים הצרפתיים שיופיעו בו. אחד מעתוני הקולנוע הקדיש את שערו למאורע החגיגי.

ברגע האחרון התפרסמה ידיעה קטנה, שבישרה כי מסיבות בלתי צפויות גזחה הפסטיבאל לשלושה חודשים. מאחר ששום פירושים לא צורפו להודעה, נדף ממנה ריח בלתי נעים. היו שניסו להטכיר את הדחיה בהרעת יחסי צרפתי-ישראל. סברה הגיונית יותר היתה שהפסטיבאל גזחה בשל חיכוך כיום בין התאחדות בעלי הקולנוע לבין מתחיה, איגוד ענף הקולנוע.

היו נתונים ממשיים לסברה זו, שכן איגוד ענף הקולנוע סירב להשתתף בהוצאות הפסטיבאל בארץ. הוצאות אלו, שרובן גועו דו להטחת האורחים מצרפת וחזרה, כוסו ע"י איגוד מפיצי הסרטים והתאחדות הקולנוע. כתוצאה מכך נבחר נציג ההתאחדות יעקב דודין כיושב ראש ועד הפסטיבאל, והפתיחה התגייסה עמדה להעריך בן רינה, קולנוען שייך לו.

נוכח מינויים אלה הודיע איגוד ענף הקולנוע על סילוק ידיו מתכנית הפסטיבאל.

כלי מורה, בלי משואיפנים

כלי הסביר שלמה שרעבי מדוע לא שלח את בנו בן הדיד לבית הספר, בהתאם לחוק, נתן לו תחת זאת למכור בוטנים: הוא לא היה יכול להחליט אם לשלחו לבית ספר כללי או דתי.

כלי פרוטקציה

כלי תל-אביב גנבו אלמונים מכונת, נסעו בה לנתניה, עזבו אותה שם, לא ידעו כי היא שייכת למלא-מקום המפקח הכללי של משטרת-ישראל, עמוס בן-גוריון.

זה הכל עניין של אופי

כלי פאריס, פרסמה חברת סרטים מודעה בה ביקשה מועמדות לתפקיד קולנועי של הבחורה הצרפתיה האופיינית, קיבלה, בין השאר, מכתבים משלוש ילדות רוסייה, פולניזית אחת ושלוש יפאניות.

כתביהגנה מנומק

כלי כברי, הרביק חבר אלמוני על לוח המודעות של המשק פתק המנמק את הסיבות לקיום קומוניזם של עובדי הרפת: "כניסתה ויציאתה של רעננה אל ומן הרפת; מחלת הפה והטלפיים; שריפת המת" בניים ושנת רווח במרעה; ההחלטה על איחוד הרפת והעגלים ואי ביצועה; ומעל לכל - העובדה שכמה תרנגולי הורו הסתובבו ליד הרפת, הפריעו לחליבה והוחלט להיפטר מהם."

חיפץ עצמי

כלי זולברג-אמפטון, אנגליה, פרצו עובדי רים ושבים בצחוק למראה גבר שמנמן שרץ אחרי אוטובוס במורד הרחוב זה ראשי, חדלו לצחוק לאחר שהגבר השיג את האוטובוס, התיישב על כסאו הפנוי של הנגה.

אכטיח על הכנף

כלי בראזילי, ארצות-הברית, התלונן איכר על אלמוני אשר גזח בהליקופטר בתוך מיקשת האבטיחים שלו, גנב שלושה אבי טיחים גדולים והסתלק כלעומת שבא.

התפקיד מעל הכל

כלי עפולה, בשתיים אחרי חצות, אספו שלושה קצינים, שנסעו בגיפ, שוטר צבאי ושתי נערות, וזכו בהגיעם למחוז חפצם בתלונה על נסיעה במהירות מופרזת והטעת ששה בגיפ.

עין הרע

כלי לוס-אנג'לס, ארצות-הברית, הודתה מנהלת החשבונות מרגיורי רייס כי גנבה 20 אלף דולר ממקום עבודתה, הסי-בירה כי קנתה בגדים ב-5000 דולר, שרפה את שאר הכסף, "כדי שחברי לא יתפלאו פתאום מנין יש לי כל כך הרבה כסף."

שמן למדורה

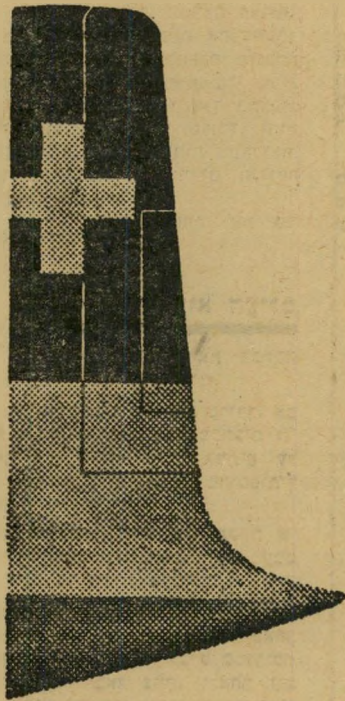
כלי מחנה צבאי, איש, השתמשו עובדי המוסך במכשיר כיבוי לרחיצת מכונות, על-ידי מילויו בסולר, שכחו בשעת מתחת את העובדה, השתמשו באותו מכשיר לכיבוי שריפה שפרצה בקרבת המחנה, הצליחו רק ללכת אותה ביתר שאת.

סקידיסטאן

כלי פאריס, ביקשה פקידת שירות השידור להחליף את מכונת הכתיבה שלה, מאחר שאינה יכולה להדפיס את שבעת ההעתקים הדרושים לכל מכתב רשמי, נענתה על-ידי מנהל המשק כי עליה להגיש את בקשתה בשבעה העתקים.

10 שנות

שרות סוויסאיר ל י ש ר א ל

ב-15 ביוני 1947 נחנך קו-התעופה של סוויסאיר בין ישראל לעולם הרחב. דרך סוויצריה. מאז עומדים המטוסים ההדורים של החברה לשרות הנוסע הישראלי ומבטיחים קשר סהיר ודייקני לכל קצווח חבל.

אירופה • אמריקה הדרומית • ארה"ב

ידי צרפת בישראל המלחמה

עיה שנועקה הרפובליקה הצרפתית הרביעית לעזרתה של ישראל במבצע סיני, הושיטה לה את מלוא תמיכתה ה-מוסרית והחומרית להכאת האויב המשותף, לא תיאררו להם גם הגדולים שבידידי ישראל בצרפת כי יבוא יום וישראל תגמול להם מידה כנגד מידה. האמת היא, שגם אזרחים ישראלים רבים לא האמינו ביכולתה של ישראל לגמול לידידתה הגדולה, ראו את ידידותה של זו האחרונה כאהבה שאינה תלויה בדבר.

אזרחים ישראלים וצרפתים אלה היו כנראה קצרי רואי, גם בדיחותיהם על אפי-שרויות משלוח צנחנים ישראלים לאלג'יר הוכיחו עד כמה תלושים הם מהמציאות. השבוע הוכיחו ידידיה האמיתיים של צרפת בישראל כי גם מדינה קטנה יכולה לעזור למדינה גדולה. היו אלה אזרחים חיפאיים, המאוגדים באגודה הנקראת האגודה ליד-דו-ישראל-צרפת, חיפה.

בראש האגודה החיפאית עומד עורך-דין צנוע בשם בן-עמי גורביץ. מר גורביץ נחשב, בצדק רב, כחווה הידיות בין ישראל וצרפת, עוד בטרם העלה מישהו את הרעיון על ליבו. עורך-הדין הצעיר (29), ראה עוד לפני קום המדינה את צרפת כי ידידתה הפוטנציאלית של ישראל, גיסה לפי-עול להירוק הקשרים בין השתיים באמצעים חוקיים ולא דווקא חוקיים.

ההזדמנות הבלתי-חוזרת להוכיח את אי-כפיות הטובה של ישראל ניתנה למר גור-ביץ ולאגודתו רק השבוע, בעת שהוחל בהצגת הסרט מלחמה ושלום בקולנוע מאי-בחיפה. לאלה שטרם ראו את הסרט, די להזכיר כי הסרט מבוסס על יצירתו האל-מותית של סולסטוי, מתאר את מפלת נפול-יאון בפלישתו לרוסיה, מנקודת מבט של סופר רוסי.

נותני הצוללות

מ פלתו המחרידה של נפוליאון וה-תיאורים הססגוניים בהם מתוארים חיילי הגנרל קוטווב הרוסי, כשהם משמידים את לוחמי הטריקלור הצרפתי, זעזעו את גפי-שם של ידידי צרפת בחיפה. אם אין בי-יכולתה של ישראל לעזור לצרפת במלח-

מתענוגות הקיץ...

מה נפלאים ימי הקיץ על שפת-הים: שמש, אויר צח ומנוחה, ועל כולם - כסא-נוח מתוצרת "ענג".

שמש ואויר צח הם מתנת הטבע, מנוחה ושלווה הנפש - מתנת כסא-הנוח "ענג". גם את וגם אתה ותוכלו לרכשו בהתאם ליכולתך ולטעמך.

בקנותך רהיטים מתקלים (שולחנות, כורסאות, כסאות, שרפרפים, ספסולם וכו') - שים לב לסמל "ענג", המשמש ערובה לטיב ואריכות-ימים.

בית חרושת לרהיטים מתקלים

כוינו
וכיו!

בנק דיסקונט
לישראל
בע"מ

ואף על פי כן מעלה ריד בעקיפין את בעייתם ומנסה למצוא לה פתרון. ריד רואה במ טיפוסים התלושים מקר קע מחייתם, ממש כהדקריים שבמקום לחיות באפריקה מולדתם, נמצאים כמה מהם בלונדון. כל ההשקפה הזו מצטמצמת בכמה משפטים אותם משמיע החייט היהודי קני דינסקי, שהוא דמות מרכזית בסרט. בדרך משונה, "אומר קנדינסקי, "התגלגלו כמה חזקנים מאפריקה ללונדון. אולם אין הם יכולים לחיות בסביבה זו. יש להחזיר אותם לאפריקה, אל המקום שם גדלים חזקנים". ילד היודע שהוא ילד. יונתן אשמור, הינו בן לשחקנית ולמפיק מחזות. הוא חוט השדרה של הסרט, הדמות העיקרית המופיעה במרבית הסצנות. בדרך כלל מתפעלים ממשחקם של ילדים בסרטים מי שום שהם דומים להפליא למבוגרים, או משום שהם משחקים את עצמם כילדים, מבלי שירגישו בכך. ריד הצליח להפיק מאשמור מישחק מיר חד במינו: מישחק של ילד היודע שהוא משחק ילד. הבעות פניו המתחלפות במהירות, התלהבותו המועתקת מדי רגע לנושא אחר — לרגע ממלאה היונה את כל עולמו וברגע השני הוא מגרש אותה ממנו במחי יד — אלה נמנים על החשובים בגורמים ההופכים את הצפייה בסרט זה לחוויה מעיינת.

הזהב המפוזר

לא בעושר, האושר (ארמון דוד, תל אביב; בריטניה) — היא המסקנה אליה מגיע נבל מקצועי סקרובי (אלסטרי סים). כתוצאה מלילה אחד של חלומות בעותים. סקרובי הוא גיבור אחד מטיפורי חג המולד, אותם חיבר הסופר האנגלי בן המאה שעברה צ'ארלס דיקנס אחת לשנה, בין השנים 1843-1848. בכל אחד מטיפורי חג המולד אלה, שהיו פופולריים מאוד בזמנם, עיצב דיקנס, בסגנונו העממי, אביטיפוס של אחת מדמויות החברה האנגלית של זמנו, צירף אליו מוסר השכל דתי או מוטרי.

סקרובי הוא אביטיפוס של הכילי המושחז, אדם המונע מעצמו ומאחרים את הנאה מהכסף שהא צובר. אין הוא עושה זאת מתוך טמטום או סתם רוע לב, אלא מתוך השקפת עולם מבוססת ומנומקת. לביל התקדש חג המולד, מופיעים אל סקרובי בחלומו רוחות העבר, ההווה והעתיד, המצליחים ללמדו בהציגן לו מספר מראות מחיי, את מה שלא לימדוהו ששים שנות חיים. כשמתעורר סקרובי למחרת, הוא תופך לאדם חדש המוצא את אשורו בפזוור כספו ולא בצבירתו. צחוק לרשע. סיפור אגדה חינוכי זה, שאינו מהמפורסמים שביצירות דיקנס, מאחר שכולו צמוד ורתוק לדמויות המאה שעברה שאבדו עמה יחד, לובש צורה ומשקפת מעות מיוחדות במינה ביצירה הקולנועית של בריאן דסמונד הרסט הבריטי. שעה שסקרובי הכילי מתאכזר אל בני משפחתו, אל פקידו המסור, אל עסקני הצדקה, פורצים במפתיע גלי צחוק מפי הצופים.

כבר אחרי דקות מספר מצליח סקרובי הקולנועי להתחבר על הצופה, שאינו יודע אם לרחם או לנוד לרשע. הסיבה לכך נעו צה, ללא ספק, לא בסקרובי הד קנסי אלא בסקרובי אלסטרי סים, שחקן בריטי שהופיע עד כה בתפקידים קצרים בצחוק בגן עדן ובתחומים בפאריס. סים, הנושא על כתפיו את כל מעמסת הסרט, הופך את משחקו לניתוח מעמיק של האופי האנושי, מצליח לחרוג מתחומי התפאורה, הסביבה והתלבושת בת המאה העשרה, לעצב דמות נצחית שבתלבושת. כתוצאה הופך הסרט מטיפור נוסח דתי הבריטיות השנונות.

תדרוך

אלה הסרטים המוצגים בשבוע זה בערי הארץ, אשר העולם הזה ממליץ לראותם:

- **אנסטסיה** (מוג'רי, תל אביב) — יול בריינר מנסה לזכות בירושת הצאר ניקולאי, בעזרת יורשת מדומה איגנריד ברגמן, המתגלית כיורשת האמיתית.
- **רזניה** (אוריון, תל אביב) — סיפור שומר התחנה של פושקין, בנוסחה אוסטרית תיאטרלית. מישחק נדיר.
- **החייל האמין** (אוריון, ירושלים) — תעלוליו ומפתלו של שתיק הבריטי, ב' קומדיה סאטירית מצויינת, השמה ללעג את הבולשים והשחיתות בצבא הוד מלכותה.
- **בתי היפהפיה** (עדן, ירושלים) — אנה מגיאני מנסה להפוך את בתה לכוכבת, משתכנעת כי האושר אינו נמצא בוורה ה' כוכבים אלא בחיי המשפחה השקטים.

הקיטור לגיוח, במקום המגהץ הפרימיטיבי שלו. דרכו מגשימה הזבנית סוניה (דיאנה דורס) את חלומה, לקבלת טבעת הנשואין מהאתליט האהוב עליה. בגללו זוכה סם המתאבק בניצחון על יריב חזק ממנו. בעד רתו חולמת אמו של ג'ו, הילד בן החמש, על שיבת בעלה מאפריקה, לשם נסע לחפש את העושר.

כולם נסתפים בדמינו הילדותי של ג'ו, הרואה בגדי בעל הקרן האחת את חייט הפי לאים האגדתי חזקן, המשולבת בסמל ה' ממלכה הבריטית והנקראת בסרט משום מה בשם קרש.

אין סרטו של ריד מצטיין בסמליות מופ' שטת ובמטרות סוציאליות כאלה שהובעו בנס במינו. תחת זאת מגיש במאי ריד סיפור עלילה מושלם מבחינת ביצועו ה' טכני, כן ואמיתי בתיאור דמויות השוק ה' חייטפילי, נוגע ללב במישחקו של צוות ה' שחקנים כולו.

למקום הצמיחה הטבעי. מבלי ל' געת בסמליותו של החזקן-גדי וברעיונות חיפוש האושר של האדם הקטן, המוצא את אושרו בהגשמת חלומות פשוטים ומוחשיים, קיימות שתי נקודות בעלות ענין רב ביצי' רה קולנועית מצטיינת זו. האחת היא ה' בעיה היהודית, כפי שהיא מועלית בסרט; השניה היא מישחקו היוצא-מגדר-הרגיל של הילד ג'ו — יונתן אשמור.

חייטפיל יודע כרובע המאוכלס יהודים ברובו. כמוהו ממש מאוכלס גם הסרט ב' שפע טיפוסים יהודים, הממלאים את שוק הרחוב המקומי. ריד מעלה על הבד טיפוסים יהודים ללא ספור, החל בקצבן הדתי המפ' עיל גרמופון מיושן, והשקוע כולו בקריאת ספרי דת, וכלה בטיפוס הסוחרים ובעלי המלאכה היהודים, על הצדדים החיוביים וה' שליליים שבהם. אין זה סרט על יהודים,

בתי הקולנוע המאוגדים באיגוד אמנם הסי' כימו להציג סרטים צרפתיים במסגרת ה' פסטיבאל, אולם הויעו שלא ישתתפו ב' שום קבלת פנים רשמית ובשום מסיבה, אישית להודיע על כך לצרפת.

הסיבה האמיתית לחיית הפסטיבאל היתה פשוטה עוד יותר. מאחר שהחודש עומד להיפתח בברלין פסטיבאל סרטים צרפתי, שימשך חודש ימים, ראו הכוכבים שעמדו להגיע ארצה את הביקור בברלין כמועיל יותר. רק פרנסואא ארנול ה-כימה לבוא לישראל. מארגני הפסטיבאל החליטו לחזר עליה, וזאת את התוכנית למועד בו ית' פנו הכוכבים הצרפתיים לנצנוץ קל בישראל.

סרטים גדי גדל בלונדון

גדי בשני זווים (צפון, תל אביב; בריטניה) — הוא הנוסחה הבריטית של במאי סיר קרול (האדם השלישי) ריד, ל' רעיון שהובע ביתר עמקות ומחשבה בסר' סם של רפאל סבטיני וו-טוריו דה סיקה — נס במינו. גדי צחור בן שבועיים, בעל קרן אחת, המתגלגל לידיו של ילד בן חמש, תושב הרובע הלונדוני היהודי חייט צ'פל, הופך להיות עבור תושבי הרובע המרוזים אמצעי להגשמת חלומותיהם, ממש כשם שהיתה יונת הקסמים עבור תושבי מילנו.

באמצעות הגדי משיג קנדינסקי (רוד קו' סוף), החייט היהודי המזוקן, את מכונת

* למעשה הופיעו בסרט לא פחות מ' חמישה גדיים שונים, שכן גדיים גדלים ב' מחירות ותוך 17 שבועות ההסרטה הפך הגדי הראשון לתיש.

אינן סוכניק לתת לרוסיק לשחוט צרפתיק על „מלחמה ושלוס"

מסמדה את הצרפתים השנואים, ידידיה של מדינת ישראל.

„שכנו מוועזעים. על הבד נראה טבח איום, שעורכים הרוסיים בצרפתים. נראו דגלי צרפת העולים באש ונראה הגנרל קר' טונוב הרוסי שיכור הנצוון. הקהל יצא כולו תחת הרושם של הצרפתים העריצים, שה כו והושמדו. מחר יושקו ילדינו במל' חמה, כשהגיבור הוא רוסי טוב, המכה צרפתי רע — וזה בעיר החייבת אולי את עצם קיומה למטוסי הסילון הצרפתיים.

קצת מאזוכיפטיים?

צאנו בהרגשת " גועל נפש. הכך נר' אה את ידידנו במצב מביש ואת אויביו שר' כורי נצחון? אינו חושב שבפאריס היו מתירים סרט על כיבוש העיר העתיקה בירושלים, סרט שיגבוריו ערביים וש' רואים בו את כניעת מגיני העיר ואת הע' רבים כגיבורים. ששיח' ררו את המסגד מהפולשים היהודים. גם לולא היתה קיימת מועצה לביקורת סרטים, לא היינו מחרשים. היום, כשישנה מועצה, הפוסלת לפעמים סרט בגלל מחשוף יותר מדי עמוק או נשיקה לוחשת. ומעלימה עין מנזק חמור למדינה, ודאי שלא נחרש.

„החושבת המועצה שנוק נגרם רק אם מישהו מתחת לגיל 16 יראה נשיקות לוח' טות ושרק רוסיה היא המדינה הראויה להגנה? לא היה נגרע מאום מערכו האמנו' תי של הסרט, לו הושמש הקטע על קרב בורודינו."

עד כאן דברי התלונה. המועצה לביקורת סרטים טרם הגיבה עליו. גם השגרירות הצרפתית טרם גילתה את עמדתה. אגב, אותו סרט הוצג במלואו בפאריס, ואם לדון לפי הצלחתו הקופתית, נהנו ממנו הצרפתים עד מאד. אבל מי יודע? אולי הם קצת מאזוכיפטיים?

מותיה בהחה, חשבו הם, יש ויש בכוחה לעזור לה במלחמת העבר שלה.

התוצאה מועזע זה היתה הגשת תלונה מפורטת וארוכה ליושבראש המועצה ל' ביקורת סרטים במשרד ראש הממשלה. ירו' שלים. כתב עורך-הדין גורביץ', בשם הידי' דות החיפאית: „הצגת הסרט מלחמה ושלוס גרמה לנו זעזוע כה עמוק, שאני רואה חובה לעצמי לפנות אל כבודו. כשקראנו

שוחט קוטומוב ובוחיפה, מחאו הערבים כפיים מגן גורביץ'

תכרי האגודה לידידות צרפת-ישראל, חיפה, את הביקורת הטובה על הסרט, מיהרנו לר' כוש כרטיסים וללכת לראותו. מן הרגע הראשון שנכנסנו לאולם הרגשנו במשהו משונה. כל התאים ביצעו וחלק גדול מני המקומות באולם היו תפוסים על-ידי בני המיעוטים, ודווקא מאלה הידועים בשנאתם למדינה. הם התישבו להם לבושי הדך ושל' חו לעבר מבט של מנצחים, כאילו היו הם יצרני הסרט.

„לא יכולנו להבין מה פשר הדבר, מדוע באו לפתע — ודווקא לסרט שמחיר הכניסה אליו כה יקר — אנשים שלא רואים אותם אף פעם בקולנוע. לא יכולנו להבין זאת עד קרב הסרט לסיומו. עד לקטע של קרב בורודינו, כשהבעת פניהם אמרה לנו הכל. הם באו לראות איך משמידים ומשפילים צרפתים; איך רוסי, שצוללותיה ואניות המשחתת שלה באו לעזור לעבד אלג'אצר,

במדינה

על ידי שמואל מלמד מגבעתיים, זכתה בפרס ראשון בתחרות שנערכה על נושא זה מטעם משרד החינוך והתרבות. . . **ארנזון הפרדסנים בישראל**, הארגון החדש הנמצא עדיין בשלב התארגנות, ואשר אחד מיוזמיו העיקריים היה איש קרנג סס דוי בינר, נדבק כנראה מקצב הפעולה הקדחתני

ובעל תפקיד בטחוני בנגב, שבא לכמה ימים לנופש העירה, הכניס אותו לחברתו, אפילו לקח אותו פעם לראותו בעבודתו. הצעיר גילה חיש מהר כשרון עתונאי רב. כששמע את תבור חוקר את אלי גלר, בעל חברת הסרטים כרמן פילם (ראה עמודים 10-12), נכנס גם הוא לשיחה, שאל כמה

(המשך מעמוד 9)
ריס, שם הוזק לסוסים אשר מדמם הכינוי המדענים הצרפתיים את הנסיון, שלחו אותו למוסדות הרפואיים בישראל. אולם יעילותה של התרופה הוכחה רק ב-50% של המקרים ואנשי המדע בישראל חיפשו דרך להגברת היעילות. ניסוי שערך מדען אמריקאי נתן להם את המפתח לבעיה.

ארתו מדען הוזק מנת רעל ועומה לסוס בריא, לאחר שהרעל עבר תהליך עיבוד מורם. הסוס לא הגיב. האיש הגדול בהורמה את הכמות, עד שהגיע לכך שהסוס קיבל 500 מגות'מיות בבת אחת. כלומר החלק ה-500 של אותה כמות עלול היה להמית סוס אחר. אז החליט המדען כי הגיעה השעה לתת לסוס הכשה ישירה מנחש חי. הסוס קיבל את ההכשה, מת כעבור שעתים. היה ברור כי הרעל שהוזק לו מקודם איבד במשך הזמן ותוך כדי עיבודו, את חיוניותו. **שלוש תרומות חיות**. כאשר נודע תוצאות אלו, הוטל על המחלקה לזואולוגיה של האוניברסיטה העברית להבין את הנסיון במקום, להעמידו לרשות הרובאים במינימום של איבוד זמן משעת קבלת הרעל הנקי מהנחש. ד"ר שלוב (50) ועוזרו ניגשו ל-מלאכה.

אולם לעבודתם היה חסר העיקר: נחש שים במספר מספיק. המחלקה פנתה במודעה לציבור: "אם יש לך נחשים ארסיים ברשותך, אנא ארוז אותם בארזיה בטוחה ושלח אותם בטקסי או באגד לגן החיות התנ"כי בירושלים. על הנחשים, הדרושים לצרכי מחקר דחופים, להיות חיים ובמצב טוב. דמי המשלוח יוחזרו בתודה."

בתשובה לקריאה זו הגיעו שלושה נחשים: הראשון, צפע גדול, בריא ויפה, נתפס על ידי דייגים של קיבוץ שלוחות. נחש אחר נתפס על ידי זוג מבית-חנן. הבעל ראה אותו וזחל תחת לולו, לחץ אותו במקל לי קרקע, הוציק את אשתו. האשה תפסה דוד כביסה, כיסתה תחתיו את הנחש. הוזג סילפן לירושלים, ביקש לבוא לקבל את תרומתו למדע הישראלי. הנחש השלישי, הגדול בי יותר, נתפס ביד-חנה. אורכו למעלה ממטר והוא העובד הפורה ביותר במחלקה הזואולוגית.

עתה חיים הנחשים ברוחה, זוללים עכ"כ רבים ואינם מתרגשים כאשר בא פנחס לח' לוב מהם את הארס היקר.

דרכי חיים האיש שבא לסעוד

הצעיר גבה-הקומה שישב בבית-הקפה בי צפון תל-אביב היה דוגמה נאה של גבר חלוצי וחיוני. כשאך שמע מפי שכנו כי שולחן, כתב העולם הזה אלי תבור, כי אשתו שוכבת בבית-החולים אחרי ניתוח קשה, קפץ מקומה, הציג את עצמו והתנבא לתרום דם.

הוא לא הסתפק בזה. עוד באותו יום הופיע ליד מיטת החולה, כשבידו זר-

כתב מדומה בן-דוד
תרומת דם עזרה

פרחים ענקי, הציג את עצמו, חייו: "רצייתי לדעת למי תרמתי דם!"
שאלות נוקבות. אחרי מעשה יפה כזה, היה ברור לתבור כי עליו לגמול לאיש. הוא הזמינו אליו הביתה, אירח אותו כמידת יכולתו. כששמע שהצעיר הוא קצין-לשעבר

גלידה

רק אם תכני בעצמן גלידת ויטה בבית, את יכולה להוסיף חלב טרי, שמנת וביצה טריה.

ויטה

אבקת גלידה

וניל, שוקולד, מוקה

הוצאת ספרים
אחיאסף בע"מ
ירושלים, בניהודה 36, טל. 2987

יצאו לאור:

לא החסידה...

מדריך לגיל ההתבגרות
מאת: לואי פמברטון (מאנג' לית: ח. רותם). ספר יסודי וגלוי על בעיות המין של גיל ההתבגרות, העונה בשפה פשוטה על כל השאלות האינטימיות המטרידות את התבגרים ואת הוריהם כאחד.

המחיר: 2.500. עד סוף יולי המחיר 2.250

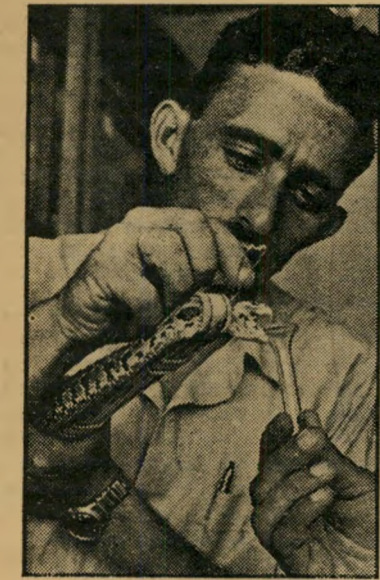
ושיודע לענות

מאת: שבה ויס
1600 חידות התליות, שעשועי-לשון, שאלות ותשובות...

המחיר: 2.250

ננבה ופנחס אמיר וידידים *

500 מנות-חווה לא הועילו

של דובינר, הספיק כבר להחליט על הוצאת בסאון מיוחד ולהוציא את הגליון הראשון של הפרדסן.

תזכיר המוזכיר אינו רוצה

מינוי מוזכיר מפא"י גיורא יוספטל לתפקיד שגריר ישראל בארה"ב, הצעה אשר העולם הזה (1024) גילה אותה לראשונה לפני חודשיים, לא יצא לפועל. השבוע איש רה העתונות כי אמנם היתה הצעה כזאת, וכי נדחתה על-ידי המוזכיר, המעדיף את עמדת-הכוח שלו בארץ. לעומת זאת יקבל כנראה אהוד אבריאלי את מינוי השגריר לאגנה, אשר העולם הזה הודיע עליו לפני שבוע. . . המלחמה הפסיכולוגית מסביב לבעיית הפליטים התקדמה השבוע לפי האפיקים אשר העולם הזה (1028) ניבא להם מראש. כדי לנצל את השמעות הכרוכות, שהופצו על-ידי מצריים, כאילו מת נהל משאומתן בין ישראל ומדינות ערב, הציג השבוע דויד בן-גוריון ליישב את הפליטים בכיראק בעזרת ישראל. . . אחרי שבמשך חודשים רבים לא שם כמעט איש לב למצבם המיואש של תושבי קרית-שמונה, עוררה חקירת העולם הזה (1027), על פעולת המיסיון שם, גל של פעולות מצד המוסדות. בין השאר נעשה נסיון להקים במקום מועדון של קרן ילדינו (המוסד התיי להצלת ילדים מן המיסיון) אך המועצה המקומית המפא"ית מתנגדת לכך, כדי שלא להגביר את השפעת המפלגה הדתית במקום. הלוחמת בה. . . **גבורתו של נתן אלכזר**, החמיל-העולה שזרק את עצמו על רימון מתפוצץ כדי להציל את חייו חבריו לפני שלוש שנים (העולם הזה 858). תזכה עתה להוקרה ציבורית: ארגון עולי צפון-אפריקה החליט להקים לו אנדרטה בדרום ירושלים. . . **תרייעשר המפורסרים** מבתי-הזיקוק, שגורשו מבתי-הזיקוק (העולם הזה 1015) בטענת נימוקי-בטחון שאין לגלותם, פוטרו עתה סופית, כאשר ועדת-הערעורים החליטה לקבל את הפיטורים למרות שמנהל משרד-הבטחון לא היה מוכן לגלות שום נימוק להם. . . **שע"ר רוריה שחוספלה**: כפי שניבא העולם הזה (971) עוד לפני למעלה משנה, טייטששה המשרה את שעורייית-הענק של הברחות-ל-המטבע של הסוחר בראונשטיין, הסכימה ל-צמצם את אשמתו. השבוע שוחרר בראונשטיין בקנס של 35 אלף ל"י בלבד, על סמך פשרתו עם המשרה, סכום שהעולם הזה נקב אותו בשעתו במדויק.

* בידי ננבה: ערוך בלתי ארטי. בידי פנחס: צפע ארטי בשעת חליבת הרעל לתוך מבחנה.

שאלות נוקבות ביחס למשקיעי הכספים האלמוניים בעסק כזה. אולם ענינו של הצעיר לא פג בזה. למחרת היום הופיע במשרדו של גלר, הזמין אותו לפגישה בבית-קפה. עוד באותו יום נפגשו השניים, עברו למשרדו של גלר. מה שקרה אחרי-כן סיפר גלר עצמו, כעבור שעה, במשרדו העולם הזה: "האיש נתן לי להבין כי הוא ממערכת העולם הזה, וכי תמורת סכום כסף ישנה בכתבה פרטים מסוימים שיכלו להזיק לי". גלר דחה הצעה זו בתוקף, הודיע מיד על המקרה למערכת.

חקירת-יבוק, לא בכל יום מזדמנת לעתון חקירה אסקלובית הנוגעת לעצמו. האיש נמצא, הובא למערכת, נחקר במרצות על-ידי חוקריה (כדי להפגי את החשש הראשון שזה ענין של פרובוקציה מצד גורם פוליטי) ונמסר עוד באותו ערב למשרה שהזמנה על-ידי העורך.

המשך היה כמעט שיגרת: זנותו של האיש נקבעה כאלכסנדר בן-דוד, עבריו מועד, תושב לשעבר של מחנה-המעצר מעשהיו.

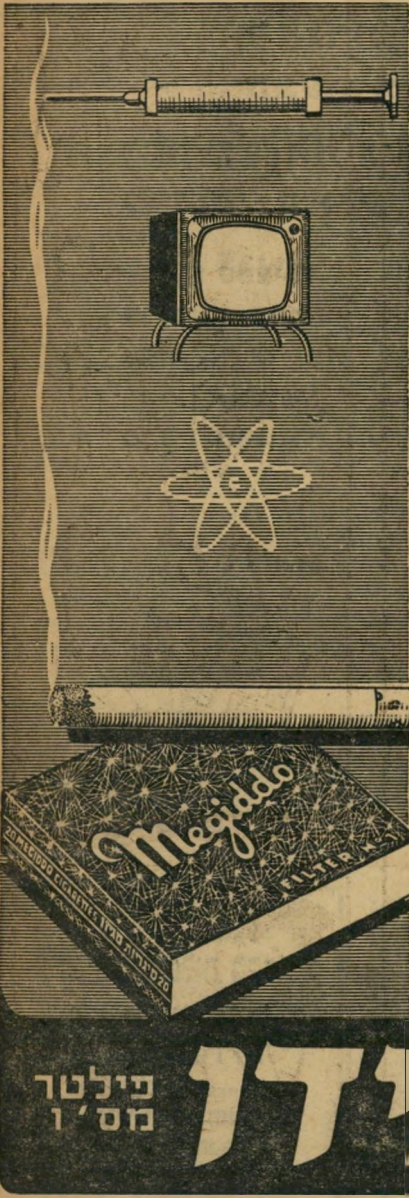
הדבר היחיד שלא הצליחו חוקרי העולם הזה לגלות בחקירת-היבוק: איך הגיע איש זה, עם עבר עשיר זה, לתפקיד בטחוני חשוב בנגב.

כל ישראל

עסקים משפחתיים

אנשי עסק הקשורים עם תנובה, המשי ביה, טולל-בונה ומוסדות כלכליים הסתדרותיים אחרים, נתבקשו לאחרונה למסור את כל עבודות ההפסה וההכפלה שלהם דחקה למשרד העתקות וההכפלות של לאה אברהמי בירושלים. בעלת המשרד היא אשתו של מסקד מחוז ירושלים במשרתת ישראל, לוי אברהמי, והיא גם הנציגה הירושלמית של חברת הביטוח האחים סחרוב. שאחד משותפיה המרכזיים הוא המפקח הכללי של המשרה יחזקאל סהר. . . **לשורה הארובה** של קציני המשרה הבכירים שפרשו מן השירות ועברו לחיים אזרחיים מבוססים היטב, הצטרף לאחרונה רמ"ח יעקב דורי, לשעבר ראש מחלקת הבניינים באגף המנהלה של המטה הארצי. עיסוקו הטבעי החדש של הקצין, אשר עמד בקשרים הדוקים עם הקבלנים שעבדו בשירות המשרה: תנות גדולה לחומרי בניין. . . **טלביזיה** הוצגה השבוע לראשונה בישראל, במסגרת הרצאה שהושמעה על נושא זה בבית-ברנד בתל-אביב. קהל המאזינים הפך גם לקהל-צופים, כשראה את עצמו מוקרן על המסך. . . **"אור ורורד בחג העשור"** - זו הסימטה שתוסבע על מטבע זכרון מיוחדת, אשר תוצא בשנת העשור של המדינה. סיסמה זו, שהוצעה

המצאות שחוללו מהפכה בעולמנו
התרבותי ג-20 השנים האחרונות...

פניצילין
תרופת הפלא

טלביזיה
המביאה את העולם לביתך

האנרגיה האטומית
הפותרת בעית הדלק

פילטר
פיה מסננת
המוקקת את העשן

20 סיגריות 560 פרופה
אחים בזינו בע"מ

פגידו
פילטר מס' 1

בית-חרושת לרהיטים ב. ג. את א. לוינשטיין
דוגמות חדישות ביותר בבית-המסחר לרהיטים

לוינשטיין

בית החרושת: מרכז זולובלסקי, רחוב 2, טלפון 82525
בית-המסחר: רחוב הרצל 43, טלפון 83575

— רהיטי בית ומשרד —
מוכנים ולפי הזמנה

הופיעו חוברות מס' 3 ומס' 4
בערבות סיביר

הרומן המתח שתורגם לכל
לשונות אירופה. יריעה רחבה של
חיי החברה הגבוהה בארמונות פאר.

תיאור נאמן של השחיתות בחצר
הצאר, גדוש עלילות מותחות
של גורלות אדם.

32 עמודים — 100 פרופה • להשיג בכל הקיוסקים

מולר בכגדי חאקי

לפגישה עם השרים הכלכליים, בה לקחו חלק שרהעבודה **מרדכי נמיר**, שרת-החוק **גולדה מאיר**, שר המסחר והתעשייה **פנחס ספיר** והשר בלי תיק **פריץ נפי תלי**, הופיע המנהל המרדני של בית-החרושת **אחא האנס מולר** כשהוא לבוש מכנסי חאקי, חולצת חאקי ומעיל חאקי עליון, הכל מתוצרת אחא... הבדיחה האחרונה על השביתה: ח"כ הרות **אליעזר שוסטאק** פגש את מזכיר מועצת פועלי חיפה, ח"כ מפא"י **יוסף אלמוגי**, ושאלו: "אלמוגי, מה קרה לך? אתה הולך ורזה?" "אני רזה", אמר אלמוגי. "אני חולה במולריה"... במסיבת עיתונאית-החוק שקיים השבוע, נתן ראש ממשלת ישראל **דיוויד בן-גוריון** דוגמה קולעת לשיטת הכשתותיו. כאשר שאל אותו אחד העיתונאים מה יש לו לומר על ההצהרה שנשא בשעתו, לפיה לא יוכל להיות שלום עם עמי ערב בימי-חינו, השיב בן-גוריון בשאלה: "אני אמרת' כן?" "לא", השיב לו העיתונאי השואל, "אתה תכתב כן?". "אהה!" אמר בן-גוריון, "ידעתי שלא ייתכן שאמרת' דברים כאלה"... ח"כ מפא"י **עקיבא גוברין** סיפר השבוע, מה רבה הטובה שהוא שואב מן העובדה כי הוא גר בשכונת ליושבראש הכנסת **יוסף שפרינצק**, ברחוב מאפו בתל-אביב: לכל ישיבה של הכנסת הוא מתלחה אל שפרינצק, שלרשותו עומדת מכונת מיוחדת.

העיתון תמיד אדק

בחזרה האחרונה על הצגת מדיאה בתי אטרון הבימה, ערב צאתה לפסטיבל התי אטרון בפאריס, הופיעה השחקנית **הנה רובינא** בשמלה חדשה, במקום שמלתה המקורית שנתפרה במיוחד לתפקיד זה בי סינגון היחיד העתיק. כל טענותיו של הבמאי **פיטר פריי** כי השמלה החדשה אינה מתאימה לתפקיד ולרוח התקופה נידחו עלידי רובינא, שאמרה: "אבל היא הולמת לי מאוד"... המשרור **נתן אלתרמן** חילק בשבוע שעבר מספר גדול של פסטי ספר-שריו החדש עיר הינה למכרים ולדידים, כשהוא מוסיף לכל אחד מהם הקדשה ארוכה, כתובה בחרוזים בנוסח הטור השביעי... המשרור **אורי צבי גרינברג** התחדה השבוע כי מזה 15 שנה לא ביקר בקולנוע. "וזה גם לא חסר לי!" הוסיף המשרור... כאשר נפגש השבוע אורי צבי גרינברג עם הסיפרת **ימימה אבידר** **מישרנוביץ**, קידמה את פניו אשתו של שגריר ישראל במוסקבה **יוסף אבידר** בשמחה רבה ובישרה לו: "דיברתי עליך בחרשה!"

פסוקי השבוע

- **דובר משרד החוץ הצרפתי**, בתשובה לשאלה בדבר הצוללות הסובייטיות שסופקו למצרים: "במקרה שהן עתידות להתמודד עם חיל הים הישראלי, לא הייתי רוצה להימצא בצוללות אלה."
- **המזכיר הכללי של ההסתדרות פנחס לבון**, על הקרן הקיימת לישראל: "מסופני מה טעם יש לקיים מוסד הגובה, לדבריו, מיליון ל"י לשנה בארץ, תוך הוצאות גבייה של חצי מיליון ל"י."
- **ח"כ חרות יוסף שופמן**, בדיון על שיכון לעולים: "אילו היה קיים אירגון חובה של בעלי בתים בישראל, היו רוב חבריו אנשי ההסתדרות."
- **ח"כ צ"כ שמחה כבה**, באותו דיון: "יש ביישוב עשרות אלפי בעלי בתים שאינם בעלים ואין להם בתים."
- **היהודים אפריים קישון**, במחאה על שקופת-חולים סורבה לקבל לעבודה רופא-מומחה, עולה חדש, מחמת גילו הקשיש: "אנו יודעים יפה שלתקנון אין תקנה ואצלנו בכלל אין רשות-קיום אלא לצעירים שכוחם במותניהם. אבל, במחילה מכבוד בריאות העם, חשבנו בתום ליבנו שבממלכת הרפואה ככל שהרופא קשיש יותר כן הוא מרבה חוכמה, כמו י"ן משוכת או ראש הממשלה ושר-הבטחון."
- **מזכיר מפלגת הצ"כ יוסף תמיר**, בחגיגת מפלגתו: "אדם ניכר בכישרונו, כוסו, כעטו וכסאו."
- **ח"כ צ"כ שושנה פרסיץ**, באותה חגיגה: "בסיעת ספיר-סרלין יש שני יוסף, אלא שחדש מהם הוא יוסף דעת והשני — יוסף מכאוב."
- **שרי-הדואר ד"ר יוסף בורג**, בהקדשה שרשם על אלבום של בולי ישראל, אותו הגיש כשי לשגריר ישראל בלונדון אליהו אילת: "בעזרת צור ישראל לציר ישראל, מבורג עד אילת."
- **ח"כ אלמוגי** בשעת הדיון היגירתי שהתנהל בכנסת על חוק ההתיישנות: "אם לא תהיה כאן העתוררות, יחול חוק ההתיישנות על הכנסת עצמה."
- **מנחם פריד** **עיריית תל-אביב, אברהם בויאר**, בתשובה להאשמתו של חבר מועצת העירייה אליעזר שכטר, בדבר זיוף הפרוטוקול של העדת השומה העירונית והקנסת המס המוטל על אירגון הפועלות של הפועל המזרחי: "עד כה ידעתי רק שקיים ש. ב. במדינה. כעת אני רואה שקיים כנראה גם ש. ש. — שירות שכטר."
- **כתב הספורט ישראל פז**, על משחקו של נחום סטלמן במשחק חצי-הגמר על הגביע בין מכבי תל-אביב והפועל פתח-תקה: "רגלי האיילה וראש הזהב שלו הוציאו את ההגנה של מכבי משיחי משקלה."
- **סוכן "וספה" אפריים גוזמן**, לאחר שבילה ערב במועדון התיאטרון: "אין צורך לקנות ווספה. באותו כסף אפשר לבלות ארבעה ערבים במועדון התיאטרון."

זה יכול היה להיות כבר בשבוע שעבר. בעת שנערך המישחק הראשון בינינו ב" חיפה. אבל שם בא ברגע האחרון מתניה הרופא והצליח להחזיק אותנו בשבילנו ב" חיים לעוד שבוע ויום אחד. מה לא ניסינו לעשות כדי להחזיקו בחיים? נסענו אפילו ביום שישי לבית-הבראה בהרצליה, אכלנו טוב, נתנו הרבה ועשינו תרגילים של גשיר מה מלאכותית. זה עזר כמו כוסות רוח למת.

כשחזרתי ביום ראשון אחרי המישחק הביתה, מצאתי הרבה אוהדים של מכבי יושבים על המדרגות של הבית שלי, ובוכים כמו בני-ישראל על נהרות בבל. היה לי החשק להגיד להם כמו שכתוב באיזה ספר: "נחמו, נחמו", אבל הרגשתי שאין לי הר-

כדורגל הקברים

לפני חצי שנה התפרסם במדורה של לילי גלילי, העולם הבא, קטע הומוריסטי בשם כיצד זכתה ישראל בגביע העולמי בכדורגל (העולם הזה 1005), בו תוארו נצחונותיה של ישראל לאחר שאף קבוצה לא הסכימה להתמודד עמה.

השבוע נראה היה כי לפחות גוף אחד במדינה לקח רשימה זו ברצינות גמורה. היתה זאת ההתאחדות לכדורגל בישראל. אחרי שהסתכר שנבחרת ישראל תצטרך להתמודד עם נבחרת אינדונזיה, במסגרת המישחקים המוקדמים של הגביע העולמי

איש ה"פועל" סלמך על כתפי אוהדים אחרי משחק הגביע.

בקיצור: מגיע

שות לדבר ככה. גם אני אשם במות הגביע. **מכות, מכות.** אילו הייתי רוצה להצידיק את עצמי למה הפסדנו, היה לי תירוץ נהדר. יכולתי להגיד שאני רגיל לשחק תמיד בשבת, ומפני שהמישחק היה ביום ראשון, אין פלא שהפסדנו. אבל אני לא חסיד של תירוצים כאלה. האמת היא שככה זה הכדורגל. הפועל פתחתיקה ניצחו מהסיבה הפשוטה שהיה מגיע להם לנצח. הם היו יותר טובים, וניצחו בלי עזרת השופט. אך אומרים אצלנו: מה שנכון — נכון. עלינו למישחק בהרכב לקוי, כשהרבה שחקנים צעירים חסרי ניסיון במשחקי גביע בשורותינו. תיקף אחרי חמישה רגעים, כשי אייון נפצע, ראיתי שהמשחק גמור. הפועל שיחקו בשיטה מצוינת. הם התקיפו עם שבעה אנשים, שני הרצים שלהם עלו וירדו כמו מכונות. אם אתם מבינים בכדורגל, אתם צריכים לדעת שכדורגל מודרני מבוסס על הרצים והמקשרים, בלעדיהם אין כדור-רגל. לנו חסרו הפעם שני הדברים.

כרגיל במישחקי גביע היה זה מישחק די חם, ותרשו לי להגיד, די פראי. השחקנים נכנסו חזק אחד בשני, כשאחד קיבל מכה, לא רצה להישאר חייב וחיפש הודמנות להחזיר מה שבאמת לא היה יפה היו ההתפרעויות משני הצדדים, שהביאו למכות. אחת בסח לא ראייתם שם. כי במקום ששם מרידיים ידיים אני מרים רגליים, רק זה עוד חסר לי. עמדתי כל הזמן מהצד. בהתחלה היה העסק עם בועז קופמן. היה איזה סכי-סוך על יד השער שלנו והשופט ראה את בועז מרים יד, והוציא אותו מהמגרש. אחרי חמישה רגעים רפי לוי ממכבי התחמם קצת וגם אותו הוציאו. חשבתי שעוד עשרה רגעים נשחק ומישה נגד חמישה. אבל את בועז קופמן צריכים באמת להעניש. מפני שבקטטה השניה, כשהוא היה כבר בחוץ וראה שמרביצים, רץ למגרש והתחיל גס-כף. מול שהמכות נגמרו. אני חושב שבשבוע הבא, בחתונה של סלמך, תראו שאנחנו בעצם חברים די טובים. אני באמת שמח שסלמך מתחנך. אוכל לנשק את הכלה.

מאורע היסטורי. בקיצור, הפועל פתח תקוה הם כיום הקבוצה הכי טובה בארץ ואני לא אומר את זה בשביל ללקק להם. סוף סוף מהאשה אין צרות, ממכבי אין צרות. מאגד צרות צרות ומהעולם הזה אין צרות. יש צרות מאהדי מכבי הרוצים גולים. מה שאני מפרח הוא שכל המאבק הקשה בינינו לבין הפועל לא היה כדאי, כי מכבי ישו בטוחים שהם יקחו את הגביע. זה יהיה מאורע היסטורי שקבוצה יורדת לליגה א' ולוקחת איתה את הגביע.

ביקשתי מעורך התב"ית שישים את הרשימה שלי במסגרת שחורה של אבל, אבל אמרו לי שזה יקלקל את צורת העמוד. במקום זה אני מציע, שכולכם תעמדו דום בזמן שתקראו את הרשימה, לפחות חמישה רגעים, וכולנו יחד נת יחד עם זכר גביע המדינה שהלך בשנה זאת לעולמו ממכבי תל-אביב. בצער רב וביגון קודר צריכים להספיד את הגביע שהסתלק מאיתנו במות ממושך.

מכנסים

לפגרת הקיץ

הצעה מיוחדת

14 ימים החל מ-30.6 עד 14.7 למכנסי קיץ קלים ואזוריים

11.500	(Special)	פרסקו ספציאל
12.500	(Palma)	טרופיקל פלמה
22.950	(Arizona)	טרופיקל אריזונה
27.950	(Dacron)	דקרון אורגינלי
27.950	(Terelyne)	סרלין אורגינלי

תל-אביב: רח' אלנבי 74
רח' נחלת בנימין 44

חיפה: רח' הרצל 37

כאודפן גרג (Gregg) נפתח השבוע קורס קיץ דר-חדשי (פעמיים בשבוע) ל-

קצרות

עברית או / אנגלית

הצלחה מובטחת — הרשמו מיד אצל מר ח' ברקא (קמפינסקי), המנהל, בתל-אביב: גורדון 5; בחיפה: ב"ס "במעלה", החלוץ 13 (כתובת פרטית: פבונר 19, חיפה)

ריח הזיעה נמוע חידקים מ חוסלים מהעור

בשימוש יום יומי

בסבון ופודרה

Deodorant Shofman's

המכילים את החומר

האנטיספטי המפליא

Hexachlorophene

תוצרת "עדיף" בע"מ

לחושבי חיפה והסביבה חנות חדשה

לרהיטי

ביח"ר "מפיי" מנתניה

(ע"י מר וילנר)

תפתח ביום 2 ליולי

בניית הקרנות רח' הרצל 18, חיפה

לרגל הפתיחה ינתנו פרסים מעניינים עם כל קניה.

זוהי הפעם הראשונה שתושבי חיפה והסביבה יוכלו לראות מבחר גדול של מוצרי "מפיי" המשובחים והידועים בכל הארץ באיכותם היעולה וצורתם הנאה. של: ספות, מזרונים, כור-סאות, מטות עץ וברזל, שולחנות וכי' וכי'.

"מפיי" זה יופי -

שחקנים

הקידה האחרונה

הגברת ואן־דאן עצמה את עיניה לנצח. לפני רגעים אחרים פגעו בה כדורי הגזאים, שמו קץ לחייה. מסך. מחזאות כפיים סועי רות. הגברת ואן־דאן קמה, קדה לקהל ה־מריע, הודתה לו על תשואותיו.

כך זה היה בכל אחד מערבי הצגות יומנה של אנה פרנק בחודשים האחרונים. אינה גובינסקא, שמילאה בנאמנות את תפקיד הגברת ואן־דאן, היתה מתה על הבמה, קמה, קדה וחוזרת למלא את תפקידה פעם נוספת.

בשבוע שעבר קדה גובינסקא בפעם ה־אחרונה. מקרשי הבמה נלקחה למיטת חוליה, לאחר שחלתה לפתע, ומשם לא קמה עוד. היא שכבה בשקט, ביקשה בדבריה האחרונים שלא להספיד אחרי ארוונה, ללוותה ב־שקט למנוחתה האחרונה.

מכתבים לצה"ל. גובינסקא לא ראתה את התיאטרון כמקצוע. היא ראתה בו ייעוד שאין להימלט ממנו, ייעוד שקיבלה על עצמה כבר בגיל 11. ברוסיה, ארץ מולדתה, התיאטרון היה ביתה השני מאז הקימה עם קומץ שחקנים יהודיים את התיאטרון הבימה במוסקבה. מאז השתתפה כמעט בכל הצגותיו, במחזות קלאסיים, קומדיות מוליר־יות ודרמות יהודיות.

ידידה הנאמנים ביותר מחוץ לתיאטרון היו חיילי צה"ל. גובינסקא היתה נוהגת לארוץ חבילות שי לחיילים, לצרף בתוכן מכתב אישי לחייל מקבל החבילה ולהמשיך בחליפת מכתבים ארוכה במשך שנים.

כשנפטרה בשבוע שעבר, ליוו מאות את ארוונה. היו ביניהם מאות שהעריצוה כשח

שחקנית גובינסקא
מט

קנית. אולם היו גם מאות אחרים שהכירוה גם כאדם, שהיו בחיילי היום־יום שלו את עשרות התפקידים האנושיים ששיחקה ב־ששים שנות חייה.

תיאטרון

בדיחות ימאים קדושות

סנונית בחוף מיומבה (תיאטרון ה־בימה, מאת יהושע (יוש"י) הלוי, פזמונים: דידי, מוטיקה; יוחנן זראי, ריקודים: רות האריס, בימוי: שרגא פרידמן, תפאורה: ארנון אדר) — היא האוניה הישראלית הראשונה והאחרונה המתקבלת בכבוד ובשמחה על־ידי יהודי המושבה הכושית האפריקאית מיומבה.

אולם למרבה הצער אין סנונית בחוף מיומבה סנונית ראשונה לקומדיה ישראלית מקורית. נסיונותיו של מי שהיה ימאי יש־ראלי ודובר שבינת המאים, להצחיק את הקהל בעזרת כמה בדיחות ימאים ממולי חות, אינם מצליחים ביותר. אפילו הבדיחות האידיות הבדוקות ביותר מתקשות להעלות חיוך על פני הקהל, שחלקו הגדול אינו מבין אידיש כלל.

תוכנו של המחזה הוא הסיבה הראשונה לכשלונו. שוב משמעת על הבימה פארודיה ישנה על סגנון נאומי העליה השלישית, הפעם מפי מתישבותיה הצעירות והוקנות

של המושבה מיומבה. ההורים מסרבים להתיר לבנותיהם לעלות לישראל, אך קבר־ניטה הציוני מאד (שמואל סגל) וטבתה (שמואל רודנסקי) העממי מאד של סנונית מצליחים לשכנעם לכך.

לבסוף עולים כולם לישראל, לאחר ש־התיאוריה הציונית כי „בכל מקום רע יהודים“ מתגשמת גם במושבה הכושית כפויית הטובה, שתושביה מעלים את בתי היהודים באש ובוזזים את רכושם. מולם היתיד של יהודי מיומבה הוא שטנונית, ה־אוניה הישראלית שנקלעה לחופם במקרה. הצליחה לתקן את מכונותיה בזמן ויוצאת לארץ האבות המובטחת.

את כשלונו של הקומדיה מגוונים במקד צת פזמוניו הטובים של דידי ולהניו הע־ליונים של זראי, מה שאי אפשר לומר על ריקודיה הקלושים של רות האריס.

מאחורי הקלעים

רומיאו ושתי יוליות

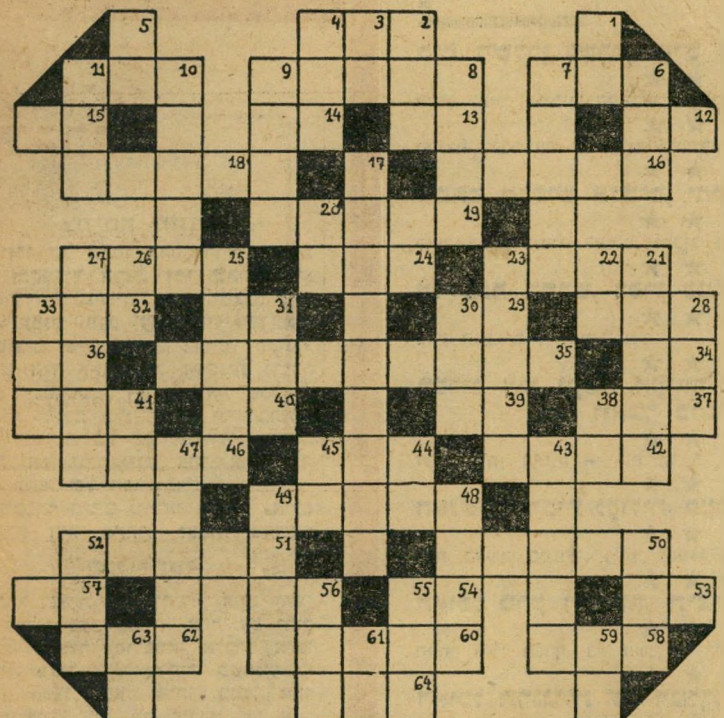
חובותיו הכספיים הגדולים של ה־תיאטרון הקאמרי יכוסו בקרוב בעזרת היחל־צותם של כמה אישים ישראלים ואמרי־קאיים, הממלאים תפקידים חשובים בכמה מוסדות ממשלתיים ואמנותיים בארץ ובאר־צות־הברית. בשבועות האחרונים נערכו ה־תעצויות בין ד"ר גיורא יוספטל, מיכר מפא"י, יונה יגול, שמעון פרס, אהוד אבי־ריאל וסם רובין, מזכיר הקרן האמריקאית למוסדות חרבות בישראל. בהתעצויות אלה סוכמו הדרכים בהן יתגבר התיאטרון על מצוקתו הכספית הגדולה והולכת. בינתיים, ממשיך התיאטרון לחפש אחר הצגות קופה, שאחת מהן תהיה רומאנו וג'ולייאט, שתוצג בהצגת הבכורה שלה בשבוע הבא בכימיו של שמואל בונים... **טראגדיה שקס"פירית**, רומיאו ויוליה, תוצג בקרוב ב־תיאטרון הקאמרי, בכימויו של יוסף (פופי) מילוא, שימלא גם את תפקיד רומיאו. את תפקיד יוליה תציג אורנה פורת, וכפילתה תהיה השחקנית רוזינה ארצי... **מלחמת המכתבים** בין הנמאי פיטר פרי להנהלת הבימה, סביב הצגת מדיאה בפס־טיבאל התיאטרון בפאריס, לא תפגע לפי שעה ביחסיו הנוכחיים של הנמאי עם ה־תיאטרון. למרות הטון החריף של המכת־בים, בהם דורש פרי לצאת לפאריס עם הלהקה על מנת להשיג אישית על ביצוע אמנותי נאות של ההצגה בפורום הבינלאומי, ממשיך פרי להכין להצגה את מרד החפים, לחילאם סארואן... **להקת הפני טולמימה** הצרפתית של מרסל מרטו תופיע בתל־אביב, כאורחת התיאטרון הקאמרי. הצגות הלהקה, הידועה כלהקת הפנטומימה הטובה בעולם, תתקיימה על בימת התיאטרון החדש ברחוב נחמני... **אולם התיאטרון** אהל, נרכש סוף סוף על־ידי התיאטרון מידי מפא"י. לאחר הרכישה, גר גשת הנהלת התיאטרון להכניס שיפורים מקיפים באולם המוזנח, כגון מיוג אחיד וציוד חדש, שהכנסתם עוכבה עד כה על־ידי בעלי הבנין... **טיול מודרך** בכפר עברינים צעירים יערך בקרוב לשחקני ה־פואמה הפדאגוגית, מחזוה של מקרנה, ש־יוצג בקרוב באהל. כמרכז, עוברים עתה שח־קני הלהקה אימון יסודי בוריקת סכיני, ב־הדרכתו של קצין צנחנים צעיר. את סכיני הקומנדו להצגה סיפק צה"ל, לפי בקשת התיאטרון... **מושפט ריבה** תיאטרלי עלול להתברר בקרוב, אם יבצע התיאטרון זירה את אימויו ויתבע לדין את ידיעות אחרונות על שפירסם את כתבתו של יש־עיהו בן־פורת מפאריס, שטען כי זירה הציג את אנו מחכים להראל ללא רשות. לדברי הנהלת התיאטרון נמצא בידי זירה חוזה תחום על־ידי סמואל בקט, מחבר המחזה. בינתיים מתכוונן זירה להציג את סיפורו של מורה מאת טרנס רטיג, כשבתפקיד הראשי תשחק סטלה בראונשטיין. שעברה מן ה־תיאטרון הכחול... **תיאטרון מושדש** יציג את עצמו בקרוב בפני הקהל הישראלי. להקת סמבטיון, בהשתתפות זאב ברלינסקי, אברהם בן־זאב וג'טה לוקה עוסקת עתה בחזרות האחרונות על הצגתם הצינו — „שריפה בשנים עשר בתים“ — בכימויו של במאי להקת הניל־דויד ברגמן... **קומדיה בריטית** בתרגום עברי תוצג השבוע בודו מי. את דורתו של צ"ר־לי בימו מנחה גולן ויואל זילבר לאחר שדידי חיבר לה פזמונים חדשים. בתפקיד הראשי מופיע מקס פרלמן, שעבר לזורה מי מהתיאטרון האידי.

אתה טובה אתאי

דו.ב.ק

תשבץ העולם הזה 1029

מאוזן 2. בכל נמל; 6. תוצאה של הבדלי עצמה חשמליים; 8. גישה מאטריאליסטית; 10. מוכר ספרים; 12. לפעמים יש בו דברים; 13. אנהנו. באנגלית; 14. פקודה; 15. חוטם; 16. עתון יומי; 18. יישוב בדרום; 19. מפעילה מטוס; 21. החומרים שבמחסנים; 24. ירק; 25. פאניקה; 28. גבור תנכ"י; 29. כלי בשחמט; 31. שם תואר המתאים לחורף; 32. חרטה; 34. סימן; 35. יישוב בגליל העליון; 36. לירה ישראלית; 37. מטבע אנגלי; 39. סימן הרבות; 40. שלי. באנגלית; 41. ד"ר בורג ממונה עליו; 42. מדור במדינה; 44. אויל; 46. כוכב; 48. עונש שהיה נהוג באנגליה עד לאחרונה; 50. תפנה לעצה; 51. צורת העברת חומר מאניה למחסן שאיננה נזקקת לשקים או מיכלים; 53. גם; 54. מערב; 56. על חקיקתו ממונה הכנסת; 57. רטוב; 58. מטיל הרימונים; 60. תצפית לילה; 62. ארגונו של דג האמרשילד; 64. מקום.

מאונך 1. מעדר; 2. אשתו של איינהואר; 3. נכרי; 4. מחיצה; 5. צורה גיאומטרית; 6. פגע גופני; 7. החברה; 8. אוהב; 9. החומש; 10. מטפחת; 11. אסור להגדיש אותה; 17. ממושבות הבארון; 19. סימן הרבות; 20. הזיו; 21. בית כלבים; 22. מוסת הדם; 23. נהר הנשפך לירדן; 25. בירה לשעבר; 26. בדחן; 27. למה שכל קצין מצפה; 28. מעל לשכם; 30. קבוצה; 31. המקשר בין המשטרה לש. ב; 33. רוק; 38. אוקיינוס; 41. חושב המים; 43. חייל בצה"ל; 44. ממציא הטלפון; 45. אות יוונית; 47. בן המן; 48. שימושי עם סיגריות; 49. תשע מאות ושבעים; 50. לאורך המכנסים; 52. אות הקריאה לתינו; 55. מעמסה; 56. אם הוא בכיס, לא יישאר בו הרבה; 59. היטל; 61. לא חי; 63. הברה היוצרת שמות עצם.

שיריון

השתגעת?

השתגעת?

מאת פרידריך קארינתי

השתגעת? השתגעת?

מה פתאום, מה פתאום,

אתה חוזר, אתה חוזר,

על כל מלה, על כל מלה,

פעמיים? פעמיים?

עברית: ק. ג., תל-אביב

שש קרניים לאחד

מאת דן מירקין

גבר חפז כשם קרן,

מרכיב משקפים של קרן,

נשא אשה ברה כחמה

ומאירה כקרן,

שהיה לה גם הון מזומן

וגם קרן.

וחסוף? היא הצמיחה לו קרן

ככל פינת רחוב וככל קרן.

מאגרות העסקנות העברית

צמיחה מחדש

עוזרו של מייסד ההסתדרות הציונית ד"ר תיאודור הרצל, ומי שהיה נשיא ההסתדרות הציונית אחריו, מאכס נורדאו, נפגש פעם עם אחד ממדינאים החשובים של אירופה באותה תקופה. ביקש הלה ללגלג על הציונות ודרכה ואמר: "חוששני ד"ר נורדאו, שכל ה"ציונות שלכם תלויה אך ורק בהדרת זקנו השחור של מנהיגכם, ד"ר הרצל. והיה אם יגלח יום אחד את זקנו, וסר כוחה של הציונות."

"יתכן" השיב נורדאו בחיוך, "אלם למחרת היא תתחיל לצמוח מחדש."

הכל יחסי

נשיא ישראל הראשון ד"ר חיים וייצ"ץ מן הפליג פעם באנייה אחת עם יוצר תורת היחסות, סרופוסור אלברט איינשטיין, מאירוסה לאמריקה. כשהגיע ל"מחוז חפזו, שאל אותו בנמל אחד העיתונאים: "על מה דיברת עם אינשטיין בומן הנסיעה?" "הוא הסביר לי את תורת היחסות שלו," אמר ווייצמן. "ומה הבינות?" שאל העיתונאי. "מתוך הסבריו," השיב ווייצמן, "הבנתי כי הוא מבין את תורתו יפה."

העולם הבא

בעריכת לילי גלילי

פגעי הטבע

במסדרון בית-החולים הסקוטי לילדות בטבריה, עומדות צנצנות זכוכית גדולות ובתוכן משומרים בפורמאלין, לצורכי עיון, דגים, ציפורים וגם כמה עובריים וזוג תאומים-סיאמיים.

יום אחד ניגשו שתי יולדות שעמדו לעזוב את בית-החולים לשורת הצינצנות. אמרה האחת לרעותה: "מסכנה האם שילדה את התאומים הללו."

השיבה השנייה: "מסכנות יותר האמהות שילדו את כל הדגים והציפורים האלה."

יראב הלוי, בית-ז'ז'ע

טעות לעולם צודקת

מרד יוקר המחיה. (הבקר)

דן שטרנפלד, חדרה

קוט התנערה עם חלכה.

תצלום ראשון ממטוסי הסילון "מיל 17" בקהיר. (ידיעות אחרונות)

איתן ליקורמן, תל-אביב

אם אין אני מיל לי.

עדיין לא שקטו הרחובות בין אוהדי מכבי. (חדשות ספורט)

אורי שיקה, חיפה

על בריקאות קוטו העפילו

השחה את התוצאות בכעיה למרכון השער. (חדשות ספורט)

שמואל גוסבוים, רמת גן

שכל ברגליים.

הגנב חושש לאדרתו, והנואף לאשתו.

ספרי עורכיהדין — מפתחות הדאנות.

טוב כי יטרפן האריה מחייך בצל השועל.

חסור בור ופתום בור, ואל תניח שכיר כסל.

טאטא ביתך, כי לא תדע מי יבואנו,

סרוק שערך כי לא תדע מי יראנו.

מוטב שתשתוק ויאמרו לך: דבר,

משתדבר ויאמרו לך: שתוק.

טוב לאמור פעם אחת: קח, מלוטר אלף פעמים: תן.

כסידות הדוב ניצחה את פיקחות הקוף.

יודע שוסה בענייניו יותר משהחכם יודע בענייני אחרים.

בעבור נמוך-יקומה את השער, וכפף ראשו.

יד אשר לא תוכל לנשכה — נשקנה.

מוכה שנאת חכם מאהבת כסיל.

יתאוה לפישפש ויאבד את הגמל.

לפעמים יתוש הורג סיל.

כי תראה עני רץ, וידעת כי זה למען העשיר.

הגמל נושא זהב ואוכל קוצים.

כל אחד יאמר על חמורו שהוא סוס.

האריה אריה, ואף אם נגזזו ציפורניו, והכלב כלב, ואף אם גרל בין אריות.

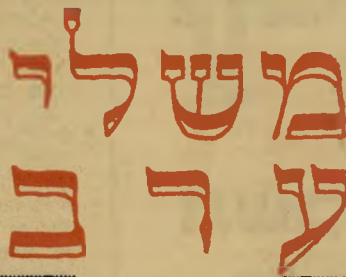
הבור הריק אינו מתמלא מהטל.

החכם ישקוד על מעשהו, והכסיל בתקוותו בופח.

הגנב הפיקח אינו גונב מחחובו.

ההבטחה — ענו, והפעולה — מטר.

הזבובים מכירים את פני החלבן.

בית השקרן נשרף, ואיש לא האמין.

הישן לעיני אויביו, הקרבות יעוררוהו.

הרוצה לדבר אל יפחד, והרוצה לפחד אל ידבר.

המחט תלביש אנשים, והיא עצמה עירומה.

עבד כאילו תחיה לעולם, ואכול כאילו תמות מחר.

על פתח החרש, דמוק כמה שתרצה.

מרג השכנים — ריחו ערב.

במרום הגג יעשה העיוור צרכיו, ויאמר כלבו כי אין איש רואהו.

דבר הניתן בחינם — קח הרבה ממנו.

האנשים תיבות נעולות, פעם מלאות ופעם ריקות.

דעת האשה ביופיה, ויופי האיש בדעתו.

האוכל מרק השלטון, תיצרב שפתו.

האוזן זקנו נשרף, בא השני ורוצה לצלות עליו צלי.

האוכל תרנגולת של המלך, ישלם פרה תחתיה.

הוותרן נכנס לתוך האש ואומר: העצים רטובים.

הערימו עליו האנשים בשוק, שפך חמתו על אשתו כבית.

הערות=שוליים

יאמריקה תתן סיוע כספי ללגיון הערבי בירדן...

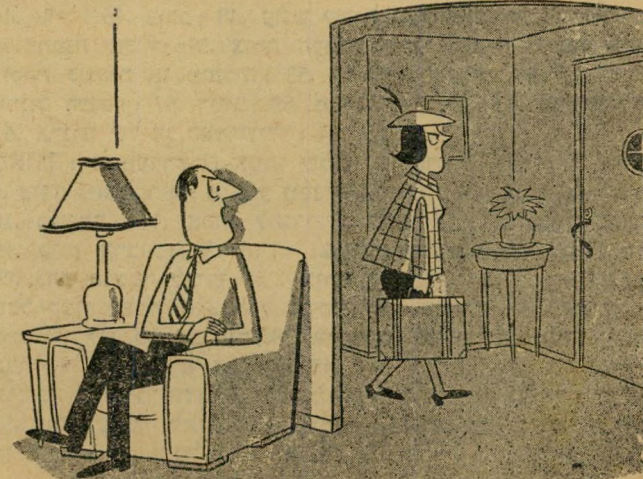
... היא אימצה לעצמה את שירו המפורסם של ז'בוטיני-סקי: "שתי גדות לירדן — זו שלנו, זו גם כן!"

מפגישה של נציגים יהודיים עם האפיפיור התברר — כך מספרים המשתתפים בפגישה — כי פיוס ה"12 הוא אחד היודים הנאמנים ביותר של ישראל...

... מה יש לדבר? הוא יותר אפיפיורי מהאפיפיור.

עומדים להפיק סרט חדש בישראל, ושמו — "הלילה האחרון של סדום ועמורה"...

... מסתבר, כי ההפסדים העצומים שגרמו נפיונות ה"הפקה הקודמים במקום עוד אינם האחרונים.

... "בהזדמנות זאת, כשאת הולכת לאמא שלך, בצעו ושתדברני אצלה קצת כרוזני"